

ناوہندی رۆشنبیری و ھونەری ئەندێشە

بەرپۆڵەبەری ھونەری: باسەر دەسام

ناوی کتێب: کیمیاگەر

ناوی نووسەر: پاولۆ کۆیلۆ

وەرگیترانی لە ئینگلیزییەوە: سیروان مەحمود

بابەت: پۆمان

تۆبەتی چاپ: دووھەم ۲۰۱۴

چاپخانە: پەنجەرە

تیراژ: (۱۰۰۰) دانە

نرخ: (۵۰۰۰) دینار

ژمارەى سپاردن: لە بەرپۆڵەبەرایەتی گشتی کتێبخانە گشتییەکان
ژمارە (۱۷۷۲) ی سالی (۲۰۱۴) ی پێدراوە.

ISBN: 978-1-63068-976-6

نەم کتێبە لەم سەرچاوەیەو کراوە بە کورێ:

Paulo Coelho, The Alchemist
Published by: Harper Collins, 2012

ناوہندی رۆشنبیری و ھونەری ئەندێشە/ ئەندێشە بۆ چاپ و بڵاوکردنەو
سلیمانی- شەقامی مەولەوی- تەلاری سیروانی نوێ- نەقشە چوارەم
www.endeshe.org • andesha.library@yahoo.com
<http://www.facebook.com/Andeshacenter>
07501026400

تایبه‌تی خۆمان بین.

داستانی تایبه‌تی چیه؟ به‌ره‌که‌تی خودایه، ئه‌و پاره‌وه‌یه، ک
خودا له‌سه‌ر زه‌وی بۆت هه‌لده‌بژێری. هه‌ر کات شتیک ده‌که‌ین، ک
پرمان بکات له‌په‌رۆشی، دوا‌ی داستانی خۆمان ده‌که‌وین. به‌هه‌ر حال
هه‌موومان غیره‌تی ئه‌وه‌مان نییه‌ پڕۆیه‌ پڕۆی خه‌ونه‌کانمان بیه‌وه.
بۆ؟

له‌به‌ر چوار ته‌نگوچه‌له‌مه‌. یه‌که‌م، هه‌ر له‌منداڵیه‌وه‌ پیمان
ده‌گوتری، ئه‌وه‌ی ده‌مانه‌وێت بیکه‌ین مه‌حاله‌. به‌م فیکره‌یه‌وه‌ گه‌وره
ده‌بین، له‌گه‌ڵ زیاده‌بونی ته‌مه‌نیشدا، کینه‌ و ترس و گونا‌هیش زیاد
ده‌که‌ن. ئیدی کاتی دێ، ئه‌و داستانه‌ تایبه‌تییه‌ له‌قوولایی پۆهماندا
ده‌نێژی و ده‌بیته‌ شتیک نادیار، به‌لام هیشتا بوونی هه‌یه‌.

ئه‌گه‌ر ئازایه‌تی به‌دووکه‌وتنی خه‌ونه‌که‌مان هه‌بێ، ئه‌وا پڕۆیه‌ پڕۆی
دووم ئاسته‌نگ ده‌بینه‌وه‌: خۆشه‌ویستی. پێده‌زانین چیمان گه‌ره‌که‌،
به‌لام ده‌ترسین له‌کاتی به‌جیه‌یشتنی هه‌موو شتیک بۆ شوێنکه‌وتنی
خه‌ونه‌که‌ی خۆمان، که‌سانی چوارده‌ورمان ئازار ده‌دین. ئازانین
خۆشه‌ویستی ته‌نیا ته‌وژمیکه‌ی به‌هێزتره‌ و ئه‌و که‌سانه‌ی به‌راستی
شادی ئیمه‌یان ده‌وێ، ئاماده‌ن یاوه‌ری گه‌شته‌که‌مان بکه‌ن.

کاتی خۆشه‌ویستی وه‌ک هاندهری قبولده‌که‌ین، پڕۆیه‌ پڕۆی
سییه‌م کۆسپ ده‌بینه‌وه‌: ترسی به‌ره‌نگاریبوونه‌وه‌ی ئه‌و شتانه‌ی
له‌پاره‌وه‌که‌ماندا تووشی ده‌بین. ئه‌وانه‌ی له‌پێناو خه‌ونه‌کانماندا
ده‌جنگن، به‌ نه‌هاتنه‌دی زۆر زیاتر ئازار ده‌چێژن، چونکه‌ ئیدی
ناتوانن پۆزشه‌که‌ی پیشوویان به‌کاریێن، «ناه، نامه‌وێ ئه‌و شت
به‌دی بێم.» ده‌مانه‌وێ پێی بگه‌ین و ده‌شرانین هه‌موو شتیکمان
له‌پێناویدا خستووته‌ مه‌ترسییه‌وه‌، سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ش، که‌ ته‌لوی
دلێشمان له‌گه‌شته‌که‌دایه‌، ده‌زانین پاره‌وی داستانه‌ تایبه‌تییه‌که‌ له‌هیچ

پىنگە يەكى تر ئاسانتر نىيە . لىق دەبى ئىمەى جەنگاۋەرى پووناكى
ئامادە بىن لەساتە سەختەكاندا ئارام بگرىن و بزانىن گەردوون
لەبەدى ھىنانى خەۋنەكەماندا يارمەتىمان دەدات، گەر چى ناشزانين
بە چ شىۋەيەكە .

لەخۇم دەپرسىم: ئايا بەزىن گىرگە؟ باشە خۇ گىرگ بى يا نا،
ھەر پوۋدەدات. كاتى بۇ يەكەمجار دەست بەجەنگ دەكەين لەپىناۋ
خەۋنەكانماندا، بىتەزموونىن و چەندىن ھەلە دەكەين. بەلام لەگەل
ئەۋەشدا، نەئىنى ژيان ئەۋەيە، كە ھەوتجار بگەويت و ھەشتجار
ھەستىتەۋە .

ئەى بۇ ھىندە گىرگە دواى داستانى تايىبەتى خۇت بگەۋى،
لەكاتىكدا خەلكانى دىكە زياتر ئازارى پىچىژن؟ چونكە جارىك
لەجاران بەسەر شتەكانماندا زال بووين و ھەمىشەش دەتوانين بەشىۋەى
ئەوجارە بىن - ئىمە پىرىن لەھەستىكى خوشى و باۋەپىكى مەزىتر.
لەبىدەنگى دلەماندا دەزانين، كە بەنرخىى خۇمان بۇ پەرجوۋى ژيان
دەسەلمىنين. ھەر پۇژ و ھەر كاتزمىرىك بەشىكە لەجەنگە باشەكە .
بەخوشى و پەروشىيەۋە دەست بەژيان دەكەين. پەشۇكان و ئازارى
چاۋەپوانتەكراۋ، زۇر خىراتر لەۋ ئازارانە تىدەپەپن، كە بەپوالەت
ھەمۋاردەكرىن؛ ئازارە پوالەتتىيەكان بى ئەۋەى تىبىنىيان بگەين،
بۇ چەندىن سال دەمىننەۋە و وردە وردە پۇحمان دەخۇن، تا ئەۋ
كاتەى وامان لىدى ناتوانين خۇمان لەم تالۋە ئازاد بگەين و لەباقى
ژيانماندا لەگەلمان دەمىننەۋە .

بەشۋىنكەۋتنى خەۋنەكانمان و بەكارىردنى تەۋاۋى وزەى
خۇشەۋىستىمان بۇ مەشقردن لەسەرى و ژيان لەگەل برىنەكانمان
بۇ ماۋەى چەندىن سال، لەناكاۋ بۇمان دەردەكەۋى ئەۋەى ھەمىشە
تارەزۋىمانكەرىۋە لەبەردەمماندايە و چاۋەپىمان دەكات، پەنگە

ھەر لە سەبەیدا بى. ئەوجا چوارەم تووشى دىتە پىشى: ترسى بە واقعکردنى ئەو خەونەى تەواوى زىانمان لە پىناويدا جەنگىوين. ئۆسكار وایلد گوتتويەتى، «ھەموو مەۋقەى ئەو شتە دەكۆزى، كە ئارەزووى دەكات.» ئەو ھىش وتەيەكى راستە. ئەگەرى ئاسان بە دىھىننى ئەو ھەى گەرەكمانە، پۇجى مەۋقەى ئاسايى پەردەكات لەتاوان. تەماشاي ئەو كەسانەى چواردەورمان دەكەين، كە لە بەراستىکردنى ھەزەكانىيان شەكستيان ھىناو ۋ ئىمەش پىمان وايە شايانى ئەو نىن بە ئارەزووكانى خۆمان بگەين. لەيادى دەكەين بەسەر چەند تەنگوچە لەمەيەكدا زالبووين، بەرگەى چ ئازارىكمان گرتوۋە ۋ كۆلمان لەچى داۋە، تا بە ئىرە گەشتووين. چەندىن خەلك دەناسم، كە كاتى داستانى خۆيان لە دەستدا بوۋە، چەند ھەلەيەكى گەمزانەيان كەردوۋە ۋ ھەرگىز نەيانتوانىوۋە بە ئامانجەكەيان بگەن، گەرچى تەنبا ھەنگاۋىكىش لىۋەى دورىبون.

ئەمە ترسناكترىن ئاستەنگە، چونكە بە شىۋەيەك لە شىۋەكان، سىمايەكى پىرۋى ھەيە: دەستبەردارىبونى شادى ۋ سەرکەۋتن. بەلام ئەگەر شايانى ئەو بى، كە لە پىناويدا جەنگىويت، ئەوا دەبىتە ئامىرىكى خۇدا، يارمەتى پۇجى جىھان دەدەيت ۋ تىدەگەيت بۆچى لىرەيت.

بهشی په کهم

کوپه که ناوی سانتیاگو بوو. زه رده په پېرور کاتې له گل مېگه له کښې
که پشته کلتېسه چوله که. ماوه په کښې زږدېرور بانه کښې پوځاېرور.
دارچنارنکې که ورده ش له شوینې ژورې که لوپه له پېرورنه کاتې جاراز
هاتېرور دهره وه.

بریاریدا نه و شه وه له وې به سهر بهرې. چاره پیکرد تا هه مورو
مه په کان له دهر وازه ویرانه که وه پوځشته ژورې، پاشان هه ندیک
سیرې دانا، تا مه په کان نه توانن به شه و پوځنه دهرې. گورگ
له و هه ریمه دا نه بوو، به لام جارنیک په کیک له نازه له کان ونبوېرور
و کوپه که ش ته وای پوځی دواترې به گه ران به دوی نه و مه په دا
به سهر برېرور.

زه وپیه کښې به چاکه ته کښې سړې و پالکوت، نه و کتېبه ی وهک
سهرین به کارهینا، که تازه له خویندنه وه ته و او بووېرور. به خزی
گوت، که ده بې له مه و دوا کتېبې نه ستوروتر بخوینننه وه. دهرنگتر
ته و او ده بېن و به کارهینانیشیان وهک سهرین ناسووده به خستره.

هېشتا تاریک بوو کاتې به ناگا هات، سهرې بو ناسمان هه لېرې
و له بنمېچه نیمچه پوځاوه که وه نه ستیره کاتې ده بینې.

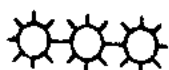
له بیرې خویدا گوتې، ده مویست که مېک زیاتر بخه وم. هه ره مان
خه ونې هه فته ی پېشوروی بینېرور وه، جارنکې تریش بهر
له کوتاییهاتنې خه ونه که، خه بهرې بووېرور وه.

هه ستا، گزچانه کښې هه لگرت و ده ستیکرد به رادانې نه و مه رانه ی

ھېشتا خەوتىبۇون. تېيىنىكىرد لەگەل خەبەرىبۇونەوھى خۇيدا، نۆرىنەى ئاژەلەكانىش دەستيان بەجوولە كرد. ھەر دەتگوت وزەيەكى نھىنى ژيانى ئەمى بەھى مەپەكانەوھ بەستووتەوھ، ئەو مەپانەى دوو سالى پابردووى لەگەلدا بەسەربردبۇون و بردوونى بۆ گوندەكان تا خواردن و ئاويان بۆ بدۆزىتەوھ. بەبۆلە گوتى، «ھىندە پىم پاهاتوون، كە پەنگە بەخستەى كارەكانم ئاشنا بووين.» بۆ ساتن بىرى لەوھ كرىدەوھ و پىى وابو، پەنگە بەپىچەوانەوھ بى: دەشتى ئەم بەخستەى كارەكانى مەپەكان پاهاتبى.

چەند دانەيەكيان درەنگتر خەبەريان بووھوھ. كوپەكە گۆچانەكەى لەيەك بەيەكيانەوھ ژەنى و ھەر يەكەيانى بەناوى خۇيەوھ بانگكرد. ھەمىشە باوھپى وابو مەپەكان لەقسەكانى تىيگەن. ھەر بۆيە ھەندىكجار ئەو بەشانەى كىتەبەكانى بۆ دەخویندەوھ، كە سەرنجى خۇييان پاكىشابوو، يان باسى ئەو تەنيایى و شادییەى بۆ دەكردن، كە شوان لەكىلگەكاندا پووبەپووى دەبىتەوھ. ھەندىكجار تىيىنى لەسەر ئەو شتانه پىدەگوتن، كە لەو گوندانەى بەجىيەشتىبۇون، بىنىبۇونى.

بەلام لەو چەند پۆژەى دوايدا تەنیا باسى يەك شتى بۆياندەكرد: كىژىك، كە كچى بازىگانىكە و لەو گوندە دەژى، كە ئەوان لەنزیكەى چوار پۆژدا دەيگەيشتن. تەنیا يەكجار بۆ ئەو گوندە پۆيشتبوو، ئەويش سالى پابردوو بوو. بازىگانەكە سەركارى دوكانىكى وشكە بوو، ھەمىشە داوايدەكرد مەپەكان لەبەردەمى خۇيدا بېردىنەوھ، بەو شىئوھەش بوار نەدەبوو فىلى لىبكىرى. ھارپىيەك باسى ئەو دوكانەى بۆ كوپەكە كرىدبوو، ئەويش مەپەكانى بردبوو بۆ ئەو.

كۆپەكە بە بازىرگانه كەي گوت، «دەمەوئى ھەندىك خورى
بفرۆشم.»

دوكانەكە جەنجالبوو و بازىرگانه كەش داواي لە كۆپەكە كرد تا
پاشنىوھ پۆ چاوە پىكا. بەو شىوھ يەش كۆپەكە لە نىك دوكانەكە
دانىشت و كتيبيكى لە جانتاكەي دەرھىنا.

دەنگى كچىك لە پشتىيەوھ گوتى، «نەمدە زانى شوانەكانىش
خويندە وارييان ھەيە.»

كچەكە لە ھەرىمى ئەندەلوسىادا نمونەيى بوو، خاوەن قزىكى خا
و جوتىك چاوە بوو، كە بە شىوھ يەك ئالۆز داگىركارە موورەكانى
بىردەخستەوھ.

كۆپەكە لەوھ لاما گوتى، «بەلام ئەوھندەي لەمەركان فێردەبم،
لەكتىبەكانەوھ فێر نابم.» لەماوھى ئەو دوو كاتژمىرەي قسەياندەكرد،
كىژەكە پىي گوت، كە كچى بازىرگانه كەيە و باسى ژيانى گوندەكەي
بۆ كرد، كە ھەموو پۆژەكان تىيدا چوونىەكن. كۆپەكە باسى
لادىكانى ئەندەلوسىاي بۆ كرد و ھەوالى ئەو شارۆچكانەي پىدا، كە
سەردانى كردبوون. گۆپانكارىيەكسى سەرنجراكىش بوو، لەقسەكردن
لەگەل مەركانەوھ بۆ ئەم شىوھ گفتوگۆيە.

كچەكە پرسى، «چۆن فێرى خويندەواری بوويت؟»

گوتى، «وھك ھەموو كەسىكى تر، لەخويندنگە.»

«ئەي ئەگەر خويندەوارييت ھەيە، بۆچى شوانى دەكەيت؟»

لەبەرخۆيەوھ وھ لامىكى بۆلاند، كە بووھ ھۆي ئەوھى
خۆي لەپرسىيارەكە بدزىتەوھ. دلنباو لەوھى ھەركىز كچەكە
تىنەدەگىشت. لەسەر گۆپانەوھى چىرۆكى گەشتەكانى بەردەوامبوو و
چاوە موورىيەكانى ئەويش، پى لەترس و ھەپەسان دەبوون. لەگەل

تیپه پینی کاتدا، کورپه که چه زی کرد هر گیز نه و ماوه یه کوتایی
 نه یه ت، ده یویست باوکی که که سهرقال بی و بو ماوه ی سن
 پوژان کورپه که له ویا بهیلپته وه . بۆیده رکوت هه ست به شتیک دهکا،
 که هر گیز نه زمونی نه کردوه : خواستی ژیا نی هه تا هه تایی له یه ک
 شویندا . له گه ل نه و که چه پرچ قازووه ، هر گیز پوژه کانی بووباره
 نه ده بوون .

به لام له کوتاییدا بازرگانه که ده رکوت و داوای له کورپه که کرد
 چوار مه پان بپرپته وه . پاره ی به کورپه که دا و داوای لیکرد سالی
 داهاتوش بگه پیتته وه .

نیستاش ته نیا چوار پوژی مابوو بگه پیتته وه بو هه مان گوند .
 چالاک و له هه مان کاتیشدا نانا سووده بوو، په نگه که که نه ی
 له یاد کرد بی . چه ندین شوان به ویدا تیپه پیون و خووریان فروشتوه .
 به مه په کانی کوت، «گرنگ نییه، کچی تر له شوینی بیکه
 ده ناسم.»

به لام له ناخه وه ده یزانی به لایه وه گرنگه . ده شیزانی شوانه کان،
 هه ر به شیوه ی ده ریاوان و ده ستگیزه کان، هه میشه شاروچه که یه ک
 ده دۆزنه وه، که که سیکی نه یی وایان لیده کات شادی گه پانه
 بیباکه کانیان له یاد بیکه ن .

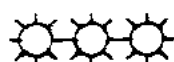
کازیوه بوو، شوانه که مه په کانی به ره و ئارپاسته ی خوره که
 به پیده کرد . له بیر خویدا کوتی، نه وان هر گیز پیویستیان به بریاردان
 نییه . په نگه هه ر له به ره وه ش بی هه میشه له نزیک من ده میتنه وه .
 تاکه شتی که بو مه په کان گرنگ بوو، خواردن و ئاو بوو .

هه ا شوره شه وودوارو ا لهو پکته و باش بدو زیتسه و، مه پکان هاو پی
 هه وود ودا و، روزه خاوار ان هه به هه مان شیتوه بیون، له گهل
 خاوار وده ره ودا و، داوارا خاوار، نیوان خوره لاتن و زرده په پدا؛ هه رگیز
 له هه و، لاو و، یاداو خاوار و، نه خویند وده و، هه وده ها له وده
 روزه وده گه ودا و، که کوره که باسی دیمه نی شاره کانی بۆ ده کردن.
 وده ودا وده و ودا و قایل بیون، له به رامبه ریشدا، میهره بانان
 خوره وده گه ودا و، هاو له ودا و — جار جار و — گزسته که یانیا
 وده خانی.

کوره که له وده و خوریدا کوتی، نه گه نه مسرۆ بیم به درنده و
 بهار وده م به که به پکته مه پکان بکوژم، تنیا نه و کاته پی
 ده ران، که زورینه ی رانه مه پکه سهرده بیم، نه وان باوهم پیده که
 و له یاد بانگرد وده چو ن پشت به خویان به ستن، چونکه من بۆ
 دوزینه وده و خواردن راهرییان ده گم.

کوره که سهری له پیر که کانی خوی سوپما بوو. پهنگه نه و
 کلنسه به ی دار چناره که ی تیدا گه وده بیوه، خوی تیدا بی. وای
 له کوره که کرد بۆ جاری دووم هه مان خهون ببینیتسه و به رامبه
 هاو پی دلسۆزه کانی هه ست به توو په بیون بکات. که میکی له وده رابه ی
 خوارده وده، که له ئیواره خوانی شهوی پیشووی مابوو و چاکه ته که ی
 له نزیک خویسه وده کو کرده وده. ده یزانی چهند کاتژمیترکی تر خۆر
 ده چیته ناوه راستی ناسمان و هینده گه رم ده بی، که نیدی ناتوانی
 میکه له که ی به ره و کپلگه کان به ری. نه مه نه و کاتژمیتره ی پۆده،
 که نه وای نیسپانیا له وده زنی هاویندا ده خهون. گه رما که تا شه و
 ده خایه نن و ده شین ته وای نه و ماو په چاکه ته که ی هه لېگری. کاتی
 ده ستیگرد به گله پیکردن له سهر نه و باره قورسه ی، بیری که وده و
 له بهر چاکه ته که یه، که ده توانی به رگی سهرمای زرده په پ بگری.

له بیرى خۇیدا گوتى، ده بىن ئامادهى گورانگارى بىن. مېر
به قورسى و گهرمى چاگه ته گى شالمان بوو.
چاگه ته گى ئامانجىكى هه بوو، كوپه كەش به هه مان شىو
ئامانجى كوپه كه گه شتكردن بوو، پاش بوو سەل رۇشتن به نىجى
ئەندە لوسىادا، ته واوى شاره گانى هه رىمه كه شاره مان بوو بوو. ئا
له سەردانه كەيدا بو كچه كى پوونىكاتهوه. كه چۆن شوئىكى
ساكار ده توانى بخوئىننه وه. هه تا ته مەنى شەرزە سالى مكوئى
كاسۆلىكدا خوئندووئىتى. دايك و باوكى ده يانويست بىتته قەشە
به و شىوه يەش ده بووه سەرچاوهى شانازى خىزانىكى جوتى.
هەر به شىوهى مەرەكان، بو پەيدلكرىنى خوراك و شو كى
زەحمەت يان ده كرد. ئىسپانى و لاتىنى و ئايىنزانى خوئىنن بوو. هه
له مندالىيه وه ده يويست شاره زاي جيهان بىن. شەوش بو ئەر ته
له وه گرنگتر بوو، كه خودا بناسى و فىرى گوتەه گانى مرق
بىن. پاشنىوه پۆيه ك، له سەردانىكيدا بو لای خىزانە گى. عىزى
دايه به رخۆى، تا به باوكى بلنى نايەوى بىتته قەشە. نەيمى
گەشت بکات.

باوكى گوتى، «له نه ولوى جيهانه وه خەلك هاتوون و مەن
نەم گونده دا تپە پىوون. هاتوون بو شوئىنى نوئ بگەرتە. به ئە
كاتى پۆشتوون، زۆر به سادەى هەر نه و كسانه بوون. كه پىشتەر
گەشتبوونه ئىره. به چياكاندا سەر كەوتوون، تا كوشكە بىستەر
پىشيان وابوو رابردوو باشتەر له وهى ئىستا هه مانه. ئەوان خەلكى
قەرزەرد، يان پىستەرەش بوون، به لام له راستيدا هەر وەك ئەو

کەسانەن، کە لیڤرە دەژین.»

کۆرپە کە گوتی، «بەلام دەمەوێ قەلای ئەو شوینانە ببینم، کە ئەوان لێی دەژین.»

باوکی بەردەوام بوو، «ئەو خەڵکی زەوییه کە ی ئێمە دەبینن، دەلێن حەز دەکەن بۆ هەتا هەتایە لیڤرە بژین.»

کۆرپە کە گوتی، «بەلام منیش دەمەوێ زەوییه کانی ئەوان ببینم و بزانم چۆن دەژین.»

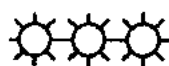
باوکی گوتی، «ئەوانە ی دێنە ئێرە، پارەیه کی باشیان هەیه و دەتوانن گەشت بکەن. لەناو ئێمەدا، تەنیا شوانەکان توانای گەشتکردنیان هەیه.»

«کەواتە منیش دەبم بەشوان.»

باوکی هیچی تری نەگوت. پۆژی دواتر جانتایه کی دایە، کە سی کۆینی دێرینی ئالتوونی تێدا بوو.

«ئەمانەم لە کیلگەکاندا دۆزییه وه. دەمویست بین بەبەشیک لە میراتییه کەت. بەلام میگە لێکی پێبکەرە. بپۆرە کیلگەکان، پۆژیکیش بۆت دەردەکەوێ، کە گوندە کە ی ئێمە باشتترینە، ژنەکانیشمان جوانترین.»

ئەوجا نزای خێری بۆ کۆرپە کە کرد. کۆرپە کە لە پامانی باوکیدا ئارەزووی ئەو هی بەدیگردد، کە خۆی بتوانی گەشت بە جیهاندا بکات — ئارەزووییه ک، کە هیشتا بوونی هەبوو، بەلام دەبوو لە ماوهی ئەو چەند سالەدا و لە ژێر باری ململانێدا بۆ ئاو و خواردن، بۆ شوینیک، کە بتوانی شەوی تێدا بکاتە وه، بنیژیت.

ئاسۆ سووربوو و لەناکاو خۆره که ده رکەوت. کوپه که گفتوگوکی
 نێوان خۆی و باوکی بیرکەوتەوه و هەستی بەشادی کرد؛ ئێستا
 چەندین کوشکی بینووه و چاوی بەچەندین ئافرەت کەوتووه
 (بەلام هیچیان ناگەنەوه بەوهی لەچەند پۆژی داهاستوودا چاوی
 پێی دەکەوت). خاوهنی چاکەتیک، کتیبیک، کە دەیتوانی لەگەڵ
 دانەیهکی تردا بیکۆپیتەوه، پانەمەپێک بوو. بەلام گرنگترین شت
 ئەوه بوو، کە هەموو پۆژیک دەیتوانی خەونەکی بەدی بینێ.
 ئەگەر پۆژیک لەپۆژان لەکیلگەکانی ئەندەلوسیا بێزار ببایە،
 دەیتوانی بپوا بۆ دەریا. لەو کاتەشدا دەریا بۆ ئەو بەس بوو،
 چونکە بەشاری دیکە ئاشنا دەبوو، چاوی بەژنی دیکە دەکەوت
 و بواری دیکە بۆ شادمانی دەبوو. کاتی تەماشای خۆره لاتنی
 کرد، لەبیری خۆیدا گوئی، نەمتوانی خودا لەخویندنگە کاسۆلیکدا
 ببۆزمەوه.

هەركات بیتوانیبا، پێگەیهکی تری بۆ گەشتکردن دەدۆزیهوه.
 پیشتر هەرگیز نەچووبووه کلێسە پووخواهەکهوه، لەقینی ئەوهی
 چەندینجار بەو ناوچانەدا گەشتیکردبوو. جیهان گەوره و نەبپراوهیه؛
 دەبوو ماوهیهک پێگە بدابا مەپهکان پارەوی خۆیان هەلبژێرن،
 بەو شیوهیهش شتی بایهخدارێ دیکە دەدۆزیهوه. کێشەکه ئەوهیه
 مەپهکان تەنانهت بەوهش نازانن، کە هەموو پۆژیک پارەویکی نوێ
 دەگرێهەر. نابینن کیلگەکان نوێن و وەرزهکان دەگۆڕێن. هەموو
 ئەوهی بیری لێدەکەنەوه، خواردن و ئاوه.

کوپه که پاما، پەنگە هەموومان هەر بەهەمان شیوه بین.
 تەنانهت منیش - لەو کاتەوهی چاوم بەکچی بازرگانه که کەوتووه،
 بیرم لەهیچ کێژیکێ تر نەکردووهتەوه. تەماشای خۆره که کرد و
 بۆیدەرکەوت بەر لەنیوه پۆ دهگاته تاريفه. لەوێ دەیتوانی کتیبەکی

مردن له وه ده ترسا قهره جه كان بېگرن، كاتنيكيش ژنه كه دهسته كني
نه وي له دهستي خويدها گرت، نه و ترسه ي منداليي بؤ كه رايه وه.
به لام نه وينه ي دلي پيرؤزي عيساي هيه، له بيري خويدها
نه وي گوت، ده ويست خوي دلنيا بكا ته وه. نه يده ويست دهسته كاني
بكه ونه له رزه و پيشاني ژنه كه ي بدات نه و كه سيني ترستؤكه.
به ميواشي نزاي باوكي نيمه ي دهخويند.

ژنه كه گوتي، «زؤر نايابه.» هر چاوي له سر دهسته كاني
كوپه كه لانه ده برد و پاشان بيدهنگ بووه وه.
خه ريكبوو كوپه كه ده شله ژا. دهسته كاني كه وتنه له رزه و ژنه كه شر
پي زاني، خيرا دهسته كاني راكيشا.

په شيمانبوو له وه ي هاتبوو و گوتي، «نه هاتووم دهستم بؤ
بگريته وه.» بؤ ساتيك بيري له وه كرده وه پاره كه ي بدا و بي
نه وي گوئ بيستي هيچ شتي بي بروت، زؤر گرنگي به خه ونه
دوباره كه ي ده دا.

پيره ژنه كه گوتي، «تؤ هاتوويت تا خه ونه كه ت بؤ ليك بدمه وه.
خه ونيش زماني خودايه. كاتي به زماني نيمه ده بوئ، ده توانم ليكي
بدمه وه. به لام نه گهر به زماني پؤج قسه بكات، نه وا ته نيا خؤت
ليي تيده گيت. به لام هر كامتيكيان بيت، پاره ي پلويژم كانم
ليده سه نم.»

كوپه كه له بيري خويدها گوتي، فيليكي تر. به لام برياريدا به ختي
تاقى بكا ته وه. شوان هه ميشه له گهل گورگ و سالي بتيارانيديا ياري
به به ختي ده كات، هر نه وه ش ژياني شوان چالاک ده كات.

گوتي، «بووجار نه و خه ونه م بينيووه. له خه ونمدا له گهل
مه په كان له كي لگه په كدا بووم، نه و جا منداليك دمر كه وت و دهستي كرد
به ياري كردن له گهل نازه له كان. نامه وي خه لكی كاري وا بكه ن، چونكه

مەپەكان لە بېگانە دەترسن. بەلام وا ديارە ھەميشە مندا لان دەتوانن
كايەيان لەگەلدا بکەن، بەبى ئەوھى بشيان ترسینن. نازانم بۆ.
نازانم چۆن ئاژەلان لەبارەى تەمەنى مەوھە دەزانن.»

ژنەكە گوتى، «زیاتر باسى خەونەكەتم بۆ بکە. دەبى بپۆم
بەلای چیشتلینانەكەمەو. لەبەر ئەوھش كە پارەيەكى زۆرت پینییە،
ناتوانم كاتیكى زۆرت بۆ تەرخان بکەم.»

كۆپەكە بەكەمىك توورەییەو بەردەوام بوو، «منداڵەكە بۆ
ماوہیەكى درىژ لەسەر یاریکردن لەگەل مەپەكان بەردەوام بوو.
ئەوجا لەناكاو منداڵەكە ھەر دوودەستى گرتەم و گواستمیەو بۆ
مەپەمەكانى مىسر.»

كەمىك وەستا، تا بۆیدەریكەوئى گەر ژنەكە شتىك لەسەر
مەپەمەكانى مىسر بزائى. بەلام پیرەژنەكە ھىچى نەگوت.
«ئەوجا لەمەپەمەكانى مىسر،» — ئەم چەند وشەى بەھىواشی
گوت، تا ژنەكە تىبگات — «منداڵەكە پى گوتەم، ئەگەر بپیتە
ئیرە، سامانىكى شاراوە دەدۆزیتەو. پاشان ھەر كە ویستی شوینی
تەواوى سامانەكەم پىبلى، خەبەرەم بوووەو. ھەر دوو جارەكە بەو
شیوہیە بوو.»

ژنەكە ماوہیەك بیدەنگ بوو. ئەوجا دووبارە دەستەكانى گرتەو
و بۆ ماوہیەك تەماشایکردن. گوتى، «ئىستا ھىچ پارەيەكت لى
ناسەنم، بەلام ئەگەر سامانەكەت دۆزیو، لەدەیا یەكىم دەوئ.»
كۆپەكە لەخۆشیدا پىكەنى. دەیتوانى لەبەر ئەو خەونەى كە
لەبارەى سامانى شاراوەو بینیبوو، ئەو پارە كەمە پاشەكەوت
بكات، كە پى بوو!

گوتى، «باشە، خەونەكە لىكبدەرەو.»
«یەكەمجار سویندم بۆ بخۆ. سویندم بۆ بخۆ، كە لەدەیا یەكى

سامانه که تم له بهرامبه ر نه وهدا ده دهیتي، که پیتی ده لیم.»
 کوږه که سویندی بۆ خوارد. پیره ژنه که گوتی، که گویا ده بن
 ته ماشای وینه ی دلی پیروزی عیسا بکات و نووباره سویندی بۆ
 بخواته وه.

گوتی، «نهم خه ونه به زمانی جیهانه. ده توانم لیکي بدهمه وه،
 به لام لیکدانه وه که ی زور ئالۆزه. هر له بهر نه وه یه پیم وایه شایانی
 به شیک له و شته بيم، که ده یدوزیته وه.

«نهمه ش لیکدانه وه ی منه: ده بن برۆی بۆ هه پره مه کانی میسر.
 هه رگیز له باره ی نه و شوینه وه هیچ نه بیستوه. به لام نه گه ر مندالیک
 نیشانتی دابی، که واته بوونی هیه. له وئ سامانیک ده دوزیته وه و
 ده تگاته پیاویکی ده وله مه ند.»

کوږه که سه ری سورما بوو و جاپس بوو بوو. نه ده بوو له بهر خاتری
 نه مه به دووی نه و ژنه پیره دا بگه پئ! به لام به بییری که وته وه، که
 پیویست ناکا له بهرامبه ردا هیچ بره پاره یه ک بدات.

کوږه که گوتی، «پیویست ناکا له پیناو نه وهدا کاتی خۆم به فیرۆ
 بده م.»

«پیم گوتی خه ونه که ت ئالۆزه. هه ر شته ساده کانی ژیانن،
 که به و شیوه یه سه یرن؛ ته نیا مروشی زرنګ لییان تیده گا. له بهر
 نه وه یش که من که سیکی زیره ک نیم، ده بوو شتیکی دیکه فیر
 بيم، هه ر وه ک ده ست گرته وه.»

«نه ی چۆن بگه مه میسر؟»

«من ته نیا خه ون لیکده ده مه وه. نازانم چۆن بیانیه تمه دی. هه ر
 له بهر نه وه یه ده بن له گه ل نه و شتانه دا بژیم، که کهه کانم بۆیان
 دیاریکردوم.»

«نه ی چی ده بن گه ر هه رگیز نه چم بۆ میسر؟»

«ئەو کاتە منیش پاره وەرناگرم. ئەوەیش یەكەمجار نابێ.»
ئەوجا ژنەكە بەكوپەكەى گوت بېروات، گوتى كاتیكى زۆرى تیدا
بەفېرۆ دلوە.

كوپەكە هیوابراو بوو؛ بېاریدا هەرگیز جارێكى تر بېروا بەخەون
نەكات. بېرى كەوتەو، كە چەندین شتى هەیه و دەبێ ئاگای لێیان
بێ. پۆشت بۆ بازارەكە، تا شتى بخوات، كتیبهكەى بەدانەیهكى
نەستوورتر گۆپییهو و كورسییهكى لەگۆرەپانەكە دۆزییهو، كە
دەیتوانى لەوتى شەرابە نوێیهكەى تاقى بكاتەو. پۆژێكى گەرم
بوو، شەرابەكەش ئاسوودەبەخش بوو. مەركان لەدەروازەى شارەكە
بوون، لەتەویلەى هاوپییهكى. كوپەكە چەندین خەلكى لەشارەكە
دەناسى. هەر ئەوەش گەشتى لەلا جوانكردبوو – هەمیشە هاوپی
نوێى دەدۆزیه و پیوستیشى بەو نەبوو هەموو كاتەكانى خۆى
لەگەڵیاندا بەسەریهێ. كاتى كەسێ هەموو پۆژى كۆمەلێك خەلكى
بووبارە دەبینى، هەر وەك ئەوێ لەقوتابخانەى كاسۆلیكى بەسەر
خۆیدا هاتبوو، وردە وردە ئەو خەلكە دەبنە بەشێك لەژیانى كەسەكە.
ئەوجا دەیانەوتى كەسەكە بگۆڕێ. ئەگەر كەسێ بەو شیوەیه نەبێ،
كە خەلكانى تر گەرەکیانە، ئەوا تووڕە دەبن. وادیارە خەلكى
فیکرهیهكى باشیان هەیه بۆ ئەوێ چۆن خەلكانى تر ژيان
بگۆزەریزن، بەلام كەس فیکرهى بۆ ژيانى خۆى پێنیه.

بېاریدا كەمێكى تر چاوهپێ بكا، تا خۆرەكە زیاتر لەئاسماندا
خوار دەبێتەو و پاشان بگەرێتەو بۆلای میگەلەكەى و بیانباتەو
بۆ ناو كێلگەكان. لەپاش سێ پۆژى تر، دەگەیشته لای كچى
بازرگانهكە.

دەستیکرد بەخویندنەوێ ئەو كتیبهى كریسووى. لەیهكەم
لەپەرەدا، باسى مەراسیمی بەخاكسپاردنیكى دەکرد. بیژانى ناوى

ئەو کەسانەى ناو کتیبەكەش زۆر زەحمەت بوون. لەبیری خۆیدا گوتى، ئەگەر پۆڤى لە پۆزان ككتیبىك بنوسم، ئەوا لەیەك كاتدا تەنیا یەك كەس بەشداری پێدەكەم، بەو شیوەیەش پتویست ناکا خۆینەر نیگەرانی لەبەركردنى ئەو هەموو ناوہ بى.

كاتى لەخویندەوہ كەدا چر بووبووەوہ، زیاتر حەزى لەككتیبەكە بوو؛ مەپاسیمەكە لەپۆڤىكى باراناویدا بوو، كۆرەكەش بەخێرھاتنى لەسەرما دەكرد. كاتى دەخویندەوہ، پیاویكى پیر بەتەنیشتیەوہ دانیشت و دەیویست گفتوگۆیەك بكاتەوہ. پیرەپیاوہكە ئاماژەى بۆ خەلكى كۆرەپانەكە كرد و پرسى، «ئەوانە چى دەكەن؟»

كۆرەكە بەوشكى گوتى، «كار دەكەن»، دەیویست وادەربكەوئ، كە دەیەوئ خۆى بەخویندەوہكە یەوہ خەرىك بكات.

لە پاستیدا بیری لەوہ دەكردەوہ، كە چۆن لەبەردەمى كچى بازركانەكەدا مەردەكان دەبریتەوہ، بەو شیوەیەش كچەكە خۆى دەبیینى، كە دەتوانئ كارى گران بكات. چەندینجار وینای ئەم دیمەنەى كردبوو؛ هەموو جارئ لەئەندیشەیدا كچەكە سەرى دەسوڤما، كاتى كۆرەكە دەیگوت دەبئ مەردەكان لەپشتەوہ بۆ پێشەوہ ببردینەوہ. هەولیشیدەدا چەند چیرۆكىكى بیریكەویتەوہ، تا لەكاتى مەر برینەوہكەدا بۆیگێڤیتەوہ. زۆرینەى ئەو چیرۆكانەى لەككتیبەكانەوہ خویندبووەوہ، بەلام پتئ دەگوت لەئەزموونى تاییەتى خۆیەوہ سەرچاوەیان گرتووە. كچەكە هەرگیز جیاوازییەكەى نەدەزانى، چونكە خویندەوارى نەبوو.

لەهەمان كاتدا، پیاوہكە سووربوو لەسەر هەولئى خۆى بۆ دامەزراندنى گفتوگۆیەك. گوتى ماندوو و تینووہ و داواى لێكرد گەر بتوانئ قومئ لەشەرابى كۆرەكە بدات. كۆرەكە بۆلەكەى بۆ ڤاگرت، خوازیاریبوو پیرەپیاوہكە بەجئى بەیلت.

به لام پياوه پيره که حەزى له قسه بوو و له کورپه کهى پرسى چ کتیبیک ده خوینیتەوه. کورپه که هەولیدا توورپه دەرپه کهوئى و بچیتە سەر کورسییه کی تر، به لام باوکی فێریکردبوو ریز له خەلکانى له خۆى به ته مه نتر بگرئ. ئەوجا کتیبه کهى بو پياوه که راگرت — له بەر دوو هۆکار: يە که م، له بەر ئەوهى خۆى به ته واوه تى دنیا نه بوو چۆن ناو نیشانى کتیبه که ده خویندریتەوه؛ دووه مېش، ئەگەر پياوه که خوینده وارى نه بایه، بوخۆى شەرمەزار دەبوو و ده چووه سەر کورسییه کی تر.

هەر وهک ئەوهى بابەتیکى سەمه ره بئ، پیره پياوه که ته ماشای هەموو لاکانى کتیبه کهى کرد و گوتى، «هەمم ... ئەمه کتیبیکى گرنگه، به لام زۆر بێزار که ره.»

کورپه که سەرى سورما. پياوه که خوینده وارى هەبوو و ئەو کتیبه شى خویندبووه وه. ئەگەر وهک پياوه که ش گوتى، کتیبه که جار سکه ر بایه، هیشتا کاتى له بەرده ستدا بوو بېگۆرئ به دانەيه کی تر.

پیره پياوه که به رده وام بوو، «ئەم کتیبه باسى ئەو شته دهکا، که نزیکه ی هەموو کتیبه کانى جیهان باسى ده که ن. باسى بێتوانایى خەلک دهکات له هەلبژاردنى چاره نووسى خۆياندا. به وهش گۆتایى پێدئ، که دهلئى هەموو کهس برپوا به گه وره ترين درۆى جیهان دهکات.»

کورپه که به ته واوه تى سەرى سورما بوو و پرسى، «گه وره ترين درۆى جیهان چیه؟»

«ئەمه يه: له خالیکى ژيانماندا، کۆنترۆلئى ئەوه له ده ست ده ده ين، که به سه رماندا پووده دات، به و شیوه يه ش چاره نووس ژيانمان زهوت دهکات. ئەوه گه وره ترين درۆى جیهانه.»

کورپه که گوتی، «هەرگیز نه وه م به سەر نه هاتوو. نه وان ویستیان بێم به قه شه، به لام بپارمدا بېم به شوان.»
 پیره پیاوه گوتی، «زۆر باشتره، چونکه زۆر حه ز له گه شتکردنه.»
 کورپه که به خۆی گوت، «زانى بېر له چى ده که مه وه.» له هه مان کاتدا پیره پیاوه که په په کانی کتیبه که ی هه لده دایه وه، وادیار بوو نایه وئ بېگه پینیتته وه. کورپه که پئی وابوو جله کانی پیاوه که سه یربن. له وه ره بانه ده چوو، که زۆر کات له و ناوچانه ده رده که وتن. نه هه ریکا چه ند کاتزمیتریک له تاریفه وه دوور بوو؛ هه ر نه وه نده ی ده ویست به به له م به ده ربه نده باریکه کاندایه پیتته وه. زۆرینه ی کات عه ره به کان له شاره که ده رده که وتن، شتیان ده کپی و چه ند جاریک له پۆژیکدا نزا سه یره که یان ده خویند.

کورپه که پرسى، «خه لکی کویت؟»
 «خه لکی زۆر شوینم.»

کورپه که گوتی، «که س ناتوانی خه لکی زۆر شوین بئ. من شوانم و چه ندین شوین گه راوم، به لام ته نیا خه لکی یه ک شوینم - خه لکی شاریکی نزیک کۆشکیکی گه وره م. له و شوینه له دایک بووم.»
 «باشه، که واته ده توانم بلیم له سه لیم له دایک بووم.»

کورپه که نه یده زانی سه لیم له کویتیه، به لام نه شیده ویست بپرسى، ده ترسا گه مژه ده ریکه وئ. بۆ ماوه یه ک ته ماشای خه لکی گۆره پانه که ی کرد؛ ده هاتن و ده چوون و هه مووشیان زۆر سه رقāl دیاربوون.

پرسى، «ئهی سه لیم چۆنه؟» هه ولیده دا که میک زانیاری ده ست بکه وئ.

«به و شیوه یه یه، که هه میشه بووه.»

هیشتا زانیاری چنگ نه که وتوو. به لام ده یزانی سه لیم

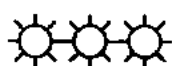
له نهنده لوسيا نيه . نه گەر له وئى بايه ، نه وا له باره يه وه ده بيبست .
له سهر پرسيا ره كانى سوور بوو ، «نهى كارت چيه له سليم ؟»
كوږه كه له بيري خويدا گوتى ، خه لكى شتى سه مه ره ده لئى .
هه نديكجار و اباشتره له گه ل مه ره كاندا بى ، نه وان هيچ شتى نالئى .
ميشتاش و اباشتره له گه ل كتيبيكدا به ته نيا بيت . كتيبه كان له و
كاتانه دا چيروكى خه ياليت بو ده گيرنه وه ، كه خوت ده نه وئى
گوښيستيان بى . به لام كاتى له گه ل خه لكى قسه ده كه ي ، شتى
هينده سه ير ده لئى ، كه هر نازانى چون دريژه به گفتوگو كه بده ي .
پيره پياوه كه گوتى ، «ناوم ميلشيزه ده كه . نيا چا نه م هرت
هيه ؟»

كوږه كه گوتى ، «مه رى ته واوم هيه .» بويد هركه وت پياوه
پيره كه ده يه وئى زياتر له باره ي ژيانيه وه بزاني .
«كه واته كي شه يه كمان هيه . ناتوانم يارمه تيت بده م ، نه گەر پيت
وابى مه رى ته واوت هيه .»

كوږه كه بيزار بوو . نه و دلاوى يارمه تى نه كرده بوو . نه وه پيره پياوه كه
بوو ، كه دلاوى قومى شه رابى كرده بوو و ده ستنى به گفتوگو كرده بوو .
كوږه گوتى ، «كتي به كه م به ره وه . ده بن بچم مه ره كانم كو به كه مه وه
و برؤم .»

پيره پياوه كه گوتى ، «له ده يا يه كى مه ره كانتم بده رى و پيت
ده لئىم چون سامانه شاره وه كه ت بدؤزيت وه .»
كوږه كه خونه كه ي بيركه وته وه و له ناكاهه موو شتيكى بو ږوون
بووه وه . پيره ژنه كه پاره ي لى وهر نه گرتبوو ، به لام پياوه پيره كه -
كه په نگه ميردى ژنه كه بى - ده يو يست پيگه يه ك بدؤزيت وه تا
پاره يه كى ندر له به رامبه ر شتيكدا وهر بگريت ، كه هر بوونى نيه .
به لنيا ييه وه پيره پياوه كه ش قه رج بوو .

بەلەم بەر لەو ەي كۆرەكە شتەن بلى، پىرەپىاۋەكە خۇي داموكاندەۋە، چىلكەيەكى ەلگرت و دەستىكرد بەنوسىن لەسەر لمى كۆرەپانەكە. شتەنكى بىرقەدار لەسنگىيەۋە ەتەندە بەتيرى رەنگى دايەۋە، كە كۆرەكە نەيتوانى بۆ ماۋەيەكى كاتى ەيچ شتەن بىينى. بەجۈولەيەك، كە زۆر خىرابو بۆ تەمەنى پىاۋەكە، ئەو شتەي ناو پۆبەكەي شارەدەۋە. كاتى دووبارە توانى بىينى، كۆرەك ئەو شتانەي خويندەۋە، كە پىاۋەكە لەسەر لەكە نووسىبوونى. لەسەر لمى كۆرەپانى شارە بچووكەكە، كۆرەكە ناۋى دايكى و ئەو خويندەنگە كاسۆلىكىيەي خويندەۋە، كە لىي خويندەبوو. ناۋى كچى بازىرگانەكەي خويندەۋە، كە كەس لەو بارەۋە نەيدەزانى، ناۋى شتەكەلىكىشى خويندەۋە، كە ەرگىز بەەيچ كەسىكى نەگوتىبون.

پىاۋەكە گوتىبوۋى، «من پاشاى سەلىم». كۆرەكە بەشەرەزارىيەۋە پرسى، «بۆچى دەبى پاشايەك لەگەل شوانىكدا بدوئ؟»
 «لەبەر چەند ەۆكارىك. بەلەم با بلىين گىرنگىرىنيان ئەۋەيە، كە تۆ سەرەكەوتنت بەدەست ەتەۋە لەدۆزىنەۋەي چارەنوسى خۇتدا.»
 كۆرەكە نەيدەزانى «چارەنوس»ى مەۋف چىيە.
 «ئەۋەيە كە ەمىشە ويستوتە بەدەستى بەيتى. ەمەۋەكەسى لەلاويدا دەزانى چارەنوسى خۇي چىيە.
 «لەو خالەي ژيانىاندا، ەمەۋە شتەن پوون و شىاۋە. لەخەۋنەينىن ناترسن و بىر لەمەۋە ئەو شتانە دەكەنەۋە، كە دەيانەۋى لەژيانىاندا پووبدات. بەلەم لەگەل تىپەپىنى كاتدا، ەتەنكى نادىار قايلەاندەكات

به‌وهی مه‌حاله چاره‌نووسی خویان بهیئنه دی.»

هیچ گام له و شتانهی پیره‌پیاوه‌که کوتی به‌لای کوپه‌که‌وه زۆر گرنه‌که نه‌بوو. به‌لام ده‌یویست بزانی «ئه‌و هیژه نه‌ینییه» چیه، کاتن باسیده‌کرد، سه‌رنجی کچی بازرگانه‌که‌ی پاده‌کیشا.

«ئه‌و هیژه‌یه که نه‌رینیانسه ده‌رده‌که‌وئ، به‌لام له‌پاستیدا نیشانیده‌دا چۆن چاره‌نووست بکه‌یته واقع. پۆح و ویستت ئاماده ده‌کات، چونکه یه‌ک راستی مه‌زن له‌سه‌ر ئه‌م هه‌ساره‌یه بوونی هه‌یه: هه‌ر که‌سێ بیت و هه‌ر شتن بکه‌ی، کاتن شتیکت گه‌ره‌که، له‌به‌ر ئه‌وه‌یه ئه‌و شته له‌ناو پۆحی گه‌ردوونه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتووه. ئه‌وه کاری تۆیه له‌سه‌ر زه‌وی.»

«گه‌ر ته‌نانه‌ت ئه‌وه‌ی ده‌ته‌وئ گه‌شتکردن بئ؟ یان هاوسه‌رگیریکردن بئ له‌گه‌ل کچی بازرگانیکێ چنینه‌دا؟» «به‌ئێ، گه‌ر ته‌نانه‌ت گه‌پان بئ به‌دووی سامانیشدا. پۆحی جیهان له‌سه‌ر شادی خه‌لکی گه‌شه ده‌کات. هه‌روه‌ها به‌غه‌مباری و ئیره‌یی و دلپسییش. دۆزینه‌وه‌ی چاره‌نووس ئه‌رکی مرقه‌ه. هه‌موو شته‌کان به‌کن.

«کاتن شتیکت گه‌ره‌که، ته‌واوی جیهان له‌به‌ده‌ست هینانیا یارمه‌تیت ده‌دا.»

بۆ ماوه‌یه‌ک هه‌ردووکیان بێده‌نگ بوون، تییینی گۆره‌پان و خه‌لکی شارۆچکه‌که‌یان ده‌کرد. یه‌که‌مجار پیره‌پیاوه‌که ده‌ستی به‌فسه‌کردن کرده‌وه.

«بۆچی ناگاداری می‌گه‌لێک ده‌که‌یت؟»

«چونکه حه‌زم له‌گه‌شتکردنه.»

پیره‌پیاوه‌که ئامازه‌ی بۆ نانه‌وایه‌ک کرد، که له‌به‌رده‌م په‌نجه‌ره‌ی دوکانه‌که‌یدا، له‌سووچیکێ گۆره‌پانه‌که‌دا، وه‌ستابوو. «کاتن منداڵ

بوو، نه و پیاووش ده یو یست گه شت بکات. به لام بریاریدا به که مجار
 نانه واخانه که ی بکریت و هندیک پاره پیکه وه بنی. کاتی پیر ده بر،
 بهک مانگ له نه فریقا به سهر ده بات. هرگیز بؤیده رنه که وتوره، ی
 خه لکی ده توانن له هرته مه نیکدا نه وه به دی بیئن، که خونی پیره
 ده بیئن.»

کورپه که گوتی، «ده بوو بریاری بوون به شوانی بدایا.»
 پیره پیاوکه که گوتی، «بیری له وهش کردبووه وه. به لام نانه واکان
 له شوانه کان گرنگترن. نانه واکان مالیان هه یه، له کاتی که شوانه کان
 له دهره وه ده خه ون. دایک و باوکانیش زیاتر هه ز ده که ن منداله کانیا
 هاوسه رگیری له گه ل نانه واکان بکه ن، وهک له شوانه کان.»
 کورپه که له دلیدا ههستی به ئازاریک ده کرد، بیری له کچی بازرگانه که
 ده کرده وه. به دلنیا ییه وه نانه وایه کیش له شاروچکه که ی نه ودا هه یه.
 پیره پیاوکه که به رده وام بوو، «له ماوه یه کی درێژدا، نه وه ی خه لکی
 له باره ی شوان و نانه واکانه وه بیری لیده که نه وه، له چاره نووسی خویان
 گرنگتر ده بی.»

پیاوکه که په ره کانی کتیه که ی هه لدا یه وه و چوووه سهر لاپه ره یه ک
 و دهستی به خویندنه وه ی کرد، کورپه که چاوهر پیکرد، پاشان
 خویندنه وه که ی به پیاوکه که بری، هه ره وهک چون خوی پی بریار بوو.
 «بؤچی هه موو نه م شتانه م پیده لیتی؟»

«چونکه ده ته وی چاره نووسی خوت بکه یته واقع. نیستاش له
 خاله دایت، که خه ریکه به ته واوه تی کۆلی لیده ده ییت.»

«تۆش هه میسه له و دیعه نانه دا دهرده که وی؟»

«هه میسه به و جۆره نییه، به لام هه میسه له شتیوه یه ک یا
 شتیوه یه کی تردا دهرده که وم. هه ندیکجار له شتیوه ی چاره سه ریک، یان
 فیکره یه کی باشدا دهرده که وم. له کاتی تردا، له ساتی په کلاکه ره وه دا،

شته کان بۆ پرودان ئاسانتر دهکەم. شتی بیکەش دهکەم. بەلام
 زۆرینهی کات خەلکی پێی نازانن ئەو کارانە دهکەم.»
 پیره‌پیاوێکە باسی ئەوەی کرد، کە هەفتەی پێشوو ناچار بووبوو
 لەبەر دەمی کانکاریکدا، لەشتیوێ بەردینکدا بەربکەوێ. کانکارەکە
 کۆلی لەهەموو شتێک دابوو، تا بپروات بەدووی زمروتنیکدا بگەڕێ.
 ماوەی پێنج سالبوو لەپووباریکدا کاریدەکرد، لەپیناوا گەڕان بەدووی
 زمروتدا، سەدان هەزار بەردی پشکنیبوو. خەریکبوو کانکارەکە
 کۆل لەهەموو شتێک بدات، لەکاتێکدا ئەگەر بەک بەردی بیکە
 پشکنیا - تەنیا بەک بەردی تر - زمروته‌کە ی دەنۆزییەوه. لەبەر
 ئەوەی کانکارەکە هەموو شتێکی کەربوووه قوربانی چارەنووسی
 خۆی، پیره‌پیاوێکە بپاری دابوو خۆی لەبابەتەکەوه بگێنێ. خۆی
 کەربوو بەبەربێک و خل بووبوووه بۆ بەر پێکانی. کانکارەکەش
 کە لەپێنج سالی بێبەرەمی خۆی تووڕە و بێزار بوو، بەرەکە
 هەلگرتبوو و فرە ی دابوو لاه. بەلام هێندە بەتووندی فرێی دابوو،
 کە بەرەکە شکابوو و لەناویشیدا، جوانترین زمروتی جیهانی تیدا
 بووبوو.

پیره‌پیاوێکە بەداغ لەدلی گوتی، «خەلکی لەسەرەتای ژیانیاندا
 فێر دەبن هۆکاری بوونیان چیه. پەنگە لەبەر ئەوەش بێ، کە هەر
 زوو کۆل دەدەن. بەلام شتێکە بەو شتێوەیه.»

کۆپەکە بیری پیره‌پیاوێکە ی خستەوه، کە شتێکی لەبارە ی
 سامانی شاراووه گوتبوو.

پیره‌پیاوێکە گوتی، «ئای خۆی پەردە لەسەر سامان هەلەدەمالی،
 هەر هەمان ئەو تەوژمانەش لەخاکدا دەینێژن. ئەگەر دەتەوێ شتی
 لەبارە ی سامانەکەتهوه بزانی، دەبێ لەدەیا بەکی مێگە لەکەتم
 بدەیتێ.»

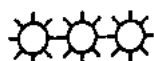
«ئەي پیت چۆنە لە دەیا یەکی سامانە کەمت بدەم؟»
 پیاوێکە هیوا بپاوی دیار بوو. «ئەگەر بەلێنی بەخشینی ئەو شتان
 بدەیت، کە هیشتا دەستت نەگەوتوون، ئەوا هەر زوو ئارەزووی
 بە دەست هێنانیان لە دەست دەدەیت.»
 کۆرە کە گوتی گوا یا بەلێنی بەخشینی لە دەیا یەکی سامانە کە
 بە قەرەجێک داو.

پیرە پیاوێکە ئاهێکی هەلکێشا. «قەرەجەکان لەو کارانەدا
 پەسپۆن. بە هەرشێوەیەک بێ، شتیکی باشە کە فێری ئەو بووی
 هەموو شتیکی ناو ژیان نرخێ هەیە. ئێمە ی جەنگاوەری پووناکی
 دەمانەوی ئەو شتانە فێری خەلکی بکەین.»
 پیرە پیاوێکە کتێبە کە ی بۆ کۆرە کە گەران دەو.

«سەبە ی پێک لەم کاتەدا لە دەیا یەکی رانە مەرە کەتم بۆ
 بهێنە. ئەجا پیت دەلێم چۆن سامانە شاراوێ کەت بدۆزیتەو.

پاشنیوێڕۆیەکی خوش.»

پاشان لە سووچی کۆرە پانە کە دا و ن بوو.

کۆرە کە دەستی بە خۆیندنەوێ کتێبە کە کردەو، بەلام ئیدی
 نەیدەتوانی سەرنجی لای بێ. پەشوکاو و تووێ بوو، چونکە دەیزانی
 پیرە پیاوێکە راست دەکات. پۆیشت بۆ نانەواخانە کە و نانێکی
 کپێ، بیری لەو دە کردەو ئەو بە نانەواکە بلی، کە پیرە پیاوێکە
 گوتبووی. لەبیری خۆیدا گوتی، هەندیکجار وا باشتەر شتەکان وەک
 خۆیان بە جێ بێلی، پاشان بریاریدا هیچ نەلی. ئەگەر شتیکی
 بگوتبا، ئەوا نانەواکە سێ پۆژ بیری لەو دە کردەو کۆل لە هەموو

شتیک بدات، گهرچی به شته کانش پراها تبوو. به دلنیا ییه وه کوپه که دهیتوانی نانه واکه تووشی نه و نیگه رانییه نه کا. نه و جا له ناو شاره که دا دهستی به پیاسه کردن کرد و خوی له به ردهم دهروازه کاندای بینیه وه. له وئی بینایه کی بچو کی په نجره کراوه هه بوو، که خه لکی دهیانتوانی بلیتی پویشتن بۆ نه فهریقای لیبکرن. ده شیرانی میسر له نه فهریقایه.

پیاوی پشت په نجره که پرسى، «دهتوانم یارمه تیت به م؟» کوپه که به دهم پویشتنه وه گوتى، «پهنگه سبه ی بتوانى.» نه گه ریه که دانه ی له مه په کان بفروشتبا، پاره ی ته وای به شى نه وه پیده بوو له به ندره که به پیتته وه. نه و فیکره یه دهیترساند.

بلیتفرۆشه که بینى کوپه که دهروات و به یاریده ده ره که ی گوت، «هواخوازیکی تر. پاره ی به شى گه شته که ی پینیه.»

کاتى له به رده مى په نجره که دا وه سقا بوو، کوپه که بیرى میگه له که ی هاته وه و بریاریدا بگه پیتته وه و بییتته وه به شوان. له ماوه ی دوو سالدا، هه موو شتیک له باره ی شوانیه وه فیتر بوو بوو: ده یزانی چون خوریه که یان به پیتته وه، چون ناگاداری کاوپه ناوسه کان بیت و چون له گورگ بیانپاریزی. هه موو کیلگه و له وه پگه کانی نه نده لوسیا شاره زابوو. نرخى ته وای هه ریه که له ناژه له کانشى ده زانى.

بریاریدا دریزترین پگه به ره و ته ویله ی هاوپتکه ی بگریته به ر. کاتى به لای قه لای شاره که دا تیپه پى، بریاریدا گه پانه وه که ی دوا بخت و به سه ر په مپا به ردینه که دا سه رکه وئی بۆ سه ر دیواره که. له ویتوه دهیتوانى له دورره وه نه فهریقا ببینی. جاریک که سیک پئی گوتبوو، مووره کان له ویتوه هاتون تا ته وای ئیسپانیا داگیر بکن.

له ویتوه دهیتوانى ته وای شاره که و کوپه پانه که ش ببینی، نه و شوینه ی لئی دانیشتن و قسه ی له گه ل پیره پیاوه که کرد. له بیرى

خویدا گوتی، نه فرهت له و ساته ی پیره پیاوه که م تیدا بینی. نه و
ته نیا بۆ دوزینه وه ی نه و ژنه هاتبووه شارۆچکه که، که دهیتوانی
خه ون لیک بداته وه. نه ژنه که و نه پیاوه که ش گرنگیان به و
پاستیه نه ده دا، که نه و شوانه. نه وان که سانیکي ته نیا، که
ئیدی باوه پ به شته کان ناکه، له وه ش تیناگه، که شوانه کان
عاشقی مه پره کانیا، ده بن. هه موو شتیکی له باره ی هه ر دانه یه کی
ناو میگه له که یه وه ده زانی: ده یزانی کامه یان شه له، کامه یان دوو
مانگی تر ده زنی و کامه شیان ته مه لترینه. ده یزانی چۆن بیانپریتته وه
و چۆنیش سهریان بیهی. نه گه ر هه ر کات بریاری بدایا به جییا
بیلس، نازاریان ده چه شت.

با هه لیکرد. به و بایه ناشنا بوو: خه لکی پییا، ده گوت بای
مه شرق، چونکه مووره کان له مه شرقه وه هاتبوون، له خۆره لات و
ده ریای ناوه راسته وه.

بایه که تووندتر ده بوو. کوپه که له بییری خویدا گوتی، نه وه تا،
له نیوان میگه له که م و سامانه که م دا تیا ماوم. ده بوو هه لبریزی له نیوان
شتیک، که پیی پاهاتبوو و شتیکی، که ده یویست هه یبی. با کچی
بازرگانه که ش له ولوه بوه ستن، به لام نه و هینده ی پانه مه پره که
گرنگ نه بوو، چونکه پشتی به کوپه که نه ده به ست. په نگه هه ر
له یادیشیکردین. دلنیا بوو له وه ی بۆ که که هیه جیاوازییه کی نییه
که ی نه م ده چیتته گونده که: بۆ که که، هه موو پۆژه کان هه ر هه مان
شت بوون، کاتیکیش پۆژیک له پۆژی دواتر ده چی، له به ر نه وه یه
نه و که سانه ناتوانن نه و شته باشانه ببینن، که له هه موو پۆژیکي
ژیانیاندا، له گه ل هه له اتنی خۆردا، ده رده که ون.

کوپه که له بییری خویدا گوتی، دایک و باوک و قه لای شاره که م
به جی هیشته وه. نه وان له دوری من پاهاتوون و منیش هه ر به هه مان

شیئوهم. مه‌په‌کانیش به‌بی منی پادین.

له‌و شوینه‌ی دانیشتبوو، ده‌یتوانی تیبینی گۆپه‌پانه‌که بکات. خه‌لکی به‌رده‌وام ده‌چوونه نانه‌واخانه‌که و ده‌هاتنه‌ ده‌روه. کور و کچیکی لاو له‌سه‌ر ئه‌و کورسییه دانیشتبوون، که له‌گه‌ل پیاوه پیره‌که قسه‌یان لێی کردبوو و یه‌کیان ماچ ده‌کرد.

«نانه‌واکه ...» ئه‌وه‌ی له‌بیری خۆیدا گوت، به‌بی ئه‌وه‌ی بیرکردنه‌وه‌که‌ی ته‌واو بکات. بای مه‌شرق به‌هێزتر ده‌بوو و له‌سه‌ر ده‌موچاوی هه‌ستی به‌هێزی بایه‌که ده‌کرد. ئه‌و بایه مووره‌کانی هینابوو، به‌لێ، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا، بۆنی بیابان و کچه‌په‌چه‌پۆشه‌کانیشی هینابوو. عاره‌قه و خه‌ونی ئه‌و پیاوانه‌ی هینابوو، که جاریک له‌جاران بۆ گه‌پان پۆیشتبوون به‌دووی شتیکی نه‌زانراو و ئالتوون و سه‌رکه‌شیدا — هه‌روه‌ها بۆ هه‌په‌مه‌کان. کورپه‌که ئیره‌یی به‌ئازادی بایه‌که ده‌برد، بۆیشی ده‌رکه‌وت، که خۆیشی ده‌توانی هه‌مان ئازادیی هه‌بی. جگه‌ له‌خۆی، هیه‌ج شتی نه‌بوو پێگه‌ی لێبگرێ. مه‌په‌کان، کچی بازرگانه‌که و کێلگه‌کانی ئه‌نده‌لوسیا ته‌نیا هه‌نگاوێک بوون له‌دریژه‌ی پێگه‌ی چاره‌نووسیدا.

پاشنیوه‌پۆی پۆژی دواتر، کورپه‌که چاوی به‌پیره‌پیاوه‌که که‌وته‌وه. شه‌ش مه‌ری له‌گه‌ل خۆی هینابوو.

کورپه‌که گوتی، «سه‌رم سوپماوه. هاوپیکه‌م هه‌موو مه‌په‌کانی دیکه‌ی کپی. گوتی هه‌میشه‌ حه‌زیکردوه‌و بپیته‌ شوان، ئه‌وه‌ش پیشه‌اتیکی باشه.»

پیره‌پیاوه‌که گوتی، «به‌و شیوه‌یه‌که هه‌میشه‌ هه‌ر وابوو. ئه‌وه پێی ده‌گوتری سه‌ره‌تاکانی پیشه‌اتی باش. کاتی بۆ یه‌که‌مجار یاری کاغه‌ز ده‌که‌ی، ته‌قریبه‌ن به‌ته‌واوه‌تی دنیای ده‌یه‌یه‌ته‌وه. ئه‌وه‌یش به‌ختی ده‌ستپێکه‌ره‌!»

«ئەوھیان چىيە؟»

«لەبەر ئەوھى ھېزىك ھەيە و دەيەوئى چارەننوسى خۆتت بۆ

دەريكەوئى؛ تەوست پىر لەتامى بىرنەوھ دەكات.»

ئەوجا پىاوەكە دەستى بەپشكنىنى مەپەكان كرد و بۆيدەركەوت

دانەيەكيان شەلە. كۆپەكە بۆيپوونكردهوھ، كە ئەوھيان گىرنگ نىيە،

چونكە زىنگىترىن كاوپى ناو مىگەلەكەيە و زۆرتىرىن خورىشى ھەيە.»

كۆپەكە پرسى، «سامانەكە لەكوئيە؟»

«لە مىسرە، نىزىك ھەپەمەكان.»

كۆپەكە ترسا. پىرەژنەكەش ھەر ھەمان شتى گوتىبوو. بەلام

ھىچ شتىكى لەبەرامبەردا وەرنەگرتىبوو.

«بۆ دۆزىنەوھى سامانەكە، دەپئى دواى پىشھاتەكان بكەوى. خودا

پارەوى بۆ ھەموو كەسىك داناوھ. تەنبا پىئويستە ئەو پىشھاتانە

بخوئىنئەوھ، كە بۆت داندراون.»

بەر لەوھى كۆپەكە وەلام بداتەوھ، پەپوولەيەك ھات و لەنيوان

ئەو و پىرەپىاوەكەدا فەرى. شتىكى بىرکەوتەوھ، كە جارىك باوھ

گەورەى پىئى گوتىبوو: كە گوايا پەپوولە پىشھاتىكى باشە. ھەر

بەشىوھى سىسرک و ھىوا؛ وەك مارمىلكە و وئىنجەى چوارپەرە.

پىرەپىاوەكە توانى بىرۆكەكانى كۆپەكە بخوئىنئەوھ و گوتى،

«پاستە، پىك بەر شىوھەيە، كە باپىرەت فىرىكرىوى. ئەو شتانە

پىشھاتى باشن.»

پىرەپىاوەكە پۆبەكەى كىردەوھ و كۆپەكەش سەرى لەوھ سۆرما،

كە بىنى. پىاوە پىرەكە سىنەبەندىكى بەستىبوو، كە لەئالتوونىكى

قورس دروستكرابوو و بەبەردى بەنرخىش پووپۆش كرابوو. كۆپەكە

زىرەكى پۆژى پىشوو پىرەپىاوەكەى بىرکەوتەوھ.

ھەر بەپاستى پاشا بوو! ئەلبەتە بۆيە خۆى گۆپىوھ، تا خۆى

لەدزى نەخوازداو بېارىزى.

پىرەپىاۋەكە بەردىكى پەش و بەردىكى سېى بۆ كۆرەكە پاكىرت،
كە لەناۋەپراستى سىنەبەندەكەدا جىگىر كرابوون و گوتى، «ئەمانە
بگرە. پىيان دەگوتى ئورىم و تومىم. پەشەكە ئامازەى «بەلى» يە
و سىپىيەكەش «نەخىر». كاتى نەتتوانى پىشەھاتەكان بخوینىتەۋە،
ئەمانە يارمەتیت دەدەن. ھەمىشە پرسىياری مەبەست بکە.

«بەلام گەر توانىت، ھەول بەدە بېرىارى خۆت بەدەيت. سامانەكە
لەھەرەمەكانە؛ خۆشت ئەۋەت دەزانى. بەلام بۆيە سوور بووم لەسەر
ۋەرگرتنى شەش مەرەكە، چونكە لەبېرىارەكەدا يارمەتیم داۋىت.»
كۆرەكە بەردەكانى خستە جانناكەيەۋە. لەو كاتە بەدۋاۋە، ئىدى
خۆى بېرىارى خۆى دەدا.

«لە يادت نەچى، ھەر شتى كە مامەلەى لەگەل دەكەى، تەنیا
شتىكە و ھىچى تر. زمانى پىشەھاتەكانىشت لەيادت نەچى. لەيادىشت
نەچى ھەتا كۆتايى دۋاى چارەنۋوسى خۆت بکەۋى.
«بەلام بەر لەۋەى بېۆم، چىرۆكىكت بۆ دەگىرەۋە.

«دوكاندارى كۆرەكەى دەنئىرى بۆلاى زانائىرىن پىاۋى جىھان تا
فىرى نەينىسى خۆشەختى بكا. كۆرەكە چل پۆژان بەناۋ بىاباندا
پۆيشت، لەكۆتايىدا گەيشتە قەلەيكى جوان، كە لەسەر بنارى
چىايەك بوو. پىاۋە زاناكە لەو شوینە دەژيا.

«لە جىى ئەۋەى پىاۋىكى پىرۆز بىينى، كاتى پالەۋانەكەمان
لەدەرگای سەرەكى كۆشكەكەۋە دەچىتە ژوورى، چاۋى بەجەنجالىيەك
دەكەۋى: بازگانەكان دەھاتن و دەچوون، خەلكى لەسوچەكاندا
دەدوان، ئۆركىسترايەكى بچووك مىوزىكىكى نيانى دەژەنى و مىزىكىش
بەبەتامترىن خواردنەكانى ئەو بەشەى جىھان پارىندرابوۋەۋە. پىاۋە
زاناكە لەگەل ھەموۋان قسەيدەكرد، بەو شىۋەيەش دەبوو كۆرەكە

دوو کاترژمیر چاوه پریکا تا سهره دی دیت.

«پیاوه زاناکه به وریایی گوئی بۆ پوونکردنه وهی کوپه که گرت،
تا بزانی بۆچی هاتووه، به لام گوتی کاتی نه وهی نییه نهینیی
خوشبهختی پیتلن. داوایکرد کوپه که به ناو قه لاکه دا بگه پئی و
له ماوهی دوو کاترژمیردا بگه پیته وه بۆلای.

«پیاوه زاناکه که وچکیکی چای بۆ کوپه که پاگرت، که دوو
دلۆپ پۆنی تیاوو و گوتی، 'ده مه وئ له هه مان کاتدا داوای شتیکت
لێکه م. کاتی به ناو کۆشکه که دا ده گه پئی، با ئه م که وچکه شت
پیتن، به بی نه وهی بهیلت پۆنه که بپژئی.

«کوپه که به چه ندین پاره وی پلیکانه یی کۆشکه که دا هات و چوو،
چاوی له سهر که وچکه پۆنه که لانه ده برد. له پاش دوو کاترژمیر،
گه رایه وه بۆ نه و ژووره ی پیاوه زاناکه ی لیبوو.

«پیاوه زاناکه پرسى، 'باشه، ئایا نه و چندراوه ئیرانیانه ت بینى،
که له ژووری نانخواردنه که هه لواسراون؟ ئایا نه و باخچه یه ت بینى،
که سه روکی باغه وانه کان ده سالان به دروستکردنیه وه خه ریک بووه؟
ئایا کاغه زه دیرینه کانی ناو کتیبخانه که مت بینى؟

«کوپه که شه رمه زاریوو و دانى پێدا نا، که تیبینى هیچ شتیکی
نه کردووه. ته نیا په یوه سستی نه پشتنى نه و پۆنه بوو، که پیاوه
زاناکه پئی سپاردبوو.

«پیاوه زاناکه گوتى، 'که واته بگه پیره وه و ته ماشای شته
سهیره کانی جیهانی من بکه. ناتوانی متمانه به پیاوئ بکه ی، گه ر
شاره زای ماله که ی نه بی.

«کوپه که بوژایه وه، که وچکه که ی هه لگرته وه و ده ستیکرده وه
به گه پان به ناو کۆشکه که دا، ئه م جاره تیبینى هه موو کاره
هونه ریه کانی بنمیج و دیواره کانی کرد. باخچه کان، چیاى ده وریه ر،

جوانى گۈلەكان و ھەموو ئەو نمونانەى بىنى، كە شتەكانى لەگەلدا
ھەلبۇزىردابوون. كاتى گەپايەو ە بۆلای پياو ە زاناكە، بەباشى باسى
ھەموو ئەو شتانەى بۆ كىرد.

«پياو ە زاناكە پرسى، 'ئەى ئەو دوو دۆپە پۆنە چى لىھات،
كە پىم سپاردبووى؟'

«كۆپەكە تەماشای ناو كەوچكەكەى دەستى كىرد و بۆیدەركەوت
پۆنەكەى تیا نەماو ە.

«زانای زاناىان گوتى، 'كەواتە دەتوانم يەك ئامۇزگاريت بكم.
نەينىى كامەرانى ئەو ەيە تەماشای ھەموو شتە سەیرەكانى جىهان
بكەيت و ھەرگىز نەيەلى دۆپە پۆنەكانى ناو كەوچكەكەت بېژىن.'»
شوانەكە ھىچى نەگوت. لەو چىرۆكە تىگەشت، كە پاشا پىرەكە
بۆيگىرپابوو ە. پەنگە شوان ەزى بەگەشت بى، بەلام ھەرگىز
ئابى مەپەكانى لەياد بكات.

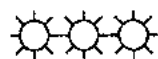
پياو ەكە تەماشای كۆپەكەى كىرد، ھەردوو دەستى پىكەو ە گرتبوو
و چەند تەشەرىكى سەمەرەى بەسەر سەرى كۆپەكەدا كىرد. ئەوجا
مەپەكانى خۆى برد و پۆيشت.

لە بەرزترىن خالى تارىفەدا قەلایەكى كۆن ھەيە، كە موورەكان
دروستىانكردو ە. پياو دەتوانى لەسەر دىوارەكانىيەو ە تەماشای
نەفەرىقا بكا. ئەو پاشنىو ەپۆيە مىلشىزەدەكى پاشای سەلىم لەسەر
دىوارەكە دانىشتبوو و باى مەشرق لەدەموچاوى دەدا. مەپەكان
لەنزىكىيەو ە شىتگىرانە دەجوولانەو ە، لەگەل خواو ە نۆيكەيان
نەگەران بوون و بەو ھەموو كۆرپانكارىيە چالاك بوون. ھەموو ئەو ەى

دهیانویست، خواردن و ئاوا بوو. میلشیژدهک کهشتیهکی بچوکی بینی، که بهرهو بهندهره که دهکشا. ئیدی هەرگیز کورپه کهی نه ده بینیه وه، هەر وهک ئه وهی چۆن له پاش وهرگرتنی له دهیا یه کی کرپکه، ئه براهه میشی نه بینیه وه. ئه وه کاری خۆی بوو.

پهنگه خوداگان تاوانیان نه بئ، چونکه چاره نووسیان نییه. به لام پاشای سه لیم له ناخه وه ئاواتی دهخواست کورپه که سه رکه وتوو بئ. له بیرى خۆیدا گوتی، زۆر خراپه که هەر زوو ناوه کهم له یاد دهکات. ده بوو بۆم دووباره بکردبایه ته وه. به و شیوه یه ش کاتى باسی منى ده کرد، دهیتوانى بلای من میلشیژدهکم، پاشاکه ی سه لیم. ته ماشای ئاسمانی کرد، که میک ههستی به شه رمه زاری کرد و گوتی، «خودایا، وهک خۆت گوتست، ده زانم ئه مه له خۆباییبونه. به لام پاشایه کی پیر، ده بئ هه ندیکجار که میک شانازی به خۆیه وه بکات.

کورپه که له بیرى خۆیدا گوتی، ئه فه ریکا چه نده سه یره. له بارپیک دانیشتبوو، که له هه موو بارپه کانی تری شه قامه ته نگه کانی تانجیه ر ده چوو. هه ندیک پیاو له پایپیکى زه به لاهه وه دوکه لیان هه لده مژى، که هه ریه که یان نه فه سیکی لیده دا و ده یدا به وه ی دواى خۆی. ته نیا له ماوه ی چه ند کاتر میتریکدا بینی پیاوان ده ست له ده ستی یه ک ده پۆن، ژنان په چه یان کردوو و مه لاکان ده چوونه سه رى سه ره وه ی قولله یه ک و نزایان ده خویند — هه موو که سه کانی چوارده وریشی ده که وتنه سه ر ئه ژنۆ و ناوچاوانیان

دەنوساند بەزەوییە کەو.

بە خۆی گوت، «مەشقی بێباوەران» وەک منداڵێکی کلێسە، هەمیشە تەماشای وێنەکەی قەشە سانتیاگو ماتۆمۆرۆسی کردووە، کە بەسواری ئەسپە کە یەو شمشیرە کە یە لێکە کە یە دەرھێناوە و چەند کەسیک چۆکیان لەبەر دەمیدا داداوە. کۆرە کە هەستی بەبێتاقەتیی و تەنیا ییەکی زۆر دەکرد. بێباوەرەکان بەشیوەیەکی خراپ تەماشای ئەویان دەکرد.

لەگەڵ ئەمەشدا، لەپەلەپەلی گەشتە کەیدا شتیکی لەیادکردبوو، تەنیا یەک شت، کە پەنگبوو ئەو شتەش بۆ ماوەیەکی زۆر لەگەشتن بەسامانە کە یە دواي بخت: لەو ولاتەدا تەنیا زمانی عەرەبی قسەي پێدەکرا.

خاوەنی بارە کە لێی نزیک بوووە، کۆرە کەش ئاماژەي بۆ خواردنەوێک کرد، کە لەمێزە کە یە تەنیشتی خزمەت کرابوو. چاییەکی تال بوو. کۆرە کە شەرابی بەباشتر دەزانی.

بەلام لەئێستادا کاتی ئەو نەبوو نیکە رانی ئەو جۆرە شتە بێ. ئەو ی ئێستا سەرقالیکردبوو، سامانە کە و شیوازی دەستکەوتنی بوو. فروشتنی مەرەکان پارەي تەواوی بۆ تەرخانکردبوو، کۆرە کەش دەیزانی هەمیشە لەپارەدا جادوویە کە هەي؛ ئەو ی پارەي پێی، هەرگیز تەنیا نییە. پەنگە بەر لەتێپەرینی ماوەیەکی زۆر بگاتە هەرەمەکان. هەرگیز پیرەپیاویک بەسینە بەندیکی ئالتوونییەو بۆ دەستکەوتنی شەش مەران درۆ ناکا.

پیرەپیاوە کە باسی نیشانە و پێشھاتی کردبوو، کاتیکیش لەدەر بەندە کە دەپەرپیەو، کۆرە کە بیري لەپێشھاتەکان دەکردووە. بەلێ، پیرەپیاوە کە دەیزانی باسی چی دەکات: لەو ماوەیەدا کە کۆرە کە لەکێلگەکانی ئەندەلوسیا بەسەری بردبوو، فێربوو بۆ

به تیبینی کردنی ئاسمان و زهوی پاره و هکان هلبژیی. فیژیوویو
هه بوونی جوړه بالندهیهک واتای ئه وهیه مار له ناوچهیه دا هیه،
هه روهما سه وزبوونی چهند دهوینیک، واتای بوونی ئاوه له شوینه که دا.
مه پرهکان فیژی ئه وهیان کردبوو.

له بیرری خۆیدا گوتی، ئه گهر خودا بهو شیوه باشه پابه ری
مه پرهکان بکات، ئه و پابه ری مرقیش دهکات، ئه وهیش ئاسوده تریکرد.
تالی چایه که له ده میدا که متر بوو بووه وه.

گوئی له دهنگی کبوو به ئیسه پانی پرسی، «تۆ کییت؟»
کورپه که بوژایه وه. بیرری له پیشهات ده کرده وه و له و کاته شدا
که سیک ده رکه وت.

پرسی، «چۆن ئیسه پانی ده زانی؟» میوانه نوییه که به رگیکی
خۆرئاوایی له به ردا بوو، به لام پهنگی پیستی ده یگوت خه لکی ئه م
شاره یه. ته قریبه ن هه ر له ته مه نی کورپه که دا بوو.

«نزیکه ی هه موو که سی لیره ئیسه پانی ده زانی. ته نیا دوو کاترمیر
له ئیسه پانیاه دوورین.»

کورپه که گوتی، «دانیشه با به شتیک خزه ت که م. په رداغیک
شه رابیش بو من داواکه. رقم له م چایه یه.»

پیاوه گه نه که گوتی، «ئه م ولاته شه رابی تیا نییه. ئایین
حه رامیکردوه.»

ئه وجا کورپه که پیی گوت ده یه وی بگاته هه پره مه کان. خه ریکبوو
باسی سامانه که شی بو بکات، به لام بریاریدا له و باره وه هیچ نه لی.
ئه گهر بیگوتبا، په نگبوو عه ره به کهش داوای به شیکی بکردبا تا
بیگه یه نیتته ئه وی. ئه وه ی بیرکه وته وه، که پیره پیاوه که له بهاره ی
به خشین شتیکه وه گوتبووی، که هیشتا نه بووی به خاوه نی.

«ده مه وی بمبه یته ئه وی. ده توانم پاره ی پابه رایه تییه که ت

پیټبه خشم .»

میوانه که پرسى، «هیچ بیروکه یه کت هه یه بۆ گه یشتن به وئ؟»
کورپه که تیټینیکرد خاوه نى بارپه که له نزیک ئه وانه وه وه ستاوه و
به باشى گوئى بۆ گفتوگۆکه یان ده گری. به و دۆخه ئاسووده نه بوو.
به لام رابه ریكى دۆزیبووه وه و نه شیده ویست ئه وه له له ده ست بدات.
پیاوه گه نجه که گوتى، «ده بئى ته واوى بیابانى سه حرا بپریت،
بۆ ئه وه به سه ش، پیویستت به پاره یه . ده مه وئ بزائم پاره ت پییه
یان نا.»

کورپه که پئى وابوو پرسىاریكى سه یریکردبئى. به لام برپاوى به پیاوه
پیره که ده کرد، که گوتبووى، کاتیک شتیکت گه ره که، ته واوى
گه ردوون له به دیهینانیدا یارمه تیت ده دات.

پاره که ی له جانتاکه ی ده رهینا و پیشانى پیاوه گه نجه که ی دا.
خاوه نى بارپه که نزیک بووه وه و ئه ویش ته ماشایکرد. ئه وه دوو
پیاوه به عه ره بى چهند وشه یه کیان گۆرپییه وه، خاوه ن بارپه که جارس
دیاریوو.

میوانه که گوتى، «با لیڤه برۆینه ده ره وه . ده یه وئ لیڤه برۆین.»
کورپه که بوژایه وه . هه ستا پاره ی حیسابه که ی بدات، به لام خاوه ن
بارپه که گرتى و به ده نگیکى به رز ده ستى به قسه کردن کرد. کورپه که
به هیزبوو و ده یویست تۆله بکاته وه، به لام له ولاتیکی بیگانه دا بوو.
هاوپئى نوئییه که ی پالئى به خاوه ن بارپه که وه نا و کورپه که ی راکیشایه
ده رئى. گوتى، «ده یه وئ پاره که ت لیڤسه نئى. تانجیه ر وه ک شوینه کانی
دیکه ی ئه فه ریکا نییه . ئیڤه به نده ره و هه موو به نده ریکیش به شى
خۆى دزى تیدایه .»

کورپه که باوه پى به هاوپئى تازه که ی هه بوو. له دۆخیکی مه ترسیداردا
یارمه تى داوو. پاره که ی ده رهینا و ژماردى.

هاورپیکه‌ی پاره‌که‌ی لیوه‌رگرت و گوتی، «سبه‌ی ده‌گه‌ینه
 هه‌په‌مه‌کان، به‌لام جاری ده‌بی دوو وشتی بکرم.»
 به‌شه‌قامه‌ ته‌نگه‌کانی تانجیه‌ردا ده‌پویشتن. هه‌موو شوینه‌کان
 پرپوون له‌کووشکی شت فروشتن. گه‌یشتنه‌ ناوه‌پاستی گۆپه‌پانیکی
 گه‌وره، که‌ بازاره‌ سه‌ره‌کییه‌که‌ی له‌خۆ گرتبوو. هه‌زاران خه‌لکی
 لیبوو، قسه‌یانده‌کرد، شتیان ده‌فروشت و ده‌یانکری؛ سه‌وزه‌وات
 له‌ناوه‌پاستی خه‌نجه‌رفروشیدا، هه‌روه‌ها مافوور به‌ته‌نیشتی تووتنه‌وه
 داندراوو. به‌لام کوپه‌که‌ چاوی له‌سه‌ر هاورپی تازه‌که‌ی لانه‌ده‌برد.
 له‌پاش هه‌موو شتی، پاره‌که‌ی به‌و بوو. بیریکرده‌وه‌ داوی گه‌پانه‌وی
 پاره‌که‌ی بکات، به‌لام بریاریدا لیگه‌پێ، چونکه‌ په‌نگه‌ شتیکی
 نه‌شیاو بی. هیچ شتیکی له‌باره‌ی نه‌ریته‌کانی نه‌و خاکه‌ نوییه‌وه
 نه‌ده‌زانی.

به‌خۆی گوت، «ته‌نیا ته‌ماشا ده‌که‌م.» ده‌یزانی له‌هاورپیکه‌ی
 به‌هیزتره‌.

له‌ناکاو، له‌ناوه‌پاستی نه‌و جه‌نجالییه‌دا، جوانترین شمشیری
 بینی، که‌ هه‌تا نه‌و کاته‌ شتی وای نه‌بینیبوو. زیو له‌کیفه‌که‌یدا
 به‌کاره‌یندراوو و ده‌سکه‌که‌ی به‌به‌ردی به‌نرخ پووپۆشکراوو. کوپه‌که‌
 به‌لێنی به‌خۆی دا، کاتێ له‌میسر گه‌پایه‌وه‌ نه‌و شمشیره‌ بکری.
 به‌ هاورپیکه‌ی گوت، «بپرسه‌ نه‌و شمشیره‌ بایی چه‌نه‌.» نه‌وجا
 بویده‌رکه‌وت بۆ ساتیک فه‌رامۆش کراوه‌. هه‌ر ته‌ماشای شمشیره‌که‌ی
 ده‌کرد. دلی گوشراوو و له‌ناکاو سینه‌ی په‌ستانی خسته‌ سه‌ر دلی.
 له‌پوو وه‌رگی‌پان ده‌ترسا، چونکه‌ ده‌یزانی چی ده‌بینی. که‌میکی تر
 له‌سه‌ر ته‌ماشاکردنی شمشیره‌که‌ به‌رده‌وام بوو، هه‌تا وی‌رای ئاو
 بداته‌وه‌.

ته‌نیا بازاره‌که‌ی له‌ده‌ور بوو، خه‌لکی ده‌هاتن و ده‌چوون،

هاواریانده کرد و شتیان دهفرۆشت، پڕیشبوو له بۆنی سهیری خواردن ... به لام هاوپی نوێیه که ی له هیچ شوێنیکه وه دیار نه بوو. کۆره که دهیویست باوه پیکات به پیکه وت له هاوپی که ی جیابووه ته وه. بپاریدا پیک له ویدا بمینیتته وه و چاوه پروانی گه پانه وه ی بکات. کاتی چاوه پێیده کرد، مه لایه ک به سه ر قولله یه کی ئه و نزیکانه دا سه رکه وت و دهستی به نزاخویندن کرد؛ هه موو خه لکی ناو بازاره که که وتنه سه ر ئه ژنۆ، سه ریان به زه وییه که وه ده نووساند و نزا که یان ده گوته وه. ئه و جا هه ر وه ک کۆمه له میرووله یه کی کارکه ر، کۆشکه کانیا ن داخست و پۆشتن.

خه ریکبوو خۆریش ئاوا ده بوو. کۆره که ته ماشای لاریبونه وه ی خۆره که ی ده کرد، تا له پشته ی خانوو سه پییه کانی ده وری گۆره پانه که دا ون بوو. بیری که وته وه، کاتی خۆری ئه و به یانییه هه له ات، ئه و له قاره یه کی تر بوو، هیشتا شوانی شه ست مه رپوو و چاوه پروانی بینینی کچیک بوو. ئه و به یانییه ئاگاداری پوودانی هه موو شته کان بوو، ئه و کات له ناو کیلگه کاندای بوو. به لام ئیستا واخه ریکه خۆر ئاوا ده بێ و ئه و له ولاتیکی دیکه یه، بێگانه یه ک له ولاتیکی بێگانه دا، که هه ر زمانه که شیان نازانی. به لام ئیدی ئه و شوان نه بوو و هه یچی نه بوو، ته نانه ت پاره که شی پێنه مابوو تا بگه رپته وه و له سه ره تاوه ده ست به هه موو شتی بکاته وه.

کۆره که له بیری خۆیدا گوته ی، ته وای ئه و شتانه له نیوان خۆره لاتن و خۆرئاوا بووندا پوویاندا. به زه یی به خۆیدا ده هاته وه و سکا لای ئه وه ی ده کرد، که هه ینده به خیرایی و به شیوه یه کی به رچاو گۆپانکاری به سه ر ژیا نیدا هاتبوو.

هه ینده شه ره زاربوو حه زیده کرد بگری. ته نانه ت هه رگیز له به ر چاوی مه ره کانیشیدا نه گریابوو. به لام بازاره که چۆلبوو و

لەنیشتمانیڭش دوور بوو، بۆيە گریا. گریا، چونكە خودا دادپەرورە
نەبوو، چونكە ئەو پێگەى خودابوو بۆ چاكەدانەوێ ئەو كەسانەى
شوینى خەونەكانیان دەكەون.

لەبیری خۆیدا گوتى، كاتى مەرەكانم هەبوو، شادمان بووم
و ئەوانەى چواردەورم و خوشمەم دلخۆش دەکرد. كاتى خەلكى
دەیانبینیم، بەخێرھاتنیان لێدەكردم. بەلام ئیستا غەمبار و تەنیام.
لەمەودوا لەگەڵ خەلكى تووند دەبم و باوەریان پێناكەم، چونكە
كەسێك خیانەتى لێكردم. قینم لەوانە دەبێ، كە سامانى خۆیانیان
دۆزیوەتەو، چونكە هەرگیزمى خۆم نەدۆزیوە. ئەوێش دەپاریزم
كە هەمە، چونكە زۆر بچووكم بۆ ئەوێ جیھان ببەزێنم.

جانتاكەى كردەوێ تا بزانی گەر شتى پارەى پێمابێ، پەنگە
باقى پارەى ئەو لەفەیهى پێمابێ، كە لەسەر كەشتیەكە كەپى.
بەلام هەموو ئەوێ دۆزیوە كەتیبە قورسەكەى، چاكەتەكەى و ئەو
دو بەردە بوو، كە پیاوێ پیرەكە پێى بەخشى.

كاتى تەماشای بەردەكانى كرد، لەبەر هۆكارى هەستى بەژیانەوێ
كرد. دەیتوانى بەردەكان بفرۆشێ و بلیتیكى گەرانەوێ پێبكەپى.
كوپەكە لەبیری خۆیدا گوتى، بەلام ئەمجارە ژیرتر دەبم، پاشان
لەجانتاكەى دەریهێنان تا بیانكاتە گیرفانى. ئەمە بەندەرە و تاكە
شتى راستیش كە هاوێكەى پێى گوتبوو، ئەوێە كە هەموو
بەندەرێك پریەتى لەز.

ئیستا بۆیدەركەوت بۆچى خاوەنى بارەكە توورەبوو: هەولێدەدا
پێى بۆ باوەر بەو پیاوێ نەكات. «من وەك هەموو كەسێكى ترم
— جیھان بەو شیوەیە دەبینم، كە خۆم گەرەكمە، نەك بەشیوە
حەقیقەكەى.»

بەهێواشى پەنجەى بەسەر بەردەكاندا دەهێنا و هەستى

به گرمیبه که یان ده کرد. به رده کان سامانی نهو بوون. ته نیا به ده سته وه گرتنیا نهو یان ئاسووده ده کرد. پیره پیاوه که یان به بیر ده خسته وه.

گوتبووی، «کاتی شتیکت گه ره که، ته وای گه ردوون له به ده ست هینانیا یارمه تیت ده دات.»

کوپه که ده یویست له راستی نهو تیبگات، که پیاوه پیره که گوتبووی. نهو هتا، نهو له بازاره که بوو، یهک دیناری پینه بوو و یهک مه ریشی لانه بوو تا له شه وه که دا چاودیرییان بکات. به لام به رده کان شایه تی نهو بوون چاوی به پاشایه ک که وتبوو - پاشایه ک، که رابردووی کوپه که ی ده زانی.

«نه مانه ئوریم و تومیم، له خویندنه وه ی پیشهاته کاندایارمه تیت ده دهن.» کوپه که به رده کانی خسته وه ناو جانتاکه ی و بریاریدا تاقیکردنه وه یهک بکات. پیره پیاوه که داوای لیکردبوو پرسکاری زور بوون بکات، بو نهو مه به سته ش، ده بوو کوپه که بزانی چی گه ره که. نه و جا پرسکی گه ر هیشتا نزای پیاوه که کاریگه ری له سه ر کوپه که هه بی.

یه کیک له به رده کانی ده رهینا. به ردی «به لی» بوو.

پرسی، «نایا سامانه که م ده دۆزمه وه؟» دهستی به جانتاکه یدا کرد و بو یه کیک له به رده کان ده گه را. له کاتی گه رانه که یدا، هه ردوو به رده که له کونیکی جانتاکه وه که وتنه خواری بو سه ر زه وییه که. کوپه که هه رگیز تیبینی نه کردبوو کونیک له جانتاکه یدا هه یه. له سه ر نه ژنو بو ئوریم و تومیم ده گه را تا بیانخاته وه ناو جانتاکه. به لام کاتی بینی له سه ر زه وییه که ن، ده سته واژه یه کی تر به میشکیدا هات.

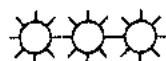
پاشا پیره که گوتبووی، «پیشهاته کان بناسه ره وه و دوايانبکه وه.» پیشهات. کوپه که بزه یه کیکرد. دوو به رده که ی هه لگرتسه وه و

خستنیه وه ناو جانتاکه ی. برپاریدا کونه که پینه نه کات - بهرده کان
هه رکات بیانویستبا، ده یانتوانی بکه ونه خواری. فیروبوو چه ند
شتیک هه ن، که نابی پرسیاریان له باره وه بکه ی، تا به و شیوه یه ش
له چاره نووسی خۆت هه لئه یه یت. به خۆی گوت، «به لئیمدا خۆم
برپاری خۆم بدهم.»

به لام بهرده کان گوتبوویان هیشتا پیره پیاوه که یارمه تی ده دات،
ئه وه ش وای لیده کرد زیاتر برپای به خۆی هه بی. دووباره ته ماشای
گۆره پانه چۆله که ی کرد، ئه مجاره یان که متر بیه یوایی پیوه دیاربوو.
ئه و شوینه نامۆ نه بوو؛ شوینیکی نوئی بوو.

له پاش هه موو شتیکیش، ئه و شته ی هه میشه گه ره کیبوو
ئه مه بوو: بینینی شوینی نوئی. ئه گه ره هه رگیزیش نه گه شتایه ته
هه په مه کان، ئه و هیشتا له هه موو شوانه ناسیاوه کانی زیاتر
گه شتی کردبوو. له بیرری خۆیدا گوتی، خۆزگا ده یانزان ی له پاش
دووری دوو کاتژمیر به که شتی، شته کان چه نده جیاوازن. له گه ل
ئه وه شدا، جیهانه نوپیه که ی ئه و له م کاته دا بازاره چۆله که بوو،
به لام پیشتر ژیا نی تیدا بینیبوو و هه رگیزیش له یادی نه ده کرد.
شمشیره که ی بیرکه وته وه. به و بیرکردنه وه یه ئازاری ده چه شت،
به لام هه رگیز پیشتر دانه یه کی له و شیوه یه ی نه بینیبوو. کاتی له و
شتانه ده فکرا، بۆیده رکه وت ده بی هه لبرێری له نیوان بیرکردنه وه
له خۆی وه ک قوربانی ده ستی درێک، یان وه ک سه رکێشیکی له پیناو
که پان به دووی سامانه که یدا.

به خۆی گوت، «سه رکیشم و به دووی سامانه که مدا ده گه ریم.»

خیرا که سیڭ به ئاگای هیڤایه وه . له ناوه پراستی بازاره که دا خه وی لیکه وتبوو و خه ریکیشبوو ژیان له بازاره که دا دهستی پیده کرده وه . ته ماشای چوارده وری خوی کرد و بۆ مه پره کان گه را، به لام بیرى که وته وه، که له جیهانیکی نویدایه . به لام له جیی غه مباریوون، شادمان بوو . ئیدی پیویستی نه ده کرد به دواى خوراک و ئاودا بگه پئی بۆ مه پره کان؛ له جیی ئه وه دهیتوانی بپوات بۆ سامانه که ی بگه پئی . یه ک دینار له گیرفانیا نه بوو، به لام باوه پى هه بوو . شه وی پیشتر بپیری دابوو هه ر به شیوه ی ئه و که سانه سه رکیش بی، که له کتیه کاندا خویندبوویه وه .

به هیواشی به ناو بازاره که دا ده پویشت . فروشیاره کان شته کانیاں له ده وری کۆشکی فروشیه کانیاں خرده کرده وه، بۆ ئه و مه به سته ش، کوپه که یارمه تی شیرینی فروشیکی دا . شیرینی فروشه که بزه ی له سه ر لیو بوو: دلخۆش بوو، ئاگاداری ژیاڤی خوپیوو و ئاماده ی پۆژیکی نویی کارکردن بوو . خه نده ی پیره پیاوه که ی به بیرى کوپه که خسته وه — ئه و پاشا پیره سهیره ی چاوی پیی که وتبوو . کوپه که له بیرى خۆیدا گوتی، «شیرینی فروشه که له بهر ئه وه شیرینی نافروشی تا بتوانی دواتر گه شتبات و هاوسه رگیری له گه ل کچی دوکانداریک بکات . له بهر ئه وه دهیکات، که خوی ئاره زوی کردنی ئه و کاره ی هه یه .» ئه ویش پیی وابوو بتوانی هه مان ئه و کاره بکات، که پیره پیاوه که دهیکرد — دهیتوانی پیبزانن که سئ له چاره نووسی خوی نزیکه یا دووره . ته نیا به ته ماشا کردنیاں . له بیرى خۆیدا گوتی، ئاسانه و هه رگیزیش نه مکردوه .

کاتی کۆشکه که ی ئاماده بوو، شیرینی فروشه که یه که م شیرینی ئه و پۆژه، که خوی دروستیکردبوو، پیشکه شی کوپه که ی کرد . کوپه که سوپاسیکرد، خواردی و پیگه ی خوی گرته وه بهر . پاشان بیرى

كەوتەو، كاتى كۆشكى شتفرۆشتنەكەيان دەسازاند، يەككىيان
بەەرەبى و ئەوى تريان بەئىسپانى قسەيدەكرد.

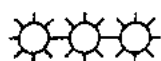
هېشتاش بەباشى لەيەكدى تىدەگەيشتن.

كۆرەكە لەبىرى خۆيدا گوتى، دەشى ئەو زمانە پشت بەوشە
نەبەستى. پىشتەر ئەو ئەزمونەى لەگەل مەرەكان كروو و ئىستاش
هەمان شت لەگەل مەوقدا پروودەدات.

چەندىن شتى نوئى فيردەبوو. هەندىك لەو شتانه ئەوانەبوون،
كە پىشتەر ئەزمونىكردبوون و نوئى نەبوون، بەلام هەستى پىيان
نەكردبوو. هەستى پىنەكردبوون، چونكە پىيان راھاتبوو. بىرىكردەو:
ئەگەر لەم زمانە بى و شەيە تىبگەم، دەتوانم لەجىهان تىبگەم.

بەھىمنى و بىپەلە، كاتى پىاسەكردن بەشەقامىكى تانجىەردا،
بىرى لەو دەكردەو. تەنيا بەو شىوہە دەيتوانى پىشھاتەكان
بخوینىتەو. دەيزانى ئارامىيەكى زۆرى دەوى، بەلام شوان ھەموو
شتى لەبارەى ئارامىيەو دەزانى. جارىكى تر لەو زەوييە نامۆيەدا
بۆيدەرکەوت، ھەمان ئەو ئەزمونانە دەكات، كە لەگەل مەرەكان
كردبوونى.

پىرەپىاوہە گوتبووى، «ھەموو شتەكان يەكن.»

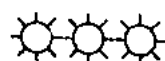

كريستالفرۆشەكە ئەو بەيانىيە بەئاگاھات و ھەستى بەھەمان ئەو
نىگەرانييە دەكرد، كە ھەموو بەيانىيەكانى تر ھەستى پىكردبوو.
سى سالا لەھەمان شویندايە: دوكانىك لەسەر شەقامىكى گرداوى،
كە چەند كپيارىكى كەم پىيدا تىدەپەپن. ئىستا زۆر درەنگە بۆ
گۆرپىنى تەواوى شتەكان — ھەموو ئەوہى تا ئىستا فيرى بوو،

بەتەنیا کړپین و فروشتنی شووشەى کرىستاللى بوو. کاتى خۆى خەلکىكى زۆر شارەزای دوکانەکەى بوون: بازرگانى عەرەب، زەویناسى فەرەنسى و ئینگلیز، سەربازى ئەلمانى، کە هەمیشە دەولەمەند بوون. لەو پۆزگارەدا کرىستالفرۆشتن شتێكى نایاب بوو، بىرىشى لەو دەکردهوه چۆن دەولەمەند ببیت و لەگەڵ بەسالآچوونیدا ژنى جوان بەدەورىەوه بن.

بەلام بەتێپەرىنى کات، تانجیەر گۆرا. شارەکەى تەنىشتیان، سىوتا، لەتانجیەر خىراتر گەشەیکرد و بەو شىۆەیهش شارەکەى ئەوان کارى تیدا نەما. دراوسێکان ئەویان بەجى هێشت و تەنیا چەند دوکانىكى کەم لەسەر گردهکە مانەوه. کەسیش ئامادە نەبوو بەگردهکەدا هەلبزنى تەنیا بۆ ئەوهى سەردانى چەند دوکانىک بکات. بەلام کرىستالفرۆشەکە هەلبزاردهى تری نەبوو. سى سالى تەمەنى بەکړپین و فروشتنى کرىستالەوه بەسەربردبوو، ئىستاش بۆ گۆرىنى هەر شتێک زۆر درەنگ بوو.

تەواوى بەیانىیەکەى بەتێبینىکردنى هاتووچۆى دەگمەنى خەلکى شەقامەکەوه بەسەربرد. ئەوه پىشەى چەند سالەیبوو و واى لىهاتبوو خستەى کاتى هەموو ئەو کەسانەى دەزانى، کە بەویدا تێپەر دەبوون. بەلام کەمێک بەر لەخوانى نیوهپۆ، کورپىک لەبەردەم دوکانەکەدا وەستا. بەرگىكى ئاسایى پۆشیبوو، بەلام چاوه شارەزاکانى فروشیارەکە بۆیدەرکەوت کورپەکە پارەى پێنىیە. لەگەڵ ئەوهدا، فروشیارەکە بریاریدا کەمێک نیوهپۆخوانەکەى دوابخات، تا کورپەکە لەوێ بپوات.

لافیتیه که به ده‌رگا که وه هه‌لواسرابوو و نووسرابوو چهند زمانیک له‌دوکانه که دا قسه‌ی پی‌ده‌کریئت. کورپه که بینی پیاویک له‌پشتی میزه که وه ده‌رکه‌وت.

کورپه که گوتی، «گهر ده‌ته‌وئی، ده‌توانم شووشه‌کانی ناو په‌نجه‌ره‌که‌ت بۆ پاک بکه‌مه‌وه. به‌م شیوه‌یه جوان نین و که‌س تاقه‌تی نییه بیانکریی.»

به بی ئه‌وه‌ی وه‌لام بداته‌وه، پیاوه که ته‌ماشایده‌کرد.

«له به‌رامبه‌ریشدا ده‌توانی شتی‌کم بده‌یتی بیخۆم.»

هیشتا پیاوه که بی‌ده‌نگ بوو، کورپه که‌ش بۆ‌ده‌رکه‌وت ده‌بی بریاریک بدات. چاکه‌ته‌که‌ی له‌جانتا که‌یدابوو — به‌دلفنیا‌یه‌وه له‌بیاباندا کاری پیی نه‌ده‌بوو. چاکه‌ته‌که‌ی ده‌ره‌ینا و ده‌ستیکرد به‌سپینه‌وه‌ی شووشه‌کان. له‌ماوه‌ی نیو کاتژمی‌ردا ته‌واوی شووشه‌کانی ناو په‌نجه‌ره‌که‌ی پاک‌کرده‌وه، له‌و کاته‌شدا دوو کریار هاتنه ژووری و هه‌ندی‌ک کریستال‌یان کری.

کاتی له‌سپینه‌وه‌یان ته‌واوبوو، داوی له‌فروشیاره که کرد خواردنی بداتی. کریستال‌فروشه که گوتی، «با برۆین نانی نیوه‌پۆ بخۆین.»

هیمایه‌کی کرد به‌ده‌رگا که وه و پۆشتن بۆ کافت‌ریایه‌کی بچووکی ئه‌و نزیکانه.

گوتی، «پیویستی نه‌ده‌کرد یه‌ک شت بکه‌یت. قورئان داوام لیده‌کات خواردن به‌که‌سیکی برسی بده‌م.»

کورپه که برسی، «ئه‌ی بۆ هیشتت پاکیان بکه‌مه‌وه؟»

«چونکه کریستاله‌کان پیس بوون. ده‌شبوو هه‌ردوو‌کمان می‌شکمان

له‌بیرۆکه‌ی نه‌رینی پاک بکه‌ینه‌وه.»

کاتی نانیان خوارد، فروشیاره که پووی بۆ کورپه که وه‌رگیرا و گوتی، «ده‌مه‌وئی له‌دوکانه که‌مدا کار بکه‌یت. کاتی ئیشتده‌کرد دوو

کرپار هاتن، ئەوەش پېشھاتیکى باشە.»
شوانەكە لەبیری خۆیدا گوتی، خەلکی باسی پېشھات دەكەن.
بەلام خۆیشیان نازانن چی دەلێن. هەر وەك ئەوەى چۆن بۆ ماوەى
چەندین سالا نەمزانوو بەزمانیکى بى وشە لەگەڵ مەرەكانمدا
دەدویم.

فرۆشیارەكە پرسى، «دەتەوئى كارم بۆ بكەى؟»
كوپەكە لەو لەمدا گوتى، «دەتوانم تەواوى پۆژەكە كارت بۆ بكەم،
دەتوانم شەو تا شەبەق كار بكەم، هەموو پارچە كریستالەكانى ناو
دوكانەكەت پاك دەكەمەوه. لەبەرەمبەریشدا، پارەم دەوئى تا سبەى
برۆم بۆ میسر.»

فرۆشیارەكە پێكەنى. «ئەگەر تەواوى یەك سال كریستالەكانم
بۆ بسرپیتەوه ... ئەگەر پارەیهكى باش لەفرۆشتنى هەر پارچە
كریستالێكدا وەرېگرى، هیشتا دەبێ بۆ گەشتن بە میسر پارە قەرز
بكەى. هەزاران كیلۆمەتر بیا بان لەنیوان ئێرە و ئەویدا هەیه.»
ساتیکى هێندە بێدەنگى كاریگەر بالى بەسەردا كێشان، هەر
دەتگوت تەواوى شارەكە خەوتوو. دەنگ لەبازارەكە نەدەهات،
فرۆشیارەكان قسەیان نەدەكرد، كەس بۆ نزاخوێندن بەقوللەكاندا
هەلنەدەزنا. بى هیوا، بى سەرکەشى، بى پاشای پیر و چارەنووس،
بى سامان و بى هەپەم. هەر دەتگوت تەواوى جیهان بێدەنگ
بوو، چونكە نەقە لەپۆحى كوپەكە برابوو. لەویدا دانیشتیوو و
تەماشای بەتالایی ناو دەرگای كافتریاكەى دەكرد، هیواى دەخواست
لەو ساتەدا بمرى و هەموو شتێ كۆتایی پێبێ.
فرۆشیارەكە بەنیگەرانی تەماشای كوپەكەى كرد. هەموو ئەو
شادییهى ئەو بەیانیه بێنیبووى، لەناكاو نەما.

كریستالفرۆشەكە گوتى، «كوپم، دەتوانم پارهت بدەمى تا

بگەپىتەۋە بۆۋلاتەكەي خۆت.»
كۆرەكە ھىچى نەگوت. ھەستا، جەلەكانى پىكخست و جانتاكەي
ھەلگرت.

گوتى، «كارت بۆۋدەكەم.»
لە پاش ماۋەيەكى درىژى تىرى بىدەنگى، ئەمەشى بۆۋزىادكرد،
«پىۋىستم بەپارەيە بۆۋكېنى چەند مەپىك.»

په شی دووهم

نزیكهی مانگیك كوپه كه كاری بۆ کریستالفرۆشه كه كرد و
بۆیده ركهوت ئه و كاره دلخۆشی ناكا. تهواوی پۆژه كه فرۆشیاره كه
له پشتی میزه كه وه منگی دههات، پیتی دهگوت وریابی و پارچه
کریستاله کان نه شكین.

گهر چی دوكانداره كه پیریکی به سكالاش بوو، به لام له سه
كاره كه ی مایه وه، چونكه به باشی مامه له ی له گهل ده كرد؛ بریکی
باشی بۆ فرۆشتنی هه ر پارچه کریستالیک وه رده گرت و هه ندیک
پاره شی کۆکردبووه وه. ئه و به یانییه كه میك بیریکرده وه: ئه گهر
هه موو پۆژئ به و شیوه یه کاری بکردبا، ئه و یه ک سالی ریکی
پیده چوو تا پاره ی تهواوی به شی کرینی هه ندیک مه ری کۆده کرد وه.
كوپه كه به فرۆشیاره كه ی گوت، «ده مه وی پيشانگایه کی سندوقی
بۆ کریستاله کان دروست بکه م. له ده ره وه دایده نیین، به و شیوه یه ش
سه رنجی ئه وانه راده کیشی، كه به خواره وه ی گرده كه دا تیده په رن.»
دوكانداره كه له وه لامدا گوتی، «هه رگیز پيشتر شتیکی له و
بابه ته م نه بووه. خه لکی به لایدا ده پۆن و خۆیانی پیاده کیشن، به و
جۆره ش پارچه کریستاله کان ده شکین.»

«کاتی مه ره کانم بۆ ناو کیلگه کان ده برد، هه ندیکیان مردار
ده بوونه وه ئه گهر ماریک په یدا ببایه. به لام ئه وه ژیا نی شوان و
مه ره.»

فرۆشیاره كه پووی بۆ ئه و کریاره وه رگیپا، كه ده یویست په رداغی

كريستال بىكړئ. له هه موو كات فروشىي باشتربوو ... هر ده تگور
كات گه پاره ته وه بۆ ئه و سهرده مه ي شه قامه كه پيگه يه كي سهره كر
تانجيه ر بوو.

له پاش پوښنى كړپاره كه، به كوپه كه ي گوت، «كار باشته
بوو. حال م باشته و توش به و نزيكانه ده تواني بگه پيټه وه بۆلای
مه په كانت. بۆچي زياتر له ژيان داوا ده كه يټ؟»

«چونكه ده بي وه لامى پيشهاته كان بدهينه وه.» كوپه كه نه مه ي
به بي مه به ست گوت؛ له گوتنى په شيمان بوو، چونكه هرگيز
دوكانداره كه چاوى به پاشاكه نه كه وتبوو.

پاشا پيره كه گوتبوو، «ئوه پيى ده گوتري سهره تاكاني
پيشهاتي باش، به ختي ده سټيپكه ر. چونكه ژيان ده به وي
به چاره نووسى خوت بگه يټ.»

به لام فروشيپاره كه له مه به ستى كوپه كه تيگه يشت. كار كړدى
كوپه كه له ويډا بوخوى پيشهاتي بوو، له پاش تيپه پيني كات و پاره
پژانه ناو چه كمه جه ي حيسابه كه وه، له هينانى كوپه كه په شيمان
نه بوو. كوپه كه له وه زياتري وهرده گرت، كه شاياني بوو، چونكه
كريستال فروشه كه پيى وابوو به وه پاره يه كي زورى لى كه م نابيټه وه،
هر بويه بريكي باشى به كوپه كه ده به خشي. دووپا تي كړد بووه وه، كه
به و زوانه ده گه پيټه وه بۆلای مه په كاني.

بۆ ئه وه ي خوى له كاري پيشانگه كه بدزيته وه، پرسى، «بۆچي
ده تويست بچي بۆ هه په مه كان؟»

كوپه كه له وه لامدا گوتى، «چونكه هه ميشه شتم له سهر بيستوون،»
هيچي له باره ي خه ونه كه يه وه نه گوت. ئيستا جگه له ياده وه ريبه كي
به بازار، سامانه كه ي هيچي تر نه بوو، هه وليشيدده دا چيتر بير له وه
نه كاته وه.

فرۆشیارەکه گوتی، «کەس لێرە ناناسم بیهوئێ تەواوی بیابانەکه بۆ بینیی هەپەمەکان بێرێ. ئەوانە تەنیا کۆمەڵە بەردیکی لەسەر یەک داندراون. خۆشت دەتوانی لەحەوشەیی خانووێکەدا دانەیهک دروست بکەیت.»

کۆپەکه گوتی، «هەرگیز خەونت بەگەشتکردنەوێ نەبینیوو،» پووی بۆ کپیارێک وەرگێرا، کە تازە چووبووێ ناو دوکانەکهوێ. دوو پۆژ دواتر، فرۆشیارەکه لەبارەیی پیشانگەکهوێ لەگەڵ کۆپەکه دوا.

گوتی، «حەزم لەگۆرانکاری زۆر نییە. من و تۆ وەک حەسەن نین، ئەو بازرگانێکی دەوڵەمەندە. ئەگەر هەڵەیهک لەکاری کپیدا بکات، زۆر کاریگەری نابێ. بەلام دەبێ ئێمە باجی هەڵەکانمان بدەین.»

کۆپەکه بەپەشیمانی لەبیری خۆیدا گوتی، پاستە. «دەمەوئێ زووتر بگەرێمەوێ بۆلای مەپەکانم. کاتێ بەخت یاوەرمانە، دەمەوئێ سوودی لێوەریگیرین، هەرچیش بتوانم بۆ یارمەتیدانی بیکەم، هەر وەک چۆن ئەو بۆ یارمەتیدانمان دەیکا. ئەو پێی دەگوترێ سەرەتاکانی پیشەهاتی باش. یان بەختی دەستپێکەر.»

فرۆشیارەکه چەند خولەکی هیچی نەگوت. پاشان گوتی، «پێغهەمبەر قورئانی بۆ هیناویین و پێنج فەپزی بۆ دیاریکردوین، تا لەژایانماندا ئەنجامیان بدەین. گرنگترینیان برۆاکردنە بەخودایەکی تاک و تەنیا. ئەوانەیی تریش، نوێژکردن پێنججار لەپۆژیکدا، بەپۆژووبوون لەپەمەزان و خێرکردنە بەهەژاران.»

لەویدا وەستا. کاتێ باسی پێغهەمبەرەکهی دەکرد، چاوەکانی پڕبوون لەفرمێسک. پیاویکی ئیعمانداریبوو، سەرەپای ناشارامییەکهشی،

دهويست له سهر ياساكانى ئيسلام بروت.

كورپه كه پرسى، «پينجه م فهريان چيه؟»

فروشياره كه له وه لامدا گوتى، «دوو پوژ پيش ئيستا، گوتت هه رگيز خه ونم به گه شتكرده وه نه بينيووه. پينجه م فهريز بو هه موو ئيسلاميك، هه جكرده. ئه گه ريهك جاريش له ژيانماندا بى، ناچارين سهردانى شاره پيروزه كه ي مهككه بكهين.

«مهككه زور له هه ره مهكان دوورتره. كاتى لاو بووم، هه موو ئه وه ي ده مويست، پاره كوكرده وه بوو بو دروستكردى ئه م دوكانه. پيم وابوو پوژييك ده وه له مهند ده بم و سهردانى مهككه ده كم. هه نديك پاره م كوكرده وه، به لام هه رگيز نه مده توانى دوكانه كه به سهر كه سيكدا به جى بهيلىم؛ كريستال شتيكى ناسكه. له وه ده مه دا، ته واوى كاته كان خه لكى به لاي دوكانه كه مده تيده په رين و به ره وه مهككه ده پويشتن. هه نديك له حاجيه كان كه ساني ده وه له مهند بوون، به كاروانى گه ورده وه، كه له خزمه تكار و وشتر پيكهاتبوو، گه شتيانده كرد، به لام زورينه ي ئه وه خه لكى ده چوون بو حه ج، له من هه ژارتر بوون.

«هه موو ئه وانى ده پويشتن شادمان بوون. هيماى حاجيان به ده رگاي خانوه كانيانه وه هه لده واسى. يه كييك له وان، كه پينه چيبوو و ژيانى له سهر دروستكردى پيلاو ده گوزه راند، گوتى ماوه ي ساليك به بيا باندا گه شتيكردوه، به لام هيشتاش پياسه كردن به شه قامه كانى تانجيه ردا، بو كرپنى چه رم، ماندوو تريكردوه.»

كورپه كه پرسى، «ئهى بوچى ناچيت بو مهككه؟»

«چونكه بيروكه ي مهككه تواناي ژيانم پيده به خشي. هه ر ئه وه شه يارمه تيم ده دات پووبه پووى ئه م هه موو پوژه دووباره يه، كريستاله بیدهنگه كانى ناو په فه كان و نانى نيوه پو و ئيواره له هه مان كافترىاي ناخوش بيمه وه. ده ترسم گه ر خه ونه كم بينمه دي، هيچ هوكارىكى

دیکه م بۆ ژیان نه مینئ .

«تۆ خهون به مه په کانت و هه په مه کانه وه ده بینئ، به لام جیاوازه، چونکه تۆ ده ته وی خه ونه که ت بهینیته دی . من ته نیا ده مه وی خهون به مه ککه وه ببینم . هه زار جاران وینای ئه وه م کردوه، که بیابانه که ده برم، ده گمه گۆره پانی بهرده پیروژه که، پاشان بهر له وهی دهستی لیبدمه، حهوت جاران به ده وریدا سووپاومه ته وه . وینای ئه وانه شم کردوه، که به ته نیشته و له پیشمه وه ده بن، هه روه ها وینای ئه و گفتوگو و نزایانه شم کردوه، که پیکه وه ده یانکه یین . به لام ده ترسم ته وای شته که ببیته هیوا برانیک، بۆیه پیم باشتره ته نیا خهونی پیوه ببینم.»

ئه و پۆژه فرۆشیاره که ریگه ی به کوره که دا پیشانگه که دابمه زریئن . به و شیوه یه ش هه موو خه لکی پیاان وانه ده بوو خه ونه کانی هاتوونه ته دی .

دوو مانگی تر تیپه پی و پیشانگه که ش چه ندین کپیری بۆ دوکانه که پاکیشا . کوره که مه زهنده یکرد، ئه گه ر شه ش مانگی تر به و شیوه یه کاری بکردبا، ده یتوانی بگه ریته وه بۆ ئیسپانیا و شه ست مه پی تر بکپی، هه ر وه ک جاران شه ست مه پ . له ماوه ی که متر له سالیکدا، ده یتوانی دوو هیئنده مه پ بکپی و بازرگانیش له گه ل عه ره به کان بکات، چونکه ئیستا زمانه سه یه که یان فیژیووبوو . له و به یانییه ی بازاره که وه ئوریم و تومیمی به کارنه هیئابوو، چونکه ئیستا میسر بۆ ئه و ته نیا خه ونیکی دوور بوو، هه ر وه ک چۆن مه ککه ته نیا خه ونیکبوو بۆ فرۆشیاره که . به هه ر حال، کوره که به کاره که ی شادمان

بوو، هه موو کاتیکیش بیرى لهو پۆژه ده کرده وه، که وهک براوه یه که ده گه یشته وه تاریفه .

پاشا پیره که گوتبووی، «ده بئی هه میسه بزانی چیت گهره که.»
کورپه که ده یزانی و ئیستاش هه ولى بۆیده دا. پهنگه گیرخواردنی
کورپه که لهو زهوییه بیگانه یه دا، سامانی کورپه که بووبی، که چاوی
به دزیک که وتبوو و دواتریش میگه له که ی ده کرده دوو نه وهنده، به بئی
ئه وهی یه که دینار خه رج بکات.

شانازی به خویه وه ده کرد. چهند شتیکی گرنگ فیروبوو، وهک
مامه له کردن له گه ل کریستال و قسه کردن به زمانیکی بئی وشه ...
هه روه ها فیرو پيشهاتیش بووبوو. پۆژیک له سه ر گرده که پیاویکی
بینی، سکا لای ئه وهی ده کرد، که له پاش برینی ته وای نه و پیگه یه،
هیچ شوینیکی لی نییه شتیکی لی بخونه وه. کورپه که ش که شاره زای
پیشهاته کان بووبوو، قسه ی له گه ل فروشیاره که کرد.

«با چای به و که سانه بفروشین، که به سه ر گرده که دا
هه لده زنین.»

فروشیاره که گوتی، «چه ندین خه لک له م نزیکانه چای
ده فروشن.»

«به لام ده توانین له پیاله ی کریستالدا بیفروشین. خه لکی حه زیان
به چایه که ده بئی و ده یانه وئی پیاله کانیش بکرن. پیم گوتراوه جوانی
که وره ترین فریوده ری مرۆفه.»

فروشیاره که هیچی نه گوت، به لام نه و پاشنیوه پۆیه، له پاش
کردنی نوێژه کانی، کورپه که ی بانگه یشتکرد له گه لى دابنیشی و پتکه وه
نیرگیله بکیشن، نه و پاییه سهیره ی عه ره به کان به کاریان ده هینا.

فروشیاره پیره که پرسى، «تۆ به دووی چیدا ده گه ریتیت؟»
«پیشتر پیم گوتیت. پتویسته مه ره کانم بکرمه وه، بۆ نه و

مەبەستەش، پێیویستم بە پارە یە.»

کریستالفرۆشەکه هەندیک خەڵووزی نوێی خستە سەر نێرگیلەکه و بەتووندی مژگی لێدا.

«سی سالا خاوەنی ئەم دوکانەم. دەتوانم کریستالی باش لەخراپ جیا بکەمەوە و هەموو شتیکی دیکەش لەبارە ی کریستالەوه دەزانم. شارەزای ئەو پەهەندەم و دەزانم شیوازی مامەلە ی چۆنە. ئەگەر چای لە کریستالدا بفرۆشین، دوکانەکه فراوان دەبێ. بەو شیوەیەش دەبێ پارە ی ژیانم بگۆرم.»

«جا ئەو شتیکی باش نییە؟»

«تازە بەم شتانە راها تووم. بەر لەوێ توو بیتە ئێرە، بیرم لەوێ دەکردەوه، که چەندەم کات لەهەمان ئەم شوێنەدا بەفیرۆ داوه، لە کاتیکیدا هاوڕێکانم لەگۆرانکاریدا بوون، یان ئیفلانسیان دەکرد، یا لەپیشتر باشتر دەبوون. ئەوێ یان زۆر نیگەرانی کردم. ئیستا بۆم دەر دەکهوێ شتیکی زۆر خراپم نەکردوه. دوکانەکه ئەو قەبارە یە، که هەمیشە ئارەزوویم کردوه. نامەوێ هیچ شتی بگۆرم، چونکه نازانم چۆن مامەلە لەگەڵ گۆرانکاریدا بکەم. بەم شیوە ژیانە راها تووم.»

کۆرپەکه نەیدەزانی چی بڵێ. پیاوێکه بەردەوام بوو، «تو بەرەکهت بووی بۆ من. ئەمڕۆ لەشتی تیگەیشتم، که پیشتر نەمەبینی: پشتگوێخستنی هەر بەرەکهتی، دەبێتە نەفرین. هیچ شتیکی ترم لەژیاندا ناوێ. بەلام وام لێدەکهیت چاوە سامان بکەم و تەماشای ئەو ئاسۆیانە بکەم، که هەرگیز شارەزایان نەبووم. ئیستاش که بینوومن و ئەگەرە گەورەکان دەبینم، لەپیش گەیشتنی توو هەستم خراپترە. چونکه خۆم دەزانم دەتوانم چی بکەم، بەلام نامەوێ بیانکەم.»

کورپه که له بیرى خۆیدا گوتى، باشبوو هیچم به نانه واکه ی تاريفه نه گوت.

له گه ل خورئا و ابووندا، له سه ر کيشانى نيرگيله که يان به رده وام بوون. به عه ره بى گفتوگو يانده کرد و کورپه که ش شانازى به خويه وه ده کرد. پوژيک له پوژان پيى وابوو مه رپه کان بتوانن هه موو شتيكى له باره ی جيهانه وه فيرپه کن. به لام هه رگيز نه يانده توانى فيرى عه ره بى بکه ن.

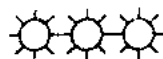
کاتى کورپه که ته ماشاى دوکانداره پيره که ی ده کرد، له بیرى خۆیدا گوتى، به دلنيايييه وه شتى ديكه ش له جيهاندا هه يه، که مه رپه کان ناتوانن فيرم بکه ن. هه موو ئه وه ی ئه وان ده يانه وي، ته نيا گه رانه به دووى خوراک و ئاودا. په نگه ئه وان ئه وه يشيان فيرنه کردبم، به لکو خوم له وانه وه فيرپووبم.

له کو تاييدا فروشياره که گوتى، «مه کتوب.»

«يانى چى؟»

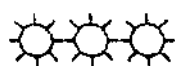
له وه لامدا گوتى، «ده بى به عه ره بى له دايک ببى تا له ماناى ئه و وشه يه تيبگه ی. به لام له زمانه که ی تو دا ده بى به نووسراو.»

له کاتى دامرکانده وه ی خه لووزى سه ر نيرگيله که، به کورپه که ی گوت ده توانى ده ست به فروشتنى چاى بکا له پيالە ی کريستالدا. هه نديکجار هيچ رينگه يه ک نيه بۆ وه ستاندنى پووباره که.

پياوه کان به گرده که دا هه لده زنان و کاتى ده گه يشتنه سه ره وه ماندووده بوون. به لام له وي دوکانيکى کريستاليان ده بينى، که به چايى تازه خزمه تيان ده کرد. ده چوون بۆ خواردنه وه ی چاييه که،

که له پیالهی کریستالی جواندا پیشکەش دەکرا.
 یه کیکیان گوتی، «هەرگیز ژنه که م بیری له مه نه کردووه تهوه»،
 پاشان هه ندیک کریستالی کړی - ئه و شهوه میوانی دههات و
 میوانه کانیش سهریان له پیاله شووشه کان سوورده ما. پیاویکی تریان
 نامارهی بهوه دا، که هه میسه چای له کریستالدا به تامتره، چونکه
 بۆنه که ی دهپاریزی. پیاوی سییه م گوتی، له مه شرق نه ریته چای
 له پیالهی کریستالدا بخوریتهوه، چونکه هیزیکی جادوویی هه یه.
 زۆری به سهردا تینه په پی هه واله که بلا بووه وه، خه لکیکی زۆریش
 به گرده که دا هه لده زنان تا ئه و دوکانه کۆنه ببینن، که شتیکی
 نوییان پیشکەشده کرد. دوکانه کانی دیکه ش له پیالهی کریستالدا
 دهستیان به فروشتنی چای کرد، به لام ئه وان له سهر لووتکه ی
 گردیک نه بوون و کاریان باش نه بوو.
 ورده ورده، ده بوو کریستال فروشه که دوو شاگردی دیکه ش بهینن.
 دهستی به هینانی بریکی زۆر چای کرد، له گه ل کریستاله کاند،
 دوکانه که ش له لایه ن ئه و ژن و پیاوانه وه سهردانی دهکرا، که تینوی
 بینینی شتی نوئ بوون.
 به و شیوه یه ش مانگه کان تیپه رین.

به ر له کازیوه کوپه که به ئاگا هات. یانزه مانگ و نو پۆژ به سهر
 ئه و کاته دا تیپه ریبوو، که بۆ یه که مجار پیی نابوووه کیشوهری
 نه فه ربقاووه.
 ئه و به رگه عه ره بییه ی له به رکردبوو، که له که تانی سپی
 دروستکرا بوو، به تایبه ت بۆ ئه و پۆژه ی کړیبوو. عه گاله که ی خسته

که له پیالهی کریستالی جواندا پیشکەش دەکرا.

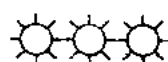
یه کیکیان گوتی، «هەرگیز ژنه که م بیری له مه نه کردووه ته وه»،

پاشان هەندیک کریستالی کړی - ئەو شەو هە میوانی دەهات و میوانه کانیش سەریان له پیالە شووشەکان سوورده ما. پیاویکی تریان ئاماژە ی بە وه دا، که هەمیشە چای له کریستالدا بە تامتره، چونکه بۆنه که ی دەپاریزی. پیاوی سییەم گوتی، له مه شرق نه ریتە چای له پیالە ی کریستالدا بخوریتە وه، چونکه هیژیکی جادوویی هەیه.

زۆری بە سەردا تینه پەری هەواله که بلابوو وه، خەلکیکی زۆریش بە گرده که دا هەلده زان تا ئەو دوکانه کۆنه ببینن، که شتیکی نوییان پیشکەش ده کرد. دوکانه کانی دیکەش له پیالە ی کریستالدا دەستیان به فروشتنی چای کرد، به لام ئەوان له سەر لووتکه ی گردیک نه بوون و کاریان باش نه بوو.

ورده ورده، دەبوو کریستال فروشه که دوو شاگردی دیکەش بهینن. دەستی به هینانی بریکی زۆر چای کرد، له گەل کریستاله کاند، دوکانه کهش له لایه ن ئەو ژن و پیاوانه وه سەردانی ده کرا، که تینوی بینینی شتی نوێ بوون.

به و شیوه یهش مانگه کان تیپه رین.

بەر له کازیوه کورپه که به ئاگا هات. یانزه مانگ و نو پۆژ به سەر ئەو کاته دا تیپه ریبوو، که بۆ یه که مجار پیی نابوو کیشوهری ئەفه ريقاوه.

ئەو بەرگه عەرەبییه ی له بەر کردبوو، که له که تانی سپی دروست کرابوو، به تایبەت بۆ ئەو پۆژە ی کړیبوو. عه گاله که ی خسته

سهری و به و بازنه یه قایمیکرد، که له پیستی و شتر دروستکراوو.
پاپوچه کانی له پیکرد و به هیواشی به پلکانه کاندای پویشته خواری.
هیشتا شاره که خه وتبوو. له فهیه کی بوخوی دروستکرد و چایی
له پیالهی کریستالدا خواردوه. نه و جا له بهردهم ده رگا به خور
گرتووه که دا دانیشست و نیرگیله ی ده کیشتا.

به بی دهنگی ده یکیشا و بیرری له هیچ نه ده کرده وه، گوئی له دهنگی
ئه و بایه ده گرت، که بونی بیابانه که ی ده هیئا. کاتی له کیشتانی
نیرگیله که ته واو بوو، دهستی به یه کییک له گیرفانه کانیدا کرد، بو
ساتیک په شیمان بوو له وه ی ده رییه ئابوو.

سه فته یه ک پاره بوو. به شی ئه وه ی ده کرد سه د و بیست مه،
بلیتیکی گه رانه وه و موله تیک بو هاورده کردنی شمه ک له ئه فیه ریاوه
بو ولاته که ی خوی بکری.

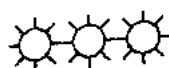
به ئارامی چاوه پئی بوو فروشیاره که به ئاگا بیته وه و دوکانه که
بکاته وه. نه و جا هه ردووکیان پویشتن تا که میک چایی تر بخونه وه.
کورپه که گوتی، «ئه مرۆ ده پۆم. به شی ئه وه م پاره پییه مه ره کانم
بکرمه وه. تۆش به شی ئه وه ت پییه سه ردانی مه که بکه یت.»
پیره پیاوه که هیچی نه گوت.

کورپه که پرسی، «نزام بو ده که یت؟ تۆ یارمه تیت دام.» پیاوه که
له سه ر ئاماده کردنی چاییه که ی به رده وام بوو، هیچی نه ده گوت.
نه و جا پووی بو کورپه که وه رگیئا.

گوتی، «شانازیت پیوه ده که م. هه ستیکی نویت هیئا یه ناو
دوکانی کریستاله که مه وه. به لام خۆت ده زانی ناچم بو مه که که. هه ر
وه ک چۆن تۆش مه ره کانت ناکرپته وه.»

کورپه که به ترسه وه گوتی، «کئی ئه وه ی پیگوتیت؟»
پیره کریستال فروش گوتی، «مه کتوب.»

ئەوجا نزاى بۆ كۆرەكە كرد .

كۆرەكە پۆيشتە ژوورەكەى و شتەكانى كۆكردهوه . سى جانتاى پرکرد . كاتى پۆيشت، لەسووچىكى ژوورەكەدا چاوى بەجانتاى شوانىيەكەى كەوت . گرمۆلە بووبوو و دەمىكىشبوو بىرى لىى نەكردبووهوه . كاتى چاكەتەكەى دەرھىنا و بىرى لەوه دەكردەوه لەسەر شەقام بيدات بەكەسىك، دوو بەردەكە كەوتنە خواری بۆ سەر زەوييەكە . ئوريم و توميم .

ئەوھيش واى لەكۆرەكە كرد بىر لەپاشا پىرەكە بكاتەوه، لەوھش دەترسا، كە ماوھىەكى درىژبوو ئەوى بەخەيال نەھاتبوو . ماوھى سالىك بەبەردەوامى كاريكردبوو و تەنيا بىرى لەكۆكردنەوھى پارە كۆرەبووهوه، تا بەو شىوھىەش بەشانازىيەوه بگەریتەوه بۆ ئىسپانيا . پاشا پىرەكە گوتبووى، «ھەرگىز واز لەخەونبىنين مەھىنە . دواى پىشھاتەكان بكەوه .»

كۆرەكە ئوريم و توميمى ھەلگرتەوه و جارێكى دىكە ئەو ھەستە سەيرەى لا دروستبوو، كە پاشا پىرەكە لەنزيكەوھىەتى . ماوھى سالىك كاری زەحمەتى كۆرەبوو و پىشھاتەكانىش دەيانگوت كاتى پۆيشتە .

كۆرەكە لەبىرى خۆيدا گوتى، دەست دەكەمەوه بەوھى ھەميشە خەرىكى بووم . گەر چى مەرەكان فێرى عەرەبىشيان نەكۆرەبوو . بەلام مەرەكان شتىكى گرنگيان فێركۆرەبوو؛ كە گوايا زمانىك ھەيە و ھەموو كەسىكى جىھان لىى تىدەگات، زمانىك، كە لەپىشخستنى كارەكانى دوكانەكەدا بەكارى ھىنا . ئەو زمانە، زمانى پەرۆشى بوو،

زوبانى تەواوکردنى شتەكانبوو بەخۆشەويستى و ئامانجەو، ھەرۈھە بەشيگبوو لەگەرپان بەدووى شتەگدا، كە خۆت باوھەرى پىگەيت و ئارەزووى بگەيت. ئىدى تانجىھەر شارىكى نامۇ نەبوو، ھەر چۆن توانىبووى لەم شوينەدا سەرگەوتن بەدەست بەينى، ئاۋھاش دەيتوانى لەتەواوى جىھاندا سەرگەوتو بى.

پاشا پىرەكە گوتبووى، «كاتى شتەگ گەرەكە، تەواوى جىھان لەدەستخستنىا يارمەتيت دەدات.»

بەلام پاشا پىرەكە ھىچى لەبارەى دزى، يا لەبارەى بىابانى نەبراو، ياخود لەسەر ئەو كەسانە نەگوتبوو، كە دەيانزانى خەونەكانيان چىن و نايانەوى بەديان بەينى. پاشا پىرەكە پىي نەگوتبوو ھەرەمەكان تەنيا كۆمەلە بەردىكى لەسەر يەك داندران و ھەموو كەسىك دەتوانى لەخەوشەكەى مالىي خۆيدا دانەيەك دروست بگات. لەيادىشەيگەردبوو بلى، كە ھەركات پارەت پىبوو تا پانەمەپىكى لەوھى خۆت گەرەتر بگەرى، دەبى بىگەرى.

كۆرەكە جانتاكەى ھەلگەرت و لەگەل شتەكانى تر دايئا. بەپلىكانەكاندا رۆيشتە خوارى و بىنى دوكاندارەكە بە ژن و پياۋىكى بىگانەو ھەرقالە، لەھەمان كاتىشدا دوو كرىار بەرەو دوكانەكە دەرويشتن و چايان لەپيالەى كرىستالدا دەخواردەو. لەم ساتەى بەيانىدا، لەكاتەكانى دىكە چالاكى زياتر ھەبوو. لەو شوينەى لىي ۋەستابوو، بۆ يەكەمجار تىبىنىگەرد قىزى كرىستالفرۆشەكە زۆر لەقزى پاشا پىرەكە دەچى. خەندەى شىرىنىفرۆشەكەى بىرگەوتەو، ئەو كاتەى بۆ يەكەمجار ھاتبوو تانجىھەر، كە ھىچى نەبوو بىخوات و ھىچ شوينىكى نەبوو بۆى بچى — ئەو بزەيەش لەھى پاشا پىرەكە دەچوو.

لەبىرى خۆيدا گوتى، ھەر دەلىي پىشتەر لىرەبوو و نىشانەى

خۆی به جئ هیشتوو. هیشتاش، هیچ کام لهو کهسانه چاویان به پاشا پیره که نه کهوتبوو. به شیوه یه که له شیوه کان گوتبووی، ئه وه میسه بۆ یارمه تیدانی ئه وه کهسانه دهرده کهوئ، که ده یانه وئ به چاره نووسی خۆیان بکه ن.

به بئ ئه وه ی مالئاوایی له کریستالفروشه که بکات، پوشت. نه یده ویست له بهرچاوی ئه وه خه لکه ی ئه ویدا بگری. له داها تودا بیرى ئه وه شوینه و هه موو ئه و شتانه ی ده کرد، که فئریان بوو بوو. زیاتر برپای به خویبوو و پیشی وابوو بتوانئ جیهان ببه زینئ. به دلنیا ییه وه به خۆی گوت، «دووباره ده که پیمه وه بۆ ئه وه کیلگانه ی پئیان ئاشنام، تا دیسان ئاگاداری می که له که م بم،» به لام ئیدی به و برپاره ی دلخوش نه بوو. سالیکی ره به ق بۆ هینانه دی خه ونه که ی کاری کردبوو، گرنگی ئه وه خه ونه ش خوله ک به خوله ک که متر ده بووه وه. ره نگه له بهر ئه وه بووبئ، که به جیدی ئه وه خه ونی خۆی نه بووه.

کئ ده زانئ ... ره نگه وا باشتربئ وه ک کریستالفروشه که بئ: له بیرى خۆیدا گوتی، هه رگیز ناچئ بۆ مه که و له ژیانیشدا ته نیا ئاواتی بۆ ده خوازئ، ده یویست دیسان خۆی قایل بکات. به لام هه ر که ئوریم و تومیمی به دهسته وه گرت، هیز و ویستی پاشا پیره که ی بۆ که رایه وه. به پیکه وت - یان کوره که پئی وابوو پیشهات بئ - چوو بۆ ئه وه باره ی له یه که م پۆژدا سه ردانی کردبوو. دزه که له وئ نه بوو و خاوه نی باره که ش چاییه کی بۆ هینا.

کوره که له بیرى خۆیدا گوتی، هه میسه ده توانم بیمه وه به شوان. فئربووم چۆن ئاگام له مه ره کان بئ و له بیریشم نه چوه ته وه. به لام ره نگه جاریکی تر بواری ئه وه م نه بئ سه ردانی هه ره مه کانی میسر بکه م. پیره پیاوه که سینه به ندیکی ئالتوونی به ستبوو و شاره زای

پاڤردووشم بوو. هر به پاستی ئه و پاشا بوو، پاشایه کی زرنګ.
کینگه کانی ئه نده لوسیا ته نیا دوو کاتر میتر دوور بوون، به لام
ته وای بیابانیک له نیوان ئه و و هه پره مه کانداه بوو. هیشتا کوره که
هه ستیده کرد پینگه یه کی تر هه یه بو پیزگرتن له دۆخه که ی: له پاستیدا
دوو کاتر میتر له سامانه که ی نزیکتر بوو ... ئه و پاستیه ی دوو کاتر میتر
بوو سالتیک دریز بوو بووه وه، گرنګ نه بوو.

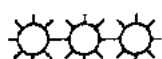
له بیرری خویدا گوتی، ده زانم بۆچی ده مه وی بگه پیمه وه بوو لای
میگه له که م. له مه پ تیده گه م؛ ئیدی ئه وان کیشه نین و ده توانن
بینه هاوپی باش. به جوړیکی تر، نازانم گه ر بیابانه که بتوانن
بییته هاوپی، ده شبی له بیابانه که دا بو سامانه که م بگه پیم. نه گه ر
نه یدۆزمه وه، هه میسه ده توانم بگه پیمه وه بوو نیشتمان. بوو نا؟

له ناکاو هه سستی به شادییه کی مه زن کرد. هه میسه ده یتوانی بییته وه
به شوان. هه میسه ده یتوانی بییته وه به کریستال فروش. په نگه جیهان
سامانی دیکه ی نه ینی تیدا هه بی، به لام ئه و خه ونی بینیبوو و چاوی
به پاشایه کیش که وتبوو. ئه وه به سه ر هه موو که سیکدا نایه ت.

کاتی له باره که پویشیت، پلانی داده نا. بیرری که وته وه یه کییک
له بازرگانه کانی کریستال، به کاروان کریستاله کانی له بیابانه که
ده په پانده وه. ئوریم و تومیمی له ده ستیدا گرتبوو؛ له بهر ئه و دوو
به رده، جاریکی تر به پړوه بوو به ره و سامانه که ی.

پاشا پیره که پی گوتبوو، «هه میسه له و که سانه نزیکم، که
ده یانه وی به چاره نووسی خویان بگه ن.»

چی تیده چوو نه گه ر بپوشتبا بوو مالی ئه و بازرگانی کریستاله و
بیپرسیبا گه ر هر به پاستی هه پره مه کان هینده دوور بن.

پیاوه ئینگلیزه که له و شوینە ی له سەر کورسییه که لیی دانیشتبوو، بۆنی ئاژەل و عارەق و خۆلی لیدەهات؛ بەشیکی عەمبار و بەشیکی تەویلە بوو. کاتیکی پەرە ی نامیلکه یه کی کیمیای هەلده دایه وه، له بیرى خۆیدا کوتى، هەرگیز پێم وانه بوو بگه مه شوینێکی ئاوها. ده سالان له زانکۆ و ئیستاش له تەویلە یه کددام.

بەلام دەبوو بەردەوام بێ. برپای بە پیشهات هه بوو. ته وای سهرنج و دۆزینه وه ی بۆ زمانیکی راسته قینه ی جیهان بوو. یه که مجار ئیسپرانتۆ، پاشان ئایینه کانی جیهان، دواتریش کیمیا. ده یزانی به زمانى ئیسپرانتۆ بدوێ و له ئایینه سه ره کییه کانی جیهان تیگه یشتبوو، به لام هیشتا نه بوو بوو به کیمیا گهر. راستی پشته وه ی چه ند پرسیاریکی گرنگی ده رخستبوو، به لام خویندنه که ی گه یاندبوویه خالیک، که واده رده که وت له پشتی توانای خۆیه وه بێ. بیسوودانه هه ولى دابوو په یوه ندی له گه ل کیمیا گه ری کدا دروست بکات. به لام کیمیا گه ره کان خه لکانی سه یر بوون، ته نیا بیریا ن له خویان ده کرده وه و په تیانه ده کرده وه یارمه تی ئه و بده ن. کێ ده زانی، په نگه له دۆزینه وه ی کاری ناوازه — به ردی فه یله سوف — دا شکستیان هینابی، هه ر بۆیه زانیاریه کانیان ناده ن به که س.

پاره یه کی زۆری له و سامانه دا خه رج کردبوو، که له باوکییه وه بۆیما بووه وه، بێبه ره م بۆ به ردی فه یله سوف ده گه را. کاتیکی زۆری له کتیبخانه گه ره کانی جیهاندا به فیرو دابوو و هه موو کتیبه ده گمه نه کانی بواری کیمیای کړیوو. له یه کیکی له و کتیبانه دا خویندبوویه وه، که ماوه یه کی زۆر پێش ئیستا، کیمیا گه ریکی عه ره ب سه ردانی ئه وروپای کردبوو. ده گوتری ته مه نی ئه و پیاوه دوو سه د سال زیاتر بووه، به ردی فه یله سوف و نه مری ژیا نی دۆزیووه وه.

ئەو چىرۆكە زۆر كارى لەپياوہ ئىنگليزەكە كردىبوو. بەلام تەنيا وەك ئەفسانەيەك تەماشايەدەكرد، خۆ ھاوړپيەكى خۆى - لەگەشتيكي شويڼەوارناسى بيابانەكەوہ نەگەراوہتەوہ - و باسى ئەو عەرەبەى بۆ نەكردووه، كە هيڙى سەروو ئاسايى ھەيە.

ھاوړپيەكى گوتىبوو، «لە ميترگى ئەلفەيوم دەڙى. خەلكى دەلښ دوو سەد سالى تەمەنە و دەتوانى ھەر جۆرە كانزاىەك بگورئ بەئالتوون.»

پياوہ ئىنگليزەكە نەيدەتوانى دريژە بەپەرۆشپيەكەى بدات. ھەموو ئەركەكانى وەلاناو و گرنگترينى كتيبەكانى خۆى كۆكردىبوو، ئەو تە ئىستا ليرەدا، لەم عەمبارە پر لەبۆن و تۆزەدا دانىشتووه. لەدەرەوہ كاروانتيكى گەورە ئامادەكراوہ تا لەسەحرا بپەرپيەوہ، بەنيازىشبوو بەئەلفەيومدا تيبپەپي.

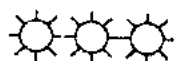
پياوہ ئىنگليزەكە لەبيري خويدا گوتى، دەبئ ئەو كيمياگەرە نەفرەتپيە بدۆزمەوہ. بۆنى ئازەلەكان كەميك لەبەر لووتيدا باشتريبوو. پياويكى عەرەبىش بەشمەكەكانىوہ ھات و سلاوى لەپياوہ ئىنگليزەكە كرد.

عەرەبە لاوہكە پرسى، «بەرەو كوئى دەروى؟»

پياوہكە لەوہلامدا گوتى، «بەرەو بيابانەكە،» پاشان دەستى بەخويندەوہ كردووه. لەو شويڼەدا ھەزى بەھيچ جۆرە گفتوگويەك نەبوو. ھەموو ئەوہى پيويستى بوو، ئەوہبوو چاوي بەو شتانەدا بخشينتەوہ، كە لەو سالانەدا فيريان بوويو، بەدلنياييەوہ كيمياگەرەكە تافىكردنەوہى پيەدەكرد.

لاوہ عەرەبەكە كتيبيكى دەرھيئا و دەستى بەخويندەوہيكرد. كتيبەكە بەئىسپانى نووسراوو. ئىنگليزەكە لەبيري خويدا گوتى، زۆر باشە. ئىسپانى لەعەرەبى باشتەر دەزانئ، بەو شيوہيە گەر

ئەویش بى بۆ ئەلفەيوم، ئەوا ئەگەر هیچ شتىكى گرنگتر نەبى،
كەسى دەبى دەمەتەقەى لەگەلدا بكەم.

كاتى دووبارە ھەولیدا پرۆسەى بەخاكسپاردنەكە لەدەستپىكى
كتىبەكەدا بخوینىتەو، كۆرەكە گوتى، «سەیرە. دوو سالە دەمەوئ
ئەم كتىبە بخوینمەو، كەچى ھىشتا لەم لاپەرەيە تەواو نەبووم.»
تەنانت بەبى ئەوەى پاشايەكیش خویندنەو كەى لىتتىكبدات،
نەیدەتوانى بەردەوام بى.

ھىشتا كەمىك گومانى لەبىارەكەى ھەبوو. بەلام دەیتوانى شتىك
تیبگات: بىرپاردان تەنیا سەرەتای شتەكانە. كاتى كەسى بىرپار
دەدات، خۆى دەداتە دەم تەوژمىكى بەھىز و بەرەو شوینگەلىكى
دەبات، كە ھەرگىز لەكاتى بىرپاردانەكەدا پىى وانەبوو بەو شوینانە
بگات.

لەبىرى خۆیدا گوتى، كاتى بىرپارمدا بۆ سامانەكەم بگەریم،
ھەرگىز بىرم لەو نەكردبوو ھەو لەدوكانىكى كرىستالدا كار بكەم.
پەنگە بەشداریم لەم كاروانەشدا بىرپارى خۆم بووبى، بەلام ئەوەى
بەرەو كوئ دەپوات، بۆ منىش نەینىيە.

پىاوە ئینگلیزەكە لەنزیكەو ھەبو، كتىبىكى دەخویندەو.
كەسىكى داخراو و بىزارىش دەردەكەوت كاتى كۆرەكە ھاتە ژوورئ.
دەشیا بىن بەھاوړئ، بەلام پىاوە ئینگلیزەكە كۆتایى بەگفتوگوكە
ھىنا.

كۆرەكە كتىبەكەى داخست. ھەستیدەكرد نایەوئ یەك شت
بكا، كە لەھى پىاوە ئینگلیزەكە بچى. ئوریم و تومیمى لەگىرفانى

دهرهینا و یاری پیده کردن .

بیگانه که هاواریکرد، «ئوریم و تومیم!»

کورپه که به خیرایی خستنیه وه گیرفانی .

گوتی، «نایانفرۆشم.»

پیاوه ئینگلیزه که گوتی، «هینده به نرخ نین . ته نیا له بهردی

کریستالی دروستکراون و ملیۆنان بهردی کریستالی له سهر زهوی

ههیه . به لام که سی شاره زایی، ده زانی ئه وانه ئوریم و تومیم .

نه مده زانی ئه و بهردانه له م به شهی جیهانیشتا بوونیان ههیه .»

کورپه که گوتی، «پاشایه ک به دیاری پتی به خشیم.»

بیگانه که هچی نه گوت، له جیی ئه وه، دهستی به گیرفانیدا کرد و

دوو بهردی وه ک ئه وهی کورپه که ی دهرهینا .

گوتی، «گوت پاشا؟»

حه زیده کرد کوتایی به گفتوگو که بهینئ و گوتی، «ده زانم پیت

وانییه پاشایه ک له گه ل که سیکی وه ک من قسه بکات، له گه ل

شوانیکدا.»

«به هیچ شیوهیه ک وانیه . یه که مجار شوانه کان پاشایان

قبولکرد، له کاتیکدا ته وای جیهان په تیانده کرده وه . له بهر ئه وهش

هیچ سه رسوپهینهر نییه گهر پاشا له گه ل شواندا بدوی.»

ئه وجا بهرده وام بوو، ده ترسا کورپه که له قسه کانی تیغه گات،

«له ئینجیلدا باسی ئه وه کراوه . ههر ئه و کتیه ش بوو به ئوریم و

تومیم ناشنایکردم . ئه م بهردانه تاکه فۆرمی پیشبینین، که له لایه ن

خوداوه ریگه یان پیدرابی . قه شه کان له سینه به ندیکی ئالتوونیدا

هه لیانده گرن.»

له ناکاو کورپه که شادمانبوو به وهی چووبوووه عه مباره که وه .

پیاوه ئینگلیزه که به دهنگیکی که میک بهرز گوتی، «پهنگه ئه م»

پیشھات بئ.

لەو ساتەدا کۆرەکە زیاتر بایەخی بەبابەتەکە دا، «کئی باسی
پیشھاتی بۆ کردووی؟»

پیاوہ ئینگلیزەکە ئەو نامیلکەییە داخست، کە دەخویندەوہ و
گوتی، «ہەموو شتیک لەژاندا پیشھاتە. زمانیکی گەردوونی ھەیە،
کە ھەموو کەسێ لێی تێدەگا، بەلام لەیاد کراوہ. بۆ ئەو زمانە
گەردوونییە و ھەندیک شتی دیکە دەگەرێم. ھەر بۆ ئەو مەبەستەش
لێرەم. دەبێ ئەو پیاوہ بدۆزمەوہ، کە ئەو زمانە گەردوونییە دەزانێ.
کیمیایەکیە.»

سەرۆکی عەمبارەکە گفتوگۆکە ی پێپرین.
عەرەبە قەلەوہکە گوتی، «ئەو دووانەتان بەختتان ھەیە. ئەمڕۆ
کاروانیک بەرەو ئەلفە یوم بەرێدەکوێ.»

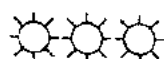
کۆرەکە گوتی، «بەلام من دەچم بۆ میسر.»
عەرەبەکە گوتی، «ئەلفە یوم لە میسرە. تۆ چ جۆرە عەرەبیکی؟»
لەپاش ئەوہی عەرەبە قەلەوہکە پویشتە دەری، پیاوہ ئینگلیزەکە
گوتی، «ئەوہ پیشھاتی بەختە. ئەگەر دەمتوانی، یەک کتیبی
بانکی زانیارییم لەسەر وشە ی بەخت و پێکەوت دەنووسی. زمانە
جیھانییەکە بەو وشانە نووسراوہ.»

بەکۆرەکە ی گوت بینینی ئەو دووانە، لەکاتیکیدا ئوریم و تومیم
بەدەستی کۆرەکەوہ بوون، پێکەوت نەبوو. لەکۆرەکە ی پرسسی گەر
ئەویش بەدووی کیمیایەکیە دا بگەرێ.

کۆرەکە گوتی، «بۆ سامانیک دەگەرێم،» یەکراست لەگوتنی
ئەوہ پەشیمان بووہوہ. بەلام وادەردەکوہ پیاوہ ئینگلیزەکە ھیچ
بەلایەوہ گرنگ نەبێ.

گوتی، «بەشیوہ یەک لەشیوہکان، منیش ھەر بەھەمان شیوہم.»

کاتی سه روکی عه مباره که بانگیکردنه ده ری، کوره که گوتی،
«هر ناشزانم کیمیا چییه.»

پیاوه چاوپه شه ریشنه که گوتی، «من رابه ری ئه م کاروانه م.
هیژی ژیان و مهرگی ئه و که سانه م له ده ستدایه، که له گه ل خۆمیان
ده به م. بیابانه که خانمیکی راپایه و هه ندیکجار پیاوان شیتگیر
ده کات.»

نزیکه ی دوو سه د که س و چوار سه د ئاژه ل له ویدا کۆبوو بوونه وه
— و شتر و ئه سپ و هیستر و بالنده. له ناو جه نجالییه که دا، ژنان و
مندالان و هه ندیک پیاوی لیبوون، که شمشیریان به پشتینه کانیانه وه
کردبوو و تهنگیان له شانکردبوو. پیاوه ئینگلیزه که چه ند جانتایه کی
پر له کتیبی پیبوو. ژاوه ژاو ده هات، به و شیوه یه ش ده بوو رابه ره که
چه ندجاریک قسه کانی دووباره بکاته وه تا هه مووان تیبگه ن.

«چه ندین که س لیڤه یه و هه رکه سه ش خودای خۆی هه یه. به لام
تا که خودا، که من برپای پیبکه م، ئه لالیه و سویندی پیده خۆم
هه رچییه ک بتوانم بیکه م تا به پارێزرای له بیابانه که بتانپه رینمه وه.
به لام ده مه وی هه ر یه ک له ئیوه ش سویند به خودای خۆتان بخۆن،
که به بی گوپییدان، هه موو فه رمانه کان جیبه جی بکه ن. له بیاباندا،
له قسه ده رچوون واتا مهرگ.»

منگه منگیک له جه نجالییه که وه ده هات. هه رکه سه به هیواشی
سویندی به خودای خۆی ده خوارد. کوره که ش سویندی به عیسای
مه سیح خوارد. پیاوه ئینگلیزه که هیچی نه گوت. بۆله بۆله که ش
له سویند خواردنیکی ساده زیاتری خایاند. خه لکی له ئاسمانه کانیش

دەپارانەوێ تا پارێزگارییان لێکەن .
 دەنگێک لەکەرەنایەکەوێ دەرچوو و هەمووان هەستانە سەر
 پێ . کۆرەکە و پیاوێ ئینگلیزەکە و شتریان هێنابوو و بەگومانەوێ
 سواری پشتیان بوون . کۆرەکە بەزەیی بەو شتری پیاوێ ئینگلیزەکەدا
 دەهاتەوێ، چونکە ئەو هەموو جانتا کتێبەیی هەلگرتبوو .
 پیاوێ ئینگلیزەکە ئەو گفتوگۆیە دامەزراندەوێ، کە لەعەمبارەکە
 پێیان بردرابوو، گوتی، «هیچ شتێ وەک پێکەوت نییە . من لەبەر
 ئەوێ لێرەم، چونکە هاوڕێیەکم باسی عەرەبیکی بۆ کردم، کە ...»
 کاروانەکە دەستی کرد بەجوولە و زەحمەتبوو قسەکانی پیاوێ
 ئینگلیزەکە ببیستی . کۆرەکە دەیزانی دەیهوێ باسی چی بکات:
 ئەو زنجیرە نەینییەیی شتەکان پێکەوێ دەبەستێتەوێ، هەمان ئەو
 زنجیرەیی وای لەو کرد ببێتە شوان، وای کرد چەندجاریک هەمان
 خەون ببینی، هێنای بۆ شارێکی نزیکی ئەفەریقا، وای کرد پاشایەک
 بدۆزێتەوێ و دزی لێبکری تا کریستالفرۆشەکە ببینی، هەروەها ...»
 کۆرەکە لەبیری خۆیدا گوتی، مەرۆف چەندیەک لەگەشتن
 بەچارەنووسی خۆی نزیک بکەوێتەوێ، هێندە زیاتر چارەنووسی
 دەبێتە هۆکاری ژيانی .

کاروانەکە بەرەو خۆرەللات کەوتە پێ . بەیانێ زوو دەستی
 بەگەشتکردن کرد، کاتی خۆرەکە لەو پەڕی گەرمیدابوو وەستا
 و پاشان لەپاشنیوێ پۆدا دەستیان بەپۆیشتن کردەوێ . کۆرەکە
 بەدەگمەن لەگەڵ پیاوێ ئینگلیزەکە قسەیدەکرد، چونکە زۆرینەیی
 کاتەکانی بەخوێندنەوێ کتێبەکانییەوێ بەسەربرد .

کۆرەکە بەبێدەنگی تێبینی بەردەوامبوونی ئاژەلەکان و خەلکەکەیی
 دەکرد لەبیابانەکەدا . ئیستا هەموو شتێ لەو کاتە جیاواز بوو، کە
 دەستیان بەگەشتەکە کرد: سەریان لێتێکچووبوو و هاواریان دەکرد،

گریانی مندا له کان و لوورده ی ناژ له کان، ته واوی نه و شتانهش له گهل
فه رمانه شله ژاوه کانی بازرگانه کان و پابه ره کاندای تیگهل بووبوون.
به لام له بیابانه که دا ته نیا دهنگی بایه نه پراوه که و سعی ناژ له کان
ده هات. ته نانهت پابه ره کانیش به که می له گهل یه کدا ده دوان.

شه ویگ و شترسواریک گوتی، «چه دینجار به م لمه دا پویشتروم.
به لام بیابانه که زور گه ورده یه و ئاسوش گهلک دووره، نه مهش
واده کات مروف هه ست به بچووی خوی بکا و حه زبکات به بیدهنگی
بمینیته وه.»

کورپه که ریگ له مه بهستی تیگه یشت، به بی نه وهی پیشتریش
هاتیته ناو بیابانه که وه. هه رکات ئاو و ئاگری ده بینی بیدهنگ
ده بوو، توخمه هیزه که یان کاری لییده کرد.

له بیر خویدا گوتی، له مه پ و کریستاله کان شت فیربووم. ده توانم
شتیکیش له بیابانه که فیربیم. دیرین و ژیر ده رده که وی.

بایه که نه ده وهستا و کورپه کهش نه و پوژده ی به بیرکه وته وه، که پنی
نایه قه لاکه ی تاریفه، نه و پوژدهش هه مان با هه لیکردبوو. خووری
مه پره کانی به بیر ده خسته وه ... نه و مه پانه ی وهک هه میشه، ئیستاش
له کیلگه کانی نه ده لوسیادا بو خوراک و ئاو ده گه پین.

به بی نه وهی بیریان بکات، به خوی گوت، «ئیدی مه پی من نین.
ئه لبه ته ئیستا به شوانه نویکه یان پاهاتوون و منیان له بیرکردوه.
شتیکی باشه. مه خلوقی وهک مه پ فیری گه شتن و ده زانن چون
به رده وام بن.»

بیری له کچی بازرگانه که کرده وه و دلنیا بوو له وهی ئیستا
شوویکردوه. په نگه هاوسه رگیری له گهل نانه وایهک کردبی، یان
له گهل شوانیکی تر، که خوینده واری هیه و ده توانی چیرۆکی
نایابی بو بگپیتته وه - پاش هه موو شتیکیش، نه و تاکه کهس

نەبوو. بەلام چالاكبوو بەو هی لەئاماژەى وشترسوارەكە تیگەشتبوو:
پەنگە ئەویش خەریكى فیڤبوونى ئەو زمانە گەردوونییە بووبى،
كە مامەلە لەگەڵ پابردوو و داهاووى خەلكى دەكات. دایكى پىى
دەگوتن، «ژیڕەكان.» خەریكبوو كۆرەكە لەو تێدەگەشت، كە
ژیڤى نوقوومبوونىكى لەناكاوى پۆخە لەناو تەڤژمى ژيانى گەردووندا،
ئەو شوینەى چیرۆكى هەموو خەلكى پێكەوێ گری دراوێ و دەتوانین
هەموو شتى بزائین، چونكە هەمووى لەویدا نووسراوێ.

كۆرەكە بیری كریستالفرۆشەكەى هاتەوێ و گوتى، «مەكتوب.»

زۆرینەى بیابانەكە لمبوو و شوینەكانى تریشى بەبەرد داپۆشرابوو.
كاتى كاروانەكە گاشەبەردىك پى پێدەگرت، دەبوو بەدەوریدا
بسووپتەوێ؛ ئەگەر شوینىكى گەورەى بەردەلان هەبایە، دەبوو
بەشیوەیهكى كاتى پێگەكەیان بگۆڤن. ئەگەر لەشوینى لێكە بۆ
سمى ئاژەلەكان زۆر ورد و نەرم بایە، بۆ شوینىكى باشتەر دەگەپان.
لەهەندىك شویندا، زەوییهكە بەخوێى دەریاچە وشكبووێكان
داپۆشرابوو. لەو شوینانەدا ئاژەلەكان دەچەقین، وشترسوارەكانیش
ناچاربوون بارەكانین لێكەنەوێ. لەو شوینە خراپانەدا وشترسوارەكان
خۆیان بارەكانیان هەلدەگرت و دواتر لەو شترەكانیان بارەكردنەوێ.
ئەگەر پابەرىك بمردبە یا نەخۆش بكەوتبە، وشترسوارەكان دانەیهكى
نوێیان هەلدەبژارد.

بەلام تەواوى ئەم شتانە لەبەر یەك هۆكارى بنچینەى پوویان
دەدا: گرنگ نەبوو چەندە گۆپانكارى پوویدەدا و چەندىك پێگەیان
دەگۆڤى، كاروانەكە بەهەمان ئاراستەى قیبلەنمادا دەپۆیشت.
هەركات لەتەنگوچەلەمەیهك نەجاتیان دەبوو و شتەكان وەك
خۆیانیان لێدەهاتەوێ، تەماشای ئەستێرەیهكیان دەكرد، كە شوینی
مێرگەكەى پێنیشان دەدان. كاتى خەلكى لەئاسمانى بەرەبەیاندا

ئەو ئەستېرە یەیان دەبینی، دەیانزانی لە پێگە یەکی راستان بەرەو
گەشتن بە ئاو، دارخورما، پەناگە و خەلکی دیکە. تەنیا پیارە
ئینگلیزە کە لە تەواوی ئەم شتانه بێئاگا بوو؛ لە زۆرینەی کاتەکاندا،
نوقووومی خویندەوێ کتێبەکانی بوو.

کۆرە کەش کتێبە کە ی خۆی پێبوو و لە چەند پۆژی یە کەمی
گەشتە کە دا هەوڵی خویندەوێ دەدا. بە لām بویدەرکەوت تێبینیکردنی
کاروانە کە و گۆیگرتن بۆ دەنگی بایە کە زۆر بایە خدارترە. هەر کە
وشتەرە کە ی باشتەر ناسی و پە یوهندی لە گەلیدا سۆستکرد، کتێبە کە ی
وە لانا. ئە فسانە یە کیشی بۆ خۆی دروستکردبوو، کە گویا هەرکات
کتێبە کە ی دادەخست، شتیکی گرنگ فیژدەبوو، پێی وابوو کتێبە کە
باریکی ناپیویست بێ.

لە گەل ئەو وشتەر سوارە بووبوو بە هاوێی، کە بە تەنیشتیەو
سواری دەکرد. کاتی شەوان بە دەوێ، ئاگرە کە دا دادەنیشان، کۆرە کە
سەرکەشییەکانی کاتی شوانی خۆی بۆ وشتەر سوارە کە دەگێژایەو.
لە یەکیک لە گفتوگۆکاندا، وشتەر سوارە کە باسی ژیا نی خۆی کرد.
گوتی، «لە نزیکێ ئەلقە یروم دە ژیا م. پەز و باغ و مندا لم هەبوو،
ژیا نیکم هەبوو و هەتا مردن نە دە گۆرا. سالتیک، کە دانەوێلە زۆر
باش بوو، هەموومان چووین بۆ مەککە و دوایی ن فەزێ ژیا نمان
بە جێ هی نا. دەمتوانی بە دلخۆشی بمرم و ئەو هیش هەستەکانی
باشتر دەکرد.

«پۆژیک زەوی کەوتە لەرزە و پووباری نیلش بە سەر کە نارەکانیدا
پژا. ئەو و شتیکیبوو و پیم وابوو بە سەر کەسانی دیکە دا بێ، بە لām
هەرگیز بە سەر مندا نە یەت. دراوسیکانم دەترسان لە گێژاوە کە دا دار
زەیتوونەکانیان لە دەست بدەن و ژنە کەشم لەو دەترسا مندا لێ کانمان
لە دەست بدەین. پیم وابوو هەموو ئەوێ هەمە وێران دەبێ.

«زەۋىيەكە ۋەيرانىبوو ۋ دەبوو منىش پېگەيەك بۆ گوزەرانىم
بدۆزىمەۋە. ئىستاش وشتىسوارم. بەلام ئەو كارەساتە قىرىكردم
لەۋشەي ئەللا تىبگەم: پىۋىست ناكە خەلكى لەشتە نەزاندراۋەكان
بىرسىن، ئەگەر بىتوانىن ئەۋە بەدەست بەيىن، كە پىۋىستىيەنە ۋ
گەرەكەيەنە.

«ئىمە دەترسىن ئەۋەي ھەمانە لەدەستى بەيىن، ئىتر ئەگەر
ئەۋشە ژيانمان بىيە مال ۋ سامانمان. بەلام ئەم ترسە نامىنى
كاتى تىدەگەين چىرۆكى ژيانمان ۋ مىرۋى جىھان ھەر بەھەمان
دەست نووسراون.»

ھەندىكچار كارۋانەكەيان پوۋبەپوۋى كارۋانىكى دىكە دەبوۋەۋە.
ھەمىشە كەسىك شىتىكى پىۋو، كە كەسىكى دىكە پىۋىستى پىي
بىي — ھەر ۋەك بىيى ھەر بەراستى ھەموو شىتەكان بەھەمان دەست
نووسراون. كاتى بەدەۋرى ئاگرەكەدا دادەنىشتىن، وشتىسوارەكە
زانبارى لەسەر گەردەلوول دەگۆپىيەۋە ۋ چىرۆكى لەسەر بىابانەكە
دەگىپايەۋە.

لە ساتى دىكەدا، پىاۋانى كالاۋ لەسەر ۋ نەيىنى دەردەكەۋتىن؛
ئەۋان ەرەبى كۆچەرى بوون، كە چاۋدىرى پېگەي كارۋانەكەيان
دەكرد. زانىارىيان لەسەر دز ۋ ھۆزى چەتە پىدەدان. بەيىدەنگى
دەھاتىن ۋ بەھەمان شىۋە دەپۆشتىن، پۆشاكى پەشيان لەبەردابوۋ
ۋ تەنبا چاۋەكانىيان بەدەۋەۋەبوو. شەۋىكىيان وشتىسوارەكە ھات
بۆلەي ئەۋ ئاگرەي پىاۋە ئىنگىلىزەكە ۋ كۆرەكەي لىدانىشتىبوون.
پىي گوتىن، «دەنگۆي جەنگى ھۆزەكان لەئارادايە.»

ھەرسىكىيان بىدەنگ بوون. كۆرەكە تىبىنىكرد ترس بالى بەسەر
كەشەكەدا كىشاۋە، گەرچى كەسىش قسەي نەدەكرد. چارىكى دىكە
ئەزمۇنى زمانە بىي ۋشەكەي كەردەۋە ... زمانە جىھانىيەكە.

پیاوه ئینگلیزه که پرسى گەر تووشى مه ترسى هاتبن.
 وشترسواره که گوتى، «کاتى پیده خه یته بیابان، ئیدی گه رانه
 نییه. کاتیکیش ناتوانى بگه پیتیه وه، پیویسته ته نیا نیگه رانى
 ریگه یه کی باش بی، که به ره و پیشت به ری. باقییه که شى به ده ست
 نه لایه، ته نانه ت مه ترسیش.»

به گوتنى وشه سهیره که کوتایى پیهینا: «مه کتوب.»
 پاش نه وه ی وشترسواره که پویشت، کورپه که به پیاوه ئینگلیزه که ی
 گوت، «ده بی زیاتر تیبینى کاروانه که بکه ی. زور جارن لاده دین،
 به لام به ره و هه مان خالى مه به ست ده پوین.»
 پیاوه ئینگلیزه که له وه لامدا گوتى، «ده بی توش زیاتر له باره ی
 جیهانه وه بخوینیتیه وه. له و روانگه یه وه، کتیب وه ک کاروانه.»
 نه و کومه له گه وره یه ی له خه لک و ئازهل پیکهاتبوو، خیراتر
 ده پویشتن. هه میشه پوژه کان به بیدهنگى به ری ده کران، به لام ئیستا
 شه وه کانیش به هه مان شیوه بوو — نه و کاتانه ی گه شتیاره کان راهاتبوون
 به ده وری ئاگره که دا قسه بکه ن — بیدهنگ بوون. نه و جا پوژیک
 راهه ری کاروانه که برپارى دا، که ئیدی ئاگره کان دانه گیرسیندرین،
 تا به و شیوه یه ش سه رنجى خه لکی به لای کاروانه که دا رانه کیشتن.
 گه شتیاره کان خوین له سه ر نه وه راهینا، که ئازهل کان
 به شیوه یه کی بازنه یى خریکه نه وه و پیکه وه له ناوه راستیاندا بخه ون،
 تا به و شیوه یه ش خوین له سه رماکه بیاریزن. راهه ره که ش پاسه وانى
 چه کدارى به ده وری کومه له که دا بلاوکرده وه.

شه ویکیان پیاوه ئینگلیزه که نه یتوانى بخه وئ. کورپه که ی بانگکرده
 و بیاسه یه کیان به ناو گرده باکانى ده وری شوینی حه وانه وه که یاندا
 کرد. هه یف پرپوو و کورپه که ش چیرۆکی ژيانى خوی بو پیاوه
 ئینگلیزه که گیرایه وه.

ئەو بەشەى چىرۆكەكە دالى پىاوه ئىنگلىزەكەى بردىبوو، كە
توانىبووى لەپاش كاركردن لەدوكانى كرىستالەكەدا، بەو شىۆه
بەرچاوه پىش بكه ویت.

گوتى، «ئەوه ئەو پىسايە، كە ھەموو شتەكان بەرپۆه دەبات.
لەكىمىادا پىى دەگوتى پۆحى جىهان. كاتى بەتەواوتى ئارەزووى
شتىك دەكەى، ئەو كاتە بەتەواوتى لەپۆحى جىهان نزىك دەبىتەوه.
ھەمىشە ھىزىكى ئەرینىيە.»

گوتىشى كە ئەوه تەنیا دیارییەك نىيە بۆ مرقوف، كە ھەموو
شتى لەپووكارى زەوىیدا پۆحىكى ھەيە، ئىتر ئەگەر كانزا، پووك
یا ئازەل بى - یان گەر تەنانت بىرۆكەيەكى سادەش بى.

«ھەموو شتى لەسەر زەوى بەبەردەوامى دەگۆپى، چونكە زەوى
زىندووه ... پۆحىشى ھەيە. ئىمە بەشكىن لەو پۆحە و بەزەحمەتىش
بۆمان دەردەكەوى كار بۆ ئىمە دەكات. بەلام بەدلىنایىيەوه لەدوكانى
كرىستالەكەدا تىبىنى ئەوت كردووه، كە تەنانت شووشەكانىش
ھاوكارى سەرکەوتنەكەى تۆيان دەكرد.»

كاتى كۆرەكە تەماشای ھەیف و لمە پووناكەكەى دەكرد، بۆ
ماوھەك بىرى لەوه كردهوه. گوتى، «لە كاتى برىنى بىابانەكەدا،
تەماشای كاروانەكەم كردووه. كاروانەكە و بىابانەكە بەھەمان زمان
دەدوین، ھەر بۆیە بىابانەكە پىگەدەدات پىیدا پەپتەوه. تىبىنى
دەكەم بزەنم ھەر ھەنگاوىكى كاروانەكە لەكاتى خۆیدا، گەر لەكاتى
خۆشىدا بوو، كەواتە دەگەینە مێرگەكە.»

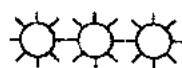
«ئەگەر ھەر كەسىك لەئىمە تەنیا بەپشت بەستن بەئازایەتى
بەتبايەتە ناو ئەم كاروانە و لى تىنەگەشتبايە، گەشتەك زۆر
زەحمەتتر دەبوو.»

لەویدا ھەستابوون و تەماشای ھەیفەكەيان دەكرد.

کورپه که گوتی، «ئه وه جادووی پیشهاته کانه. تییینیمکردوه چنر
رابه ره کان هیماکانی بیابانه که ده خویننه وه و چون پوچی کاروانی
له گه ل پوچی بیابانه که ده دویت.»

پیاوه ئینگلیزه که گوتی، «واباشتره زیاتر تییینی کاروانی
بکه م.»

کورپه که گوتی، «بو منیش واباشتره کتیبه کانی تو بخوینمه وه.»

ئه و کتیبه نه سهیربوون. باسی جیوه، خوئی، ئه ژدیها و پاشایان
ده کرد و له یه ک شتیشیان تیینه ده گه یشت. به لام واده رده که و
فیکره یه ک خوئی له هه موو کتیبه کاندای دووباره بکاته وه: هه مر
شته کان ده رکه و ته ی تاکه شتیکن.

له یه کیچ له کتیبه کاندای فییری ئه وه بوو، که گرنگترین نووسراوی
کیمیا ته نیا چهند دیپریکه و له سه ر پووکاری زمروتیک هه لکه ندراره.
پیاوه ئینگلیزه که گوتی، «ئه وه پیی ده گوتری تابلوی زمروت.»
شانازیده کرد شتی فییری کورپه که بکات.

کورپه که پرسى، «ئه ی که واته ئه م هه موو کتیبه مان بوچییه؟»
پیاوه ئینگلیزه که له وه لامدا گوتی، «بو ئه وه ی له و چهند دینه
تیبگه یین،» واده رده که وت برپای به وه هه بی، که خوئی گوتبوری
ئه و کتیبه ی زور سه رنجی کورپه که ی پاکیشا، ئه وه بوو که چیرۆک
کیمیاگره به ناوبانگه کانی ده گیرایه وه. ئه وان که سانیک بوون، ک
ته واوی زیانی خویمان له تاقیگه کانیا ندا بو پوخته کردنی کانزاگان
ته رخانکردبوو؛ باوه پریان وابوو ئه گر کانزایه که بو ماوه ی چهندین
سال گهرم بکری، خوئی له هه موو توخمه کان ئازادده کات و ئه وه

كە دەمىنىتتەۋە، پۇخى جىھان دەبى. ئەم پۇخى جىھانە رېگەيان
پىدەدات لەھەموو شتىكى سەر پووكارى زەوى تىگەن، چونكە ئەۋە
زمانىكبوو و ھەموو شتەكان پىي دەدوان. ئەوان بەو دۆزىنەۋەيەيان
دەگوت كارى ناۋازە - شتىكى نىمچەشل و نىمچەپەق بوو.

كۆپەكە پرسى، «ناتوانى تەنيا تىبىنى مۇقەكان و پىشەتەكان
بەي بۇ ئەۋەي لەۋ زمانە تىگەي؟»

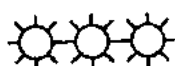
پىاۋە ئىنگلىزەكە بەجارسى گوتى، «تۇ شىتتىيەكت بۇ
سادەكردنەۋەي ھەموو شتەكان ھەيە. كىميا رىمىكى جىدىيە.
دەبى ھەموو شتەكان بەو شىۋەيە بىرۇن، كە مامۇستاكەن پىيدا
تىپەپىوون.»

كۆپەكە بۆيدەركەوت بەبەشە نەرمەكەي كارى ناۋازە دەگوتى
نەمرى ژيان و ھەموو نەخۇشىيەك چاكەكاتەۋە؛ رېگەي پىرىبونىش
لەكىمياگەرەكان دەگرى. بەشە پەقەكەش پىي دەگوتى بەردى
فەيلەسوف.

پىاۋە ئىنگلىزەكە گوتى، «دۆزىنەۋەي بەردى فەيلەسوف ئاسان
نىيە. كىمياگەرەكان چەندىن سالىان لەتاقىگەكانىندا بەسەربىرەۋە
و تىبىنى ئەۋ ئاگرەيان كىردوۋە، كە كانزاكانى خاۋىنكىردوۋەتەۋە.
ھىندە كاتيان بەتەنىشت ئاگرەكەۋە بەسەربىرەۋە، كە وردە وردە
كۆلىيان لەفىزى جىھان داۋە. بۇيان دەرەكەۋەۋە پاكزىكردنەۋەي
كانزاكان دەبىتە ھۆي پاكزىكردنەۋەي خۇشىيان.»

كۆپەكە بىرى لەكىستالفرۇشەكە كىردەۋە. گوتىۋەي، كە
پاكزىكردنەۋەي كىستالەكان شتىكى باشبۇۋە بۇ كۆپەكە، تا بەو
شىۋەيەش بتوانى خۆي لەبىرۇكەي نەرىنى ئازاد بىكات. كۆپەكە
زىاترو زىاتر باۋەپى بەۋە دەكرد، كە دەكرى كىميا لەژيانى
پۇژانەدا فىربىي.

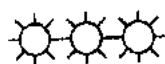
پیاوھ ئینگلیزەگە گوتى، «ھەرۈھە بەردى فەيلەسوف
تايپەتمەندىيەكى دلفىنى ھەيە. تەلەزمىكى بچووك لەبەردەك
دەتوانى كانزايەكى گەرە بگۆپى بەئالتوون.»
بە بىستى نەو، كۆپەكە زياتر سەرنجى بەلای كىمىادا پۆشت.
پىي وابوو ئەگەر كەمىك ئارام بگرى، دەتوانى ھەموو شتى بگۆپى
بەئالتوون. ژيانى ئەو خەلكانەى خويندەو، كە توانىبوويان لەوھەدا
سەرکەوتن بەدەست بەيىن: ئىلقسىوش، ئىليەس، فومكەنەلى و
گىفىر. ئەو چىرۆكانە دلفىن بوون: ھەموويان تا كۆتايى دواى
چارەنووسى خويان كەوتىبون. گەشتيانكردبوو، لەگەل مرقى ژىردا
دوابوون، پەرچوويان بۆ كەسانى بەگومان ئافراندىبوو و بەردى
فەيلەسوف و نەمرى ژيانىان دۆزىبووھە.
بەلام كاتى كۆپەكە ويستى بزانى چۆن كارى ناوازە بەدەست
دەھىندى، بەتەواوھەتى لەبابەتەكەدا ون بوو. ھەمووى وىنەى كۆد و
نوسراوى نەيىنى بوون.

شەويك لەپياوھ ئینگلیزەگەى پرسى، «بۆچى ئەوان ھىندە
شتەكان ئالۆز دەكەن؟» كۆپەكە تىبىنىكرد پياوھ ئینگلیزەك
بىزارە و بىرى كىتەبەكانى دەكات.
گوتى، «ئەو كەسانەى بەرپرسىارىتى تىگەيشتىيان ھەيە،
دەبى تىبگەن. وىناى بكە ھەموو كەسى بىتوانىبا قورقوشم بگات
بەئالتوون. ئەوكاتە ئالتوون بەھاي خۆى لەدەست دەدا.
«تەنیا ئەو كەسانەى بەردەوامن و بەقووللى لەبوارەكەدا دەخوينن،
دەتوانن كارى ناوازە بەدەست بەيىن. ھەر لەبەر ئەو ھۆكارەش من

لیره، له ناوه راستی بیابانه که دام. به دووی کیمیاگه ریکی راسته قینه دا ده که پریم، تا له لیكدانه وهی هیماکاندا یارمه تیم بدات. «
کورپه که پرسى، «ئه و کتیبانه که ی نووسراون؟»
«چه ندین سده بهر له ئیستا.»

کورپه که بهرده وامبوو، «له م پوژگارهدا تیراژیان نه ماوه. هیچ ریگه یه که نییه بۆ ئه وهی هه موو که سئ بتوانئ فیئری کیمیا ببئ. بۆچی ئه م زمانه سهیره پر له وینه یه یان به کارهیناوه؟»
پیاوه ئینگلیزه که راسته وخۆ وه لامی نه دایه وه. گوتی له و چه ند پوژهدی دوا ییدا خه ریکی تیبینیکردنی گه شتی کاروانه که بووه، به لام هیچ شتیکی نوئ فیئرنه بووه. تاکه شتی که تیبینیکردووه، ئه وه یه قسه کردن له باره ی جهنگه وه زیاتر و زیاتر دووباره بووه ته وه.

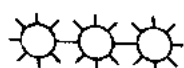

ئه و جا پوژتیک کورپه که کتیبه کانی بۆ پیاوه ئینگلیزه که گه پانده وه. پیاوه ئینگلیزه که پرسى، «ئایا هیچ شتی فیئربووی؟» په رۆشبوو بزانی چی ده بیستئ. پیویستی به که سی که بوو قسه ی له گه ل بکات، تا خۆی له بیر کردنه وه له ئه گه ره کانی جهنگ به دور بگرئ.
«فیئربووم جیهان پۆحیکی هه یه، هه ر که سی که ش له و پۆحه تیبگا، ده توانئ له زمانى شته کان تیبگات. فیئربووم چه ندین کیمیاگه چاره نووسی خۆیان ده ستنیشان کردووه، به و شیوه یه ش پۆحی جیهان، به ردی فه یله سوف و نه مری ژیانیان دۆزیوه ته وه.
«به لام له سه روو هه موو ئه وانه شه وه فیئربووم، که ئه م شتانه هینده سادهن، ده کری له سه ر پووکاری زمروتیک جیگه یان ببیته وه.»
پیاوه ئینگلیزه که بیه یو ابوو. سالانی توژی نه وه، هیما جادوویه کان،

وشە سەیرەکان و کەلوپەلی تاقیگە ... هیچ کام لەمانە سەرنجی کۆرەکەیان پانەکیشابوو. لەبیری خۆیدا گوتی، ئەلبەتە پۆحی زۆر سەرەتاییە بۆ تیگەیشتن لەو شتانه.

کتیبه‌کانی برده‌وه و کردنی‌وه ناو جانتاکە. گوتی، «دەست بکەرەوه بەتەماشاکردنی کاروانەکە، هیچی فیزی من نەکرد.»

کۆرەکە دەستی‌کردەوه بەتییینیکردنی بیابانەکە و ئەولمە ئازەلەکان دەبوونە هۆی بەرزکردنەوه‌ی. بەخۆی گوت، «هەموو کەسێ پێگەیەکی تایبەتی بۆ فیروونی شتەکان هەیە. پێگەی نەر لەهی من ناچێ و هی منیش لەوه‌ی ئەو ناچێ. بەلام هەردووکیان بەدووی چارەنووسی خۆماندا دەگەڕێن، پێزی ئەوەش دەگرم.»

کاروانەکە بەشەو و پۆژگەشتیدەکرد. عەرەبە کۆچەرییە دەموچار داپۆشراوەکان زیاتر و زیاتر دەردەکەوتن، و شترسوارەکەش - ئەوه‌ی بوویووه‌ هاورپییه‌کی باشی کۆرەکە - پوونی‌کردەوه، کە جەنگی نیوان هۆزەکان دەستی پێکردووه. دەبێ کاروانەکە بەختیکی باشی هەبێ بۆ ئەوه‌ی بگاتە میڤگەکە.

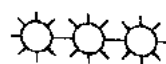
ئازەلەکان ماندوو بوون و پیاوێکانیش کەمتر و کەمتر لەناو خۆیاندا قسەیان دەکرد. بێدەنگییەکە خراپترین شتی شەو بوو، تەنیا نالە و شتریک - کە پێشتر جگە لەنالە و شتریک هیچی نەبوو - ئیستا هەمووانی دەترساند، چونکە پەنگبوو نیشانە و هێرشکردن بێ.

وادیاربوو و شترسوارەکە زۆر گۆی بەجەنگە نەدات.

شەویکی بى ھەيف و ئاگر، کاتى خەريکى خواردنى ھىشوويەک خورما بوو، گوتى، «من دەژيم. کاتى دەخۆم، تەنيا بىر لەخواردن دەکەمەو. ئەگەر بپرۆم، تەنيا خۆم بەرپۆشتنەکەو سەرقال دەکەم. ئەگەر پىويست کا شەپ بکەم، ئەوا ئەو پۆژەش وەک ھەموو پۆژەکانى تر باشە بۆ مردن.

«چونکە نە لەرابدوو و نە لەداھاتووشدا نازيم. تەنيا بايەخ بەئىستا دەدەم. ئەگەر بتوانى تەنيا سەرقالى ئىستا بى، ئەوا دەبیتە کەسيكى شاد. بۆت دەردەکەوئى ژيان لەبيابانەکەدا ھەيە، ئەستىرە بەئاسمانەوھە و پياوى ھۆزەکان دەجەنگن، چونکە ئەوانيش بەشيکن لەمروفايەتى. ژيانت بۆ دەبیتە ئاھەنگ، دەبیتە فيستيقاىلىكى گەرە، چونکە ژيان پىک لەم ساتەدا بوونى ھەيە.» دوو شەو دواتر، کاتى دەويست بخەوئى، کورپەکە بۆ ئەو ئەستىرەيە دەگەر، کە ھەموو شەوئى بەدووى دەکەوتن. ھەستيدەکرد ئاسۆ کەمىک نزیکترە، چونکە وادەردەکەوت ئەستىرەکان لەناو بيايانەکەدا ببينى.

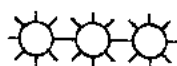
وشترسوارەکە گوتى، «ئەو مێرگەکەيە.»
کورپەکە پرسى، «ئەي بۆچى ھەر ئىستا نەپۆين بۆ ئەوئى؟»
«چونکە پىويستمان بەخەو.»

کورپەکە لەگەڵ خۆرھەلاتندا بەئاگا ھات. لەبەردەمیدا، ئەو شوينەي شەوى پيشوو ئەستىرە بچووکەکانى لىبوو، ئىستا پىوو لەپىزە دارخورمايەكى بىکۆتا، کە بەتەواوى بيايانەکەدا درىژبووبوونەو. پياوھ ئینگليزەکە، کە ئەويش زوو بەئاگا ھاتبوو، گوتى،

«رېزگارمانبوو!»

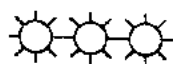
كوپه كه بېدهنگ بوو. به بېدهنگي بياپانه كه ئاسووده بوو و تنيا به تماشاكردنى دارهكان قايلبوو. پېگه يه كى دريژى له بهرده مدا مابوو بۆگه يشتن به هه پهمه كان، پوژيكيش داده هات، كه ئهم بياپانه تنيا ده بووه ياده وهى. به لام ئهمه ساتى ئيستابوو - ئهو ئاههنگى وشترسواره كه باسيكردبوو - و ده ويست تييدا بژى، هه رهى چۆن وانهى له پابردوو وهرده گرت و خه ونى به داهاتووه وه ده بينى. پوژيكيش ديمه نى دارخورماكان ده بوونه يادگارى، له ئيستادا سيني، ئاو و په ناگه ي جهنگ بوو. دوينى ناله ي وشترىك ئامازه ي مه ترسى بوو، ئه مپو پيزه دارخورمايه ك ده يتوانى په رجويه ك بئافرينى. كوپه كه له بيري خويدا گوتى، جيهان به چهندين زمان ده دوى.

كاتى كيمياگهره كه ئهو سه دان خه لك و ئازه له ي بينى ده گن ميرگه كه، له بيري خويدا گوتى، كات خيرا تيده په پرى، كاروانه كانيش به هه مان شيوه ن. خه لكى ئه وى هاواريان به پرووى تازه گه يشتووه كاندا ده كرد، ته پوتوژ خورى بياپانه كه ي تاريككردبوو، مندا له كانيش به بينينى ميوانه بيگانه كان چالاك بوون. كيمياگهره كه بينى سه رۆك هۆزه كان سلاو له پابه رى كاروانه كه ده كهن و گفتوگوى له گدا ده كهن.

به لام هيچ كام له وانه به لاي كيمياگهره كه وه گرنگ نه بوون. پيشتر چهندين خه لكى بينيووه، كه هاتوون و پويشتوون، بياپانه كه ش هه وهك خوى ماوه ته وه. هه ميشه گرده باكان به بايه كه ده گوپان، به لام هيشتا هه ره ئهو لمه بوو، كه له مندا ليه وه پيى ئاشنابوو. هه ميشه

که یفی به و شادییه ده مات، که گه شتیاره کان نه زموونیا نده کرد، کاتی
له پاش چند ههفته یهک له لمی زهر د و ئاسمانی شین، بۆ یه که مجار
سه وزایی دارخورماکانیان ده بینی. له بیرى خۆیدا گوتی، پهنگه خودا
بیابانه که ی بۆ نه وه دروستکردبئ، که مرؤف دارخورماکان بنرخینئ.
برپاریدا خۆی به بابه تی کرداریتره وه سه رقائ بکات. ده یزانی
که سیک له کاروانه که دا هه یه و نه م که میک له نهینیهکانی خۆی
فیرده کات. پیشهاته کان نه وه یان پیگوتبوو. هیشتا نه و که سه ی
نه ده ناسی، به لام له گه ل ده رکه وتنیدا، چاوه شاره زاکانی ده یناسینه وه.
هیواداریبوو وهک فیرخوازه که ی پیشووی به توانا بئ.
له بیرى خۆیدا گوتی، نازانم بۆچی ده بئ نه م شتانه به وشه ی
زاره کی بگوئزیننه وه. مه سه له که نه وه نییه نه وانه نهینى بن؛ خودا
به ئاسانی نهینیهکانی بۆ هه موو ئافه ریدهکانی ئاشکرا ده کات.
ته نیا یهک پوونکردنه وه ی بۆ نه م راستیه هه بوو: ده بئ شته کان
به م شیوه یه بگوئزیننه وه، چونکه له ژيانیکی خاوین دروست بوون،
نه م جوړه ژيانه ش به وینه و وته باسی لیوه ناکرئ.
له بهر نه وه ی خه لکی بایه خیان به وینه و وشه داوه، ورده ورده
زمانی جیهانیان له یادکردوه.

کورپه که برپوای به چاوهکانی خۆی نه ده کرد: میړگه که، له جیی
نه وه ی ته نیا بیریکی ئاو بئ و چند دارخورمایهک ده وریان دابئ —
هه ر وهک چۆن پیشتر له کتیبیکی جوگرافیا دا بینیبووی — له چه ندین
شار و شارۆچکه ی ئیسپانیا گه وره تر بوو. سیسه د بیر و په نجاهه زار
دارخورما و بیشومار چادری لیبوو، که به ناو دارخورماکاندا

بلاوكرابوونەو،
 پىاوه ئىنگلىزەكە، كە ئارامى لىپرابوو بۆ ئەوئە چارى
 بەكیمیاگرەكە بکەوئ، گوتى، «هەر دەلئى هەزار و يەك شەوئە»
 چواردەورىان بەمندال گىرابوو، حەزىاندەکرد ئەو ئاژەل و خەلک
 بېيىن، كە دەگەيشتنە ئەوئ. پىاوانى مېرگەكە دەيانويست بزائن
 گەر لەپىگە هېچ جەنگىيان بەدىکردبى، ژنەکانىش پېشبرکىيانبوو
 تا فرىاي ئەو جل و بەردە بەنرخانە بکەون، كە بازىرگانەکان
 هېتابوويان. پىدەنگى بىابانەكە خەونىكى دووربوو؛ گەشتیارەکانى
 ناو کاروانەكە هەر قسەياندەکرد، پىدەكەنن و هاوارياندەکرد، هەر
 وەك بلىي لەجىهانى پۆحەکان دەرھىندراون و جارنىكى تر فرىدراون
 جىهانى مرقەو. دلخۆش و ئاسوودە بوون.

لە بىابانەكەدا زۆر ورياي خويان بوون، بەلام وشتىسوارەكە بۆ
 كۆرەكەى پوونكردهو، كە هەميشە مېرگەکان هەرىمى بىلايەن،
 چونكە ژن و مندال زۆرىنەى دانىشتوانەکانيان پىكدەھىنن. كۆمەلىك
 مېرگ لەبىابانەكەدا هەن، بەلام ھۆزنشەينەکان لەبىابانەكەدا دەجەنگ
 و مېرگەکان وەك پەناگە بەجى دەھىلن.

پابەرەكە بەزەحمەت توانى ھەموو گەشتيارانى كاروانەك
 كۆبكاتەو و فەرمانيان پىيدا. دەبوو ئەو كۆمەلە لەمېرگەك
 بىننەو، تا ململانىي نىوان ھۆزەکان كۆتايى پىدەھات. لەبەر
 ئەوئ ئەوان مىوان بوون، دەبوو لەگەل خەلکى مېرگەكەدا بژىن،
 باشتىر جىگەشيان بۆ دابىن دەكرا. ئەو ياساى مىواندارى بوو.
 ئەوجا داوايکرد ھەمووان، بەحەسەسەكانى خۆيشىەو، چەكەكانيان
 بدەن بەو پىاوانەى سەرۆك ھۆزەکان ديارىيان كردبوون.

پابەرەكە وەك پوونكردهو گوتى، «ئەوانە ياساى جەنگن
 مېرگەکان پەناى ھىزى سەربازى نادەن.»

بۆ سەرسوڤهینانی کۆرپەکە، پیاوھ ئینگلیزەکە دەمانچەیهکی
خۆکەکی کرۆمی لەجانتاکەکی دەرھینا و دای بەو پیاوانەکی چەکەکانیان
کۆدەکردەوھ.

پرسی، «دەمانچەت بۆچییه؟»

پیاوھ ئینگلیزەکە لەوھلامدا گوتی، «یارمەتی داوم بپروا بەخەلکی
بکە م.»

لەھەمان کاتدا، کۆرپەکە بیرری لەسامانەکی دەکردەوھ. چەندیک
لەبەدیھینانی خەونەکی نزیک دەبوو، هیند شتەکان زەحمەتتر
دەبوون. وادیاریبوو ئەوھکی پاشا پیرەکە بە «بەختی دەستپێکەر»
ناوی هینابوو، ئیدی کاری خۆی نەکات. کاتێ بەدووی خەونەکی
کەوتبوو، بەبەردەوامی کۆلنەدەری و ئازایەتی تاقیکرا بوو. وھ
نەدەبوو پەلەبکا و نەشدەبوو ئائارام بێ. ئەگەر شیتانە بەرەو پیش
برۆشتبا، ئەوا ئەو هینا و پیشەتانی نەدەبینی، کە خودا لەسەر
رێگەکی داینابوون.

خودا لەپارەوھکەمدا جیگیریکردوون. بەو بیروکەیه سەری خۆی
سوڤماند. هەتا ئەو کاتەکی پیتی وابوو پیشەتەکان شتگەلێکی ناو
ئەم جیھانە بن. وەک خواردن و خەوتن، یان وەک خوشەویستی و
کار دۆزینەوھ. هەرگیز وەک کۆمەلێک تیرمی زمانیک حیسابی بۆ
نەکردوون، کە خودا بەکاری بهینێ بۆ پوونکردنەوھکی ئەوھکی دەبی
چی بکا.

دیسان بەخۆی گوت، «ئائارام مەبە. بەو شیوہیەکە
وشتەسوارەکە گوتی: کاتی نانخواردن تەنیا نانبخۆ. کاتیکیش کاتی
بەرەوپیش چوون بوو، تەنیا بەرەو پیش برۆ.»

یەکەم پۆژ، هەموویان لەشەکەتیدا خەوتن، بەپیاوھ
ئینگلیزەکەشەوھ. کۆرپەکە شوینێکی بۆ دیاری کرا، کە لەھاورێکەیهوھ

دوربوو، له چادرېک و له گه ل پېنچ لاری هاو ته مەنی خویدا بوو. نواز
بیاباننشین بوون و چه زیانده کرد چیرۆکی شاره گه وره کان بیستن.
کورپه که باسی ژیانی شوانی خوی بو کردن و خه ریکبوو باسی
نه زموونی دوکانی کریستاله که شیان بو بکا، به لام له و کاته دا پیاره
ئینگلیزه که هاته ناو چادره که وه.

کاتی کورپه که ی ده برده دهره وه، گوتی، «ته واوی ئەم به یانییه بو
تو گه راوم. پیویستم پیتته له دۆزینه وه ی شوینی ژیانی کیمیاگره که دا
یارمه تیم بدهیت.»

یه که مجار هه و لیا ندا خویان بیدۆزنه وه. بیگومان کیمیاگره که
جیاواز له باقی خه لکی میگره که ده ژی، واش دیار بوو هه میشه فریتیک
له چادره که یدا ئیش بکات. هه موو شوینیک گه ران و بویان دهر که ورت
میگره که زور له وه گه وره تره، که نه وان وینا یانده کرد؛ سه دان چادری
لیبوو.

له نزیک یه کیک له بیره کان، پیاوه ئینگلیزه که به ته نیشت کورپه که وه
دانیشت و گوتی، «نزیکه ی ته واوی رۆژیکمان به فیرپۆدا.»

کورپه که پیشنیاری کرد، «پهنگه و اباشتری له که سئ پیرسین.»
پیاوه ئینگلیزه که نه یده ویست خه لکانی تر هوکاری هاتنه که ی
بزائن، نه شیده توانی میشکی یه کلایی بکاته وه. به لام له کوتاییدا قابل
بوو، کورپه که، که عه ره بییه که ی له و باشتر بوو، پرسیار له خه لکی
بکات. کورپه که له ژنیک نزیک بووه وه، که هاتبوو له بیره که کونده به ک
پرپکات له ئاو.

«نیوه پۆت باش، خاتوون. ده مه وی بزائم کیمیاگره که له کوپه

میگره که ده ژی.»

ژنه که گوتی هه رگیز شتی وای نه بیستوو و به خیرایی پویشته. به لام
به ره وه ی هه لپی، ئامۆزگاری کورپه که ی کرد به وه ی و اباشتره له گه ل

ژنه بهرگ ره شه‌کان قسه نه‌کا، چونکه نه‌و ژنانه هاوسه‌رگیریان کردووه. پتویسته ریزی نه‌ریته‌کان بگری.

پیاوه ئینگلیزه‌که هیواپراو بوو. واده‌رده‌کوت گه‌شته‌که‌ی به‌خو‌پایی کردبئی. کوره‌که‌ش غه‌مباربوو؛ هاوپت‌که‌ی به‌دوی چاره‌نووسی خویه‌وه بوو. کاتیکیش که‌سئ به‌شوین شتیکی له‌و باب‌ته‌وه‌یه، نه‌وای گه‌ردوون ره‌نج بو یارمه‌تیدانی ده‌دات، تا سه‌ریکه‌وئ - پاشا پیره‌که‌وای گوتبوو. نه‌ل‌به‌ته له‌خووه نه‌یگوتبوو.

کوره‌که‌گوتی، «پیشتر خویشم هیچم له‌باره‌ی کیمیا‌گه‌ره‌وه نه‌بیستووه. ره‌نگه‌خه‌ل‌کی ئیره هیچ له‌و باره‌وه نه‌زانن.»
چاوه‌کانی پیاوه ئینگلیزه‌که پوونبوونه‌وه. «راسته! ره‌نگه‌لیره که‌س نه‌زانئ کیمیا‌گه‌ر چییه! بزانه لیره کئ نه‌خو‌شی خه‌ل‌کی چاک ده‌کاته‌وه!»

چند ژنیکی به‌رگ ره‌ش بو بردنی ئاو‌هاتنه سه‌ر بیره‌که، به‌لام سه‌ره‌پای پیداکری پیاوه ئینگلیزه‌که‌ش، کوره‌که له‌گه‌ل هیچیان قسه‌ی نه‌کرد. نه‌وجا پیاویک نزیک بووه‌وه.

کوره‌که پرسى، «که‌س ده‌ناسی لیره بتوانئ نه‌خو‌شی خه‌ل‌کی چاک بکاته‌وه؟»

به‌پوونی دیاربوو پیاوه‌که له‌بیگانه‌که ترساوه، گوتی، «نه‌ل‌لا چاره‌سه‌ری نه‌خو‌شییه‌کانمان ده‌کات. تو بو پزیشکی جادوو‌گه‌ر ده‌گه‌رئى.» چند دیپ‌کی له‌قورئان گوت و پو‌شت.

پیاویکی تر ده‌رکه‌وت. به‌ته‌مه‌ن‌تریوو و سه‌تلیکی بچووکیشی هه‌ل‌گرتبوو. کوره‌که هه‌مان پرسىاری دووباره‌کرده‌وه.

کوره‌که گوتی، «چونکه هاوپت‌که‌م ماوه‌ی چند مانگیک گه‌شتیکردووه تا چاوی به‌و که‌سه بکه‌وئ.»

له‌پاش ساتن بیرکردنه‌وه، پیره‌پیاوه‌که گوتی، «نه‌گه‌ر پیاویکی

لهو شیوهیه لهه میږگه هه بی، ده بی که سیکی زور به هیز بی.
ته نانهت سه روک هوزه کانیش گهر بیان هوی، ناتوانن چاویان پیی
بکه وی. مه گهر خوی قایل بی.

«چاوه پی بکه جهنگه که کوتایی بی. پاشان له گهل کاروانه کی
برو. هه ول مه ده خوت تیکه لی ژیانن میږگه که بکه یت،» نه مهی
گوت و پویششت.

به لام پیاوه ئینگلیزه که شادمان بوو. نه وان له پیگه یه کی راستدا
بوون.

له کوتاییدا کیژیکی گهنج نزیک بووه وه، که بهرگی رهشی له بهردا
نه بوو. گوزه یه کی له سه ر شانبوو و له چکه یه کی دابوو به سه ریدا،
به لام ده موچاوی دانه پوشرابوو. کورپه که لی نزیک بووه وه تا
پرسیاری کیمیاگره که ی لیبکات.

له و کاته دا، هه ر ده تگوت کات وه ستاوه و پوخی جیهان شالوی
بو بردووه. کاتی سه یری چاوه ره شه کانی کرد و بینن لیوه کانی
له نیوان پیکه نین و بیده نگیدا قه تیس ماوه، گرنگترین بهشی
نه و زمانه فیږبوو، که ته واوی جیهان قسه ی پیده کهن - نه و
زمانه ی هه موو که سیکی سه ر زهوی ده توانی به دل لی تیبکات.
نه وه عه شق بوو. شتیگ زور له مرو قایه تی کونتر، زور له بیابانه که
دیږینتر. شتیگ، که هه مان هیز هه ولی بو ده دا، کاتی دوو جووت
چاو پیک ده گهن، هه ر وهک نه وه ی لای بیره که وه پرویدا. کچه که
پیکه نی، به دلنیا ییشه وه نه وه پیشهاتبوو - نه و پیشهاته ی له ته واوی
ژیانیدا چاوه پییده کرد، به بی نه وه ی بشزانی چاوه پروانی ده کات. نه و
پیشهاته ی هه ولیده دا له مه رپه کان و کتیبه کانیدا، له کریستاله کان و
بیدهنگی بیابانه که دا بیدوزیته وه.

نه وه زمانی پاکژی جیهان بوو. پیویستی به پروونکردنه وه نییه،

هه‌ر وه‌ک ئه‌وه‌ی چۆن گه‌ردوونیش کاتێ گه‌شت به‌کاتی ناکو‌تادا ده‌کات، پتو‌یستی به‌هیچ پوونکردنه‌وه‌یه‌ک نییه‌. ئه‌وه‌ی کو‌په‌که‌ له‌و ساته‌دا هه‌ستی پێ‌کرد ئه‌وه‌بوو، که‌ پووبه‌پووی تاکه‌ ئافره‌تی ژیا‌نی بووه‌ته‌وه‌، به‌بێ‌ هیچ وشه‌یه‌ک، که‌که‌ش هه‌ستی به‌هه‌مان شت ده‌کرد. له‌هه‌موو شتیکی جیهان زیاتر له‌وه‌ د‌ل‌نیا‌بوو. دایک و باوک و نه‌نک و باپیری پێیان گو‌تبوو، ده‌بێ‌ به‌ر له‌هاوسه‌رگیری، عاشق بێ‌. به‌لام ره‌نگه‌ ئه‌و خه‌لکه‌ی به‌و شیوه‌یه‌ بیریان‌کردووه‌ته‌وه‌، هه‌رگیز فێری زمانه‌ جیهانییه‌که‌ نه‌بووین. چونکه‌ کاتێ ئه‌و زوبانه‌ ده‌زانێ، تێده‌گه‌یت که‌سی‌ک له‌جیهاندا چاوه‌پێت ده‌کات، ئێتر گه‌ر له‌ناوه‌پاستی بیابانه‌که‌دا یا له‌شاریکی گه‌وره‌دا بێ‌. کاتی‌کیش دوو که‌سی له‌و چه‌شنه‌یه‌ک ده‌بینن و چاوه‌کانیان پێک ده‌گه‌ن، پ‌ا‌بردوو و داها‌توو هیچ گرنگیه‌کیان نامێنێ. ته‌نیا ئه‌و ساته‌ و ئه‌و د‌ل‌نیا‌یه‌ بوونی ده‌بێ‌، که‌ هه‌مان شته‌کانی ژێر خۆر به‌هه‌مان ده‌ست نووسراون. ئه‌و ده‌سته‌یه‌، که‌ خۆشه‌ویستی ده‌ورووژێنێ و پ‌و‌ح‌ی‌کی تر بۆ هه‌موو که‌سیکی جیهان ده‌ئافری‌نێ. به‌بێ‌ خۆشه‌ویستییه‌کی له‌و جو‌ره‌، خه‌ونی مرو‌ف بیواتایه‌.

کو‌په‌که‌ له‌بیری خۆیدا گو‌تی، مه‌کتوب.
پیاوه‌ ئینگلیزه‌که‌ کو‌په‌که‌ی پ‌ا‌وه‌شاند: «ده‌ی، پرسیا‌ری لی‌بکه‌!»
کو‌په‌که‌ له‌که‌که‌ نزی‌ک بووه‌وه‌، کاتی‌کیش که‌که‌ خنی، کو‌په‌که‌ بزه‌یکرد.

پرسی، «ناوت چییه‌؟»
که‌که‌ چاوه‌کانی له‌سه‌ر کو‌په‌که‌ لا‌برد و گو‌تی، «فاتیمه‌.»
«چه‌ند ژنی‌کیش له‌ولا‌ته‌که‌ی من هه‌مان ناویان هه‌یه‌.»
فاتیمه‌ گو‌تی، «ئه‌وه‌ ناوی کچی پێغه‌مبه‌ره‌. داگیرکاره‌کان ئه‌و ناوه‌یان له‌هه‌موو شو‌ی‌نێ‌ک بلا‌و‌کردووه‌ته‌وه‌.» که‌که‌ جوانه‌که‌

بەشانازییەو بەسە داگیرکارەکانی دەکرد.

پیاو ئینگلیزەکە پالی بەکۆرەکەو نا و کۆرەکەش پرسیاری لەبارەى ئەو پیاووە کرد، کە دەتوانی نەخۆشی چاک بکاتەو. گوتی، «ئەو ئەو پیاوێ، کە هەموو نەینییەکانی جیهان دەزانن. قسە لەگەڵ جنۆکەکانی بیابان دەکات.»

جنۆکەکان پۆحی باشە و خراپە بوون. کچەکە ئاماژەى بۆ باشوورد کرد، کە گویا پیاو سەیرەکە لەوێ دەژیا. ئەوجا گۆزەکەى پێکرد لەئاو و پۆشت.

پیاو ئینگلیزەکەش ون بوو، پۆشت کیمیاگەرەکە بدۆزیتەو. کۆرەکەش بۆ ماوێک بەتەنیشت بێرەکەو دانیشت، بیری کەوتەو پۆتیک لەتاریفە بای مەشرقی بۆنى ئەو کچەى بۆ هینابوو، پێشی وابوو بەرلەوێ بزانن بوونی هەیه، عاشقی بووبن. دەیزانی خۆشەویستى بۆ کچەکە وای لێدەکات هەموو سامانەکانی جیهان بدۆزیتەو.

پۆت دواتر، کۆرەکە گەراپەو بۆلای بێرەکە، ئاواتى دەخواست کچەکە ببینن. بۆ سەرسۆرمانى ئەو، پیاو ئینگلیزەکەش لەوێبوو و چاوى لەبیابانەکە بریبوو.

گوتی، «تەواوی پاشنیوەرۆ و ئیوارە چاوەرێ بووم. لەگەڵ دەرکەوتنى یەکەم ئەستێرەى بەیانیدا، ئەویش هات. پێم گوت بەدووی چیدا دەگەرێم، ئەویش پرسى گەر هەرگیز توانیبیتم قورقوشم بگۆرم بەئالتوون. پێم گوت منیش هاتووم تا فێرى ئەو بێم.

«پێى گوتم دەبێ هەول بەدم. ئەمە هەموو ئەوەبوو، کە گوتی: بڕۆ هەول بەدە.»

کۆرەکە هیچى نەگوت. پیاو ئینگلیزە داماوێکە تەواوی ئەو

پېڭەيەى بېرىپ، تا ئەوەى پېڭوتىرى، كە پېشتىر چەندىنجاى پېى
گوتراپوو.

بەپياوۋە ئىنگلىزەكەى گوت، «دەى تۆش ھەول بەدە.»
ھەر كە پياوۋە ئىنگلىزە پۆشت، فاتىمە ھات و گۆزەكەى پېر
لەئاو.

كۆرەكە گوتى، «ھاتوومەتە ئىرە تا يەك شتت پېلېم. دەمەوئ
بېى بەژنم. خۆشم دەوئىت.»

كچەكە گۆزەكەى لېكەوتە خوارەوۋە و ئاۋەكە پڑا.
«مەموو پۆژى لېرە چاۋەپوانت دەكەم. بىابانەكەم بەھۆى
سامانىكەوۋە بېرىوۋە، كە لەشۋىنېكى نىك ھەپەمەكانە، بەلای مەوۋە
ئەم جەنگە نەفرىن بوو. بەلام ئىستا دەزانم بەرەكەتە، چونكە تۆى
پېئاشناكردم.»

كچەكە گوتى، «پۆژىك دى جەنگەكە تەواۋ بېى.»
كۆرەكە تەماشايەكەى دارخورماكانى چۈرەدەورى كرد. بەبېرى
خۆى ھېنايەوۋە، كە ئەو شۋان بووۋە و دەشتۋان پۆژىك لەپۆژان
بېتەوۋە بەشۋان. فاتىمە زۆر لەسامانەكەى گرنگتر بوو.
ھەر ۋەك بلىى پېى زانىوۋە كۆرەكە بېر لەچى دەكاتەوۋە،
كچەكە گوتى، «پياۋى ھۆزەكان ھەمىشە بۆ سامان دەگەپېن.
ژنانى بىابانىش شانازى بەپياۋەكانيانەوۋە دەكەن.»
گۆزەكەى پېرەدەوۋە و پۆشت.

مەموو پۆژى كۆرەكە دەچوو بۆلای بېرەكە تا چاۋى بەفاتىمە
بەوئ. باسى پۆژانى شۋانى خۆى و پاشاكە و دوكانى كرىستالەكەى
بۆ كرد. بوونە ھاوپى و جگە لەو پانزە خولەكەش، كە پۆژانە
لەگەل ئەو بەسەرىدەبرد، تەواۋى پۆژەكان ناكۆتا ديارىوون. كاتى
نىكەى مانگىك بەسەر مانەوۋەى لەمىرگەكە تېپەپى، پابەرەكە

هه موو گه شتیاره کانی بو کۆبوونه وه یه ک بانگکرد.

گوتی، «نازانین که ی جهنگه که کۆتایی دیت، له بهر ئه وه ناتوانین درێژه به گه شته که مان بدهین. ده شتی جهنگه که ماوه یه کی زۆر بخایه نئی، رهنگه ته نانه ت چهند سالتیکیشی پیچیی. چه کداری به هیژ له هه ردوو لادا هه یه و جهنگه که ش بو هه ردوو لا گرنگه. ئه مه جهنگی چاکه نییه دژی خراپه. ئه مه جهنگیکه له نیوان هیژه کاندای بو هاوسه نگکردنی ده سه لات، کاتیکیش ئه م جوړه جهنگه هه لده گیرسی، له شه ره کانی تر زیاتر ده خایه نئی - چونکه ئه لالا یارمه تی هه ردوو لا ده دات.»

خه لکه که گه پانه وه بو شوینه کانی خویان و ئه و پاشنیوه پۆیه ش کورپه که پۆیشت تا چاوی به فاتیمه بکه وی. باسی کۆبوونه وه کی ئه و به یانییه ی بو کرد. فاتیمه گوتی، «پۆژیک له پاش ئه وه ی یه کمان بینی، پیت گوتم منت خوشده وی. ئه و جا شتیکت له باره ی زمانی گه ردوونی پۆحی جیهانه وه فیرکردم. له بهر ئه و هۆیه ش، من سووم به به شیک له تو.»

کورپه که گوئی بو دهنگی ده گرت، پیچی وابوو زۆر له دهنگی بای ناو دارخورماکان خوشتریی.

«ماوه یه کی زۆره له م میرگه دا چاوه پیی تو ده که م. پابردوو و نه ریت و ئه و پیکه یه م له یادکردوو، که پیاوانی بیاباننشین چاوه پیی ده که ن ژنان به و شیوه یه ره فتار بکه ن. هه ر له کاتی مندالیمه وه پیم وابوو بیابانه که دیارییه کم پیشکه ش بکات. ئیستا دیارییه که م گه یشتوو، ئه وه ش تویت.»

کورپه که ده یویست دهستی بگری. به لام دهسته کانی فاتیمه به دهسکی گۆزه که وه بوون.

«باسی خه ونه کانت و پاشا پیره که و سامانه که ت بو کردم

باسی پیشهاتیشئت کرد. له بهر ئه وه ئیستا له هیچ شتی ناترسم، چونکه هر ئه و پیشهاتانه تو یان هیناوه بۆلای من. منیش به شیکم له خه ونه کهت، وهک خۆت گوتت، به شیکم له چاره نووست.

«هه ربۆیه ده مه وی له سه ر ئامانجه کهت به رده وام بی. ئه گه ر پیوستده کا چاوه ری بکه ی تا جه نگه که کۆتایی دیت، که واته چاوه پوانبه. به لام گه ر ده بی به ر له و کاته برۆی، برۆ و به دووی خه ونه کهت بکه وه. بایه که گرده باکان ده گۆپی، به لام هه رگیز بیابانه که گۆرانکاری به سه ردا نایهت. خۆشه ویستی من و تۆش هه ر به و شیوه یه یه .»

«مه کتوب. ئه گه ر به شیک بم له خه ونه کهت، ئه و پۆژیک ده گه ریته وه.» ئه وه شی بۆ زیاد کرد.

ئه و پۆژه که فاتیمه به جیی هیشت، کوپه که غه مبار بوو. بیرى له هه موو ئه و شوانانه کرده وه، که ئه م ده یناسین و هاوسه رگیرییان کردبوو. کاتیکی زۆریان به قایلکردنی ژنه کانیا نه وه به سه رده برد، که ده بوو برۆن بۆ کیلگه ی دوور. خۆشه ویستی داوایان لیده کا له گه ل ئه و که سانه بمیننه وه، که خوشیان ده ویین.

له چاوپیکه وتنی دواتریاندا ئه وه ی به فاتیمه گوت. فاتیمه گوتی، «بیابانه که پیاوه کانمان لیده سه نی و مه رجیش نییه هه میشه بگه ریته وه. ئه وانه ی ناگه ریته وه ده بنه به شیک له هه وره کان، ده بنه به شیک له و ئاژه لانه ی له دۆله کاندای خویان ده شارنه وه و ده بنه به شیک له و ئاوه ی له زه وی هه لده قولی. ده بنه به شیک له هه موو شتی ... ئه وان ده بنه پۆحی جیهان.

«له بهر ئه وه بگه ریته وه. ژنه کانى دیکه ش دلایان به وه خۆشه، که پیان وایه په نگه پۆژیک له پۆژان پیاوه کانیا ن بگه ریته وه. واراها تووم ته ماشای ئه و ژنانه بکه م و ئیره یی به شادییه که یان به رم.

ئىستا منىش دەبمە يەككە لەوانەى چاوەپى دەكەن.
 «من كچىكى بىاباننىشىم و شانازىشى پىو دەكەم. دەمەوى
 مىردەكەم هيندەى ئەو بايە ئازاد بى، كە گردەباكان دروست
 دەكات. ئەگەر ناچارىش بىم، ئەوا ئەو پاستىيە قبول دەكەم، كە
 بووتە بەشكە لەهەورەكان، لەئازەلەكان و ئاوى بىابانەكە.»
 كۆپەكە پويشت بەدواى پىاوە ئىنگلىزەكەدا بگەپى. دەيوست
 باسى فاتىمەى بۆ بكا. سەرى سورما كاتى بىنى پىاوە ئىنگلىزەكە
 لەدەرەوەى چادرەكەى فرىنكى بۆخوى دروستكردووە. فرىنكى
 سەيربوو و بەدار كارىدەكرد، لەسەرەووە بۆرىيەكى گەرمكردنى
 پىوەبوو. كاتى پىاوە ئىنگلىزەكە تەماشائى بىابانەكەى كرد،
 چاوەكانى لەو كاتە پووتەر دياربوون، كە كتيبەكانى دەخويندەووە.
 گوتى، «ئەمە يەكەم قوناغى كارەكەمە. دەبى گۆگردەكە
 جىابكەمەو. بۆ ئەوەى ئەمەش بەسەرکەوتوى ئەنجام بدەم، نابى
 ترسى شكستم هەبى. هەر ترسى سەرنەكەوتنبوو لەهەولدان بۆ
 كارى ناوازە وەستانمى. ئىستاش دەست بەو دەكەم، كە دەمتوانى
 دە سال پيش ئىستا بىكەم. بەلام لانى كەم خوشحالم، كە بىست
 سال چاوەپىم نەكردووە.»

لەسەر خوشكردنى ئاگرەكە بەردەوام بوو، كۆپەكەش ماىووە تا
 ئەو كاتەى خۆرئاواوون بىابانەكەى پەمەيى كرد. دەيوست بپواتە
 ناو بىابانەكە، تا بزائى گەر بىدەنگىيەكەى وەلامى پرسىارەكانى
 بداتەو.

بۆ ماوہىەك سورپايەو، لەدارخورماكانى مىرگەكەى دەپوانى. گوتى
 بۆ دەنگى باكە دەگرت و هەستى بەبەردەكانى ژىر پى دەكرد.
 سەدەفكى دۆزىيەو و پى و ابوو پۆژىك لەپۆژان بىابانەكە دەريا
 بووبى. لەسەر بەردىك دانىشت و پىگەيدا ئاسۆ بىخاتە خەواندنىكى

خۆبیه وه . هه ولیده دا به شیوه یه کی جیاواز مامه له له گه له چه مکی
خۆشه ویستی و سامان بکات، به لام بۆی جیا نه ده کرایه وه . له گه له
ئه وه شدا فاتی مه ئافره تیکی بیابان نشین بوو، ئه گه رشتیک هه بایه و
یارمه تی تیگه یشتنی کۆره که ی بدایا، بیابانه که بوو .
کاتی له ویدا دانیشتیوو و بیرى ده کرده وه، له سه رووی خۆبه وه

جووله یه کی بینى . ته ماشایکرد و بینى دوو هه لۆ له ئاسمانیکی به رزدا
ده فین .

بینى هه لۆکان له هه وادا به نارێکی دین و ده چن . واده رده که وت
فرینه که یان نمونه یی نه بی، ئه وه یش جوړه هه ستیکی جیدی لای
کۆره که دروستکرد . کیشه که ئه وه بوو تینه ده گه یشت مانای ئه و
فرینه چیه . دواى جووله ی بالنده کان که وت و هه ولیده دا شتیکیان
تیا بخوینیته وه . په نگبوو ئه م بالنده بیابانیانه بیانوانیبا مانای
خۆشه ویستی سه ره خۆ بۆ کۆره که پرونبکه نه وه .

خه وى ده هات . له ناخدا چه زیده کرد به ئاگایی، به لام ده شیویست
بخه وئ . به خۆی گوت، «خه ریکه زمانى جیهان فێرده بم و ورده
ورده هه موو شته کانی جیهان لام واتادار ده بن ... ته نانه ت فرینی
هه لۆکانیش .» به و چه وه له یه شه وه، به عاشق بوونی خۆی شادمان
بوو . له بیرى خۆیدا گوتی، کاتی عاشق ده بی، شته کان هه ستیارتر
ده بن .

له ناکاو یه کی که له هه لۆکان به خیرایی خۆی له قوولایی ئاسماندا
نوقوو مکرد و هیرشی بۆ ئه وه ی تریان برد . له گه له پوودانی
ئه مه دا، وینه ی کاروانیک هاته بهر چاوی کۆره که : سوپایه ک
به شمشیره کانیا نه وه ئاماده بوون مێرگه که داگیر بکه ن . گوئی لیبوو بوو
خه لکی باسی تراویله یان کرد بوو، خۆیشی بینیبوو : تراویله که
کۆمه لیک ئاره زوو و له بهر به هیزییان، له سه ر لمی بیابانه که ده بنه

واقع. به لّام خو به دلّنیاییه وه ئه و حه زی به وه نه کردوه سوپایه ک
میگرکه که داگیر بکات.

ویستی ئه و دیمه نه له یادبکا و ده ست بکاته وه به ته ئه مول.
ده یویست دووباره سه رنجی له سیبهره په مه ییه کان و به رده کانی
بیابانه که دا چرپکاته وه. به لّام شتیک له ناخیدا ریگه ی لیده گرت.
پاشا پیره که گوتبووی، «همیشه گرنگی به پیشهاته کان بده.»
کورپه که بیری که وته وه چی له دیمه نه که دا بینووه و هه ستیده کرد
ئه و شته بییته راستی.

هه ستا و ریگه ی به ره و دارخورماکان گرت وه بهر. جاریکی دی،
له شته کانی چوارده وریدا هه ستی به چه ندین زمان کرد: ئه مجاره یان
بیابانه که پاریزراوبوو و میگرکه که بووبوو شوینیکی ترسناک.
وشترسواره که له سه ر په گی دارخورمایه ک دانیشتبوو و تیبینی
خوړئاوابوونی ده کرد. بینی کورپه که له به شی ئه ولای گرده باکانه وه
ده رده که وی.

کورپه که گوتی، «سوپایه ک دیته ئیره. ئه و دیمه نه م بینی.»
وشترسواره که له وه لّامدا گوتی، «بیابانه که دلّی پیاوان پرده کات
له تراویله که.»

به لّام کورپه که باسی هه لّوکانی بو کرد: که تیبینی شه ره که یانی
کردوه و له ناکاو هه ستی کردبوو له پوچی جیهاندا نوقووم بووه.
وشترسواره که له قسه کانی کورپه که تیگه یشت. ده یزانی هه
شتیکی به خشراو له سه ر پووکاری زه وی ده توانی میژووی هه سوو
شته کان ده ربخات. مروّف ده توانی هه ر لاپه ره یه کی کتیبیک بکاته وه،
یان ته ماشای ده ستی که سیّک بکات؛ مروّف ده توانی کاغه زی
هه لّبگریته وه، یان ته ماشای شه ری نیوان بالنده کان بکات ...
هه ر شتی تیبینی بکری، مروّف ده توانی له و ساته دا په یوه ندیه ک

له گهال ئه زموونی خوئی دروست بکات. له پاستیدا، ئه وه نه بوو ئه و
شتانه له ناو خوئیان شتیگ دهربخه ن؛ ئه وه مروف بوو، که دهیتوانی
ته ماشای پرودانى شته کانی چوارده وری بکا و مانایهک بۆ چوونه
ناو پۆحی جیهان بدۆزیته وه. ✓

بیابانه که پرپوو له و مروفانه ی گوزهرانیان پشتی به سانایى
چوونه ناو پۆحی جیهان به ستبوو. ئه وان پییان ده گوترا فالچی و
ژنان و پیره کان لییان ده ترسان. هۆزنشینه کانیش وریابوون له پاوێژ
پیکردنیان، چونکه مه حاله بتوانی به شداری شه پیک بکه ی، که
بزانی ده مری.

هۆزنشینه کان وایان به باشتر ده زانی تامی جهنگ و ئه نجامی
نه زاندر او بکه ن؛ ئه لالا داها تووی نویسیوه و ئه وه یش که
نویسیویه تی له سوودی مروفه. به و شیوه یش هۆزنشینه کان ته نیا
بۆ ساتی ئیستا ده ژیان، چونکه ئیستا پرپه تی له کتوپری و ده بی
ئاگاداری چه ندین شت بی: شمشیری دوژمن له کوئییه؟ ئه سپه که ی
له کوئییه؟ ده بی دواتر مروف چ جوړه هیرشیک به ری تا به زیندووی
بمینیته وه؟ وشترسوواره که جهنگاوهر نه بوو، له بهر ئه وه پاوێژی
به فالچییه کان کردبوو. زۆرینه یان ئه وه ی گوتوویانه پاست بووه،
به لام هه ندیکیشیان هه له بوون. ئه و جا پوژیکیان، به ته مه نترین فالچی
تا ئیستا بینیبیستی (که سیکی زۆر ترسناکیش بوو) له وشترسوواره که ی
پرسیبوو، که بۆچی هینده گرنگی به داها توو ده دات.

له وه لامدا گوتبووی، «بۆ ئه وه ی ... بتوانم شت بکه م. به و
شیوه یش ده توانم ئه و شتانه بگۆرم، که نامه وی پرویده ن.»
فالچییه که گوتبووی، «به لام ئه و کاته نابن به به شیک
له داها تووت.»

«پاسته، په نگه ته نیا به وه ی بزنام چی له داها توودایه، تا خو می

بو ئاماده بکه م.»
فالگره وه که گوتی، «ئەگەر شتی باش بئی، دەبیته کتوپرییه کی
دلخۆشکه ر. ئەگەر شتیکیش خراپ بئی، خۆت باش دەزانی، که بهر
له ده رکه وتنیان غەم دەخۆی.»

و شترسواره که به فالگره وه که ی گوتبوو، «دەمه وی له باره ی
داهاتووه بزانم، چونکه من مرقم. مرقیش هه میسه به پشته ستن
به داهاتوو ژیانیان ده گوزه ریئن.»

فالگره وه که ش له هه لدانی لقه کاندای زۆر شاره زابوو؛ هه لیده دانه
سه ر زه وییه که و به پیی که وتنه خواره و یان لیكدانه ویده کرد. ئه ر
پۆزه لقه کانی هه لنه دا. پارچه په پۆیه کی تیوه پیچان و خستیه نار
جانتا که ی.

گوتی، «من به پیشبینی کردنی داهاتووی خه لکی ژیان ده گوزه ریئم.
زانستی لقه کان شاره زام و ده زانم چۆن بیانخه مه ئه و شوینه ی هه موو
شتیکی تیدا نووسراوه. له ویدا ده توانم پابردوو بخوینمه وه، ئه وه ی
له یاد کراوه بیدۆزمه وه و له پیشهاته کانی ئیستا تیبگه م.

«کاتی خه لکی پاوێژم پیده که ن، بابه ته که ئه وه نییه من داهاتوو
بخوینمه وه؛ داهاتوو ده قه بلینم. داهاتوو هی خودایه، ته نیا خویشی
ده توانی له دۆخی نائاساییدا ده ریخات. چۆن داهاتوو ده قه بلینم؟
به پشته ستن به پیشهاته کانی ئیستا. ئەگەر بایه خ به ئیستا بده ی،
ده توانی ئه و سه رنجه ت به ره و پیش به ری. ئەگەر بشتوانی ئیستا
به ره و پیش به ری، ئه وه ی دیت باشتەر ده بی. داهاتوو له یاد بکه و
له سه ر فیڕکارییه کانی ئه مرۆ بژی، قایلش به به وه ی خودا مندا له کانو
خۆی خوشده وی. هه موو پۆژیک له گه ل خۆیدا ئه به دیه ت ده هیئی.»
و شترسواره که پرسیبوو ئه و دۆخه نائاسایانه چین، که خود
تیاندا ریگه ی پیده دات داهاتوو ببینییت.

«تەنیا ئەو كاتانەى خودى خۆى دەريانده خات. خوداش بەدەگمەن داھاتوو ئاشكرا دەكات. كاتىكىش ئاشكراى دەكات، تەنیا لەبەر يەك ھۆكارە: ئەو دەھاتوويەكە و بۆ گۆرپىن نووسراوھ.»
 وشترسوارەكە لەبىرى خۆيدا گوتى، خودا بەشىكى داھاتووي پيشانى كۆرەكە داوھ. بۆچى ويستوويەتى ھەك ئاميرىكى خۆى لەخزمەتدا بەكارى بىنى؟

وشترسوارەكە گوتى، «بۆ سەرۆك ھۆزەكان ئاگادار بكەرەوھ. باسى ئەو سوپايەيان بۆ بكە، كە بەرەو ئىرە دىن.»
 «پىم پىدەكەن.»

«ئەوان بىاباننشىنن و فىرپوون مامەلە لەگەل ئەو جۆرە پىشھاتانە بكەن.»

«دەى كەواتە ئىستا خۆيان دەيزانن.»

«ئىستا بايەخ بەوھ نادەن. ئەوان بېرويان وايە ئەگەر پىويستبكا شتىك بزانن، كە خودا دەيەوئ بيزانن، كەسىك پىيان دەلى. پىشتر چەندىنچار ئەوھ پوویداوھ. بەلام ئەمجارە ئەو كەسەى پىيان دەلى تۆ دەبى.»

كۆرەكە بىرى لەفاتىمە كردهوھ. پاشان بېرارىدا بچى بۆلای سەرۆك ھۆزەكان و پىيان بلى.

كۆرەكە لەپاسەوانىكى بەردەم چادىركى زەبەلاحى سىپى ناوھراستى مىرگەكە نزىك بووھوھ.
 «دەمەوئ چاوم بەسەرۆك ھۆزەكان بكەوئ. لەبىابانەكەوھ پىشھاتم بۆ ھىناون.»

بە بئى وە لامدانە وە، پاسەوانە کە پۆششتە ناو چادرە کە وە و ماوہ یە
مايە وە . کاتى گە پايە وە، عەرەبىكى لاوى لە گەلدا بوو، لە بەرگىكى
سپى و ئالتوونىدا بوو. کورە کە بە پياوہ لاوہ کە ی گوت چى بينووە،
ئە ویش پى گوت لە وى چاوہ پى بکات. لە چادرە کە دا دیارنە ما.

شە و داھات و کۆمەلەیک جەنگاوەر و بازرگان دەچونە ناو
خیمە کە و دەھاتنە دەرە وە. یەک بە یەک ئاگرەکانى چادرە کە
کۆزانە وە و مێرگە کەش بە شیوہى بیابانە کە هیمنى بە سەردا کشا.
تەنیا پروناکییەکانى چادرە گەرە کە مانە وە. لە تەواوى ئە و ماوہ یە دا
کورە کە بىرى لە فاتیمە دە کردە وە و هیشتاش لە دوايىن گفتوگوى
نیوان خوى و ئە و تینە دە گە یشت.

لە کۆتاییدا، لە پاش چەند کاتر مێرک چاوہ پوانى، سەربازە کە
پێگە ی بە کورە کە دا بچیتە ژوورى. سەرى لە وە سورما بوو، کە لە ناوہ وە
دە یبىنى. ھەرگیز وینای نە کردبوو لە ناوہ پاستى بیابانە کە دا چادریكى
لە و شیوہ یە ھە بئى. زەویيە کە بە جوانترین مافوور داپۆشرا بوو، کە
ھەتا ئیستا پى بە سەردا نابى، لە سەری شە وە چەند چرایە کە ی
دەست کردى ئالتوون ھەلواسرا بوون، کە ھەر یە کە یان مۆمىكى تیدا
دەسووتا. سەرۆک ھۆزەکان لە چادرە کە دا بە شیوہ یە کى نیمچە بازنە یى
دانیشتبوون، شانیان لە سەر سەرىنى گرانبەھای بە ئاوریشم چەندراو
دادابوو. خزمەتکارەکان بە سىنى زیوینە وە، کە دارچىنى و چای
لە سەر بوو، دەھاتنە ژوورى و دەپۆششتن. کۆمەلەیک خزمەتکارى
تەرخەلوزیان بو نیرگیلەکان دەھینا. کە شە کە بە بۆنىكى شیرىنى
دووکەل داپۆشرا بوو.

ھەشت سەرۆک ھۆزى لیبوو، بە لام کورە کە یە کسەر بۆیدەرکەوت
کامیان لە ھەموویان گرنگترە: عەرەبىک، کە بەرگى سپى و ئالتوونى
لە بەردابوو، لە ناوہ پاستى نیمچە بازنە کە دا دانیشتبوو، بە تەنیشتیە وە

ئەو لاهە عەرەبەى لیبوو، که پیشتر کورپە که قسەى لەگەل کردبوو.
یەکیەک لەسەرۆک ھۆزەکان چاوی لەکورپە که بریبوو و لێى پرسى،
«ئەو بیگانەىە کییە باسى پیشهات دەکات؟»

کورپە که لەو لەمدا گوتى، «ئەو کهسە منم.» ئەوجا باسى ئەوہى
کرد، که بینیبوو.

سەرۆک ھۆزىکی تر پرسى، «بۆچى بیابانە که شتى لەو جوړە
بۆ تۆ دەردەخات، لەکاتیکیدا دەزانى ئیمە بۆ ماوہى چەندین نەوہىە
لیرە دەژین؟»

کورپە که گوتى، «چونکہ هیشتا چاوەکانم بەبیابانە که رانەھاتوون.
من شتگەلێک دەبینم، که رەنگە ئەو چاوانەى خویان بەبیابانە کهوہ
گرتووە نەیبینن.»

کورپە که لەبیری خۆیدا گوتى، لەبەر ئەوہش، که بەرۆحى جیھان
ناشنام.

سییەم سەرۆک ھۆز گوتى، «میرگە که زەویيەکی بێلایەنە. کہس
ھێرش ناکاتە سەر میرگیک.»

«من تەنیا دەتوانم ئەوہ تان پێبێم، که بینوومە. ئەگەر ناتانەوئى
باوەرم پێبکەن، پێویست ناکا هیچ شتىکی بۆ بکەن.»

پیاوہکان دەستیان بەگفتوگو کرد. بەشیوہ زاریکی عەرەبى
قسەیان دەکرد، که کورپە که تێنەدەگەشت، بەلام کاتى ویستی
بروا، پاسەوانە که داواى لیکرد بمینیتەوہ. کورپە که ترسى لێنیشست؛
پیشەاتەکان پێیان دەگوت شتىکی خراب لەئارادایە. پەشیمانبوو
لەوہى بەوشتەسوارە کهى گوتبوو، که چى لەبیابانە کهدا بینیبوو.
لەناکاو عەرەبە بەتەمەنە کهى ناوہراست لەبەر خۆیەوہ بزەیکرد
و کورپە کهش ھەستى باشتەر بوو. ئەو پیاوہ بەشداری گفتوگوکەى
نەکرد، لەپاستیدا، ھەر هیچ وشەىەکی لەسەر ئەو بابەتە نەگوت.

بەلام تازە كۆپرەكە فېرى زمانى جيهان بووبوو و دەيتوانى ئاشتى
لەناو چادرەكەدا ھەست پېيىكات. ئىستا بەلگەنەويست بوو، كە
ھاتنەكەى شتىكى باش بوو.

گفتوگۆكە كۆتايى پىھات. سەرۆك ھۆزەكان بۆ ساتىك بىدەنگ
بوون، تا گوئ بۆ ەرەبە بەتەمەنەكە بگرن. ئەوجا پووى بۆ
كۆپرەكە ەركىپرا: ئەمجارەيان پووخسارىكى ساردى ھەبوو.

بەو شىۋەزارەى كۆپرەكە لىي تىدەگەيشت، ەرەبە بەتەمەنەكە
گوتى، «دوو ھەزار سال بەر لەئىستا، پياويك، كە برۋاي بەخەون
دەكرد، خرايە زىندانەو و ەك كۆيلە فرۆشرا. بازرگانەكانمان
پياوھەكان كپى و ھىنايانەو بۆ مىسر. ھەموومان دەزانين ئەو
برۋاي بەخەون ھەبى، دەشزانى لىكى بداتەو.»

پياوھە بەتەمەنەكە بەردەوام بوو، «كاتى فيرەون خەونى
بەمانگاي قەلەو و مانگاي لاوازەو بىنيبوو، ئەم پياوھە مىسرى
لەگرانى و برسيتى پزگارکرد. ناوى يوسف بوو. ئەويش بىگانەبوو
لەخاكيكى بىگانەدا، ھەر بەشىۋەى تۆ، بەدلنپايىيەو ەتەمەنى
تۆشدا بوو.»

وہستا و ھىشتا چاۋەكانى تووپە دياربوون.
«ئىمە ھەمىشە تىببىنى نەريت دەكەين. لەو پۆژگارەدا نەريت
مىسرى لەگرانى پزگارکرد و مىسرىيەكانى كرده دەولەمەندترين.
نەريت مەرۆف فيردەكات چۆن لەبىابانەكە بپەرتنەو و دەبى
چۆن مندالەكانيان ھاوسەرگىرى كەن. نەريت پىمان دەلئ مىرگ
زەوييەكى بىلايەنە، لەبەر ئەو ەش ھەردوو لا مىرگى تىدايە، چونكە
ھەردوو لا بىھىزن.»

يەك كەس قسەى نەدەكرد كاتى پياوھە بەتەمەنەكە بەردەوام

بوو.

«به لām نه ریت پی شمان ده لئی ده بی برپا به په یامی بیابانه که بکه یین. هر شتی که ده یزانی، له بیابانه که وه فی ری بوین.»

پیاوه به ته مه نه که ئاماژه یه کیکرد و هه موویان هه ستانه سهر پی. دانیشتنه که کو تای پی هاتبوو. نیرگیله کان کوژیندرانه وه و پاسه وانه کان به وریایی وه ستابوون. کو په که ئاماده ی پویشن بوو، به لām دووباره پیاوه به ته مه نه که دهستی به قسه کردن کرده وه.

«سبه ی ئه و پیکه وتنه ده شکینین، که ده لئی نابی که س له میرگه که چه کی پی بی. له ته وای پوژه که دا بو هاتنی دوژمن ده گه پین. کاتی خور ئاواده بی، دووباره جاری کی تر پیاوه کان چه که کانیاں ده ده نه وه به من. بو کوژرانی ده دوژمن، پارچه یه ک ئالتوون وهرده گری.

«به لām چه ک داناندری هه تا جهنگی پینه کری. چه کیش وه ک بیابان پارایه، ئه گه ر به کار نه هیندری، ئه واهه پهنکه جاری داهاتوو کاری خو یان جیبه جی نه که ن. ئه گه ر هه تا کو تای سبه ی چه کی که به کار نه هیندرا، ئه واهه تودا به کارده هیندری.»

کاتی کو په که چادره که ی به جی هیشت، بیابانه که ته نیا به پرووناکی هیف پرووناک بوو بووه وه. بیست خوله ک له چادره که یه وه دوو بوو و دهستی کرد به پویشن به ره و ئه وئ.

له وه ئاگادار کرابووه وه که پرویدابوو. توانیبیوی بگاته ناو پوچی جیهان، پهنکه نرخه ئه وه ش به خشینی ژیا نی بی. گره ویکی مه تر سیداریوو. به لām هر له و پوژه وه ی مه ره کانی فروشت بو ئه وه ی به دووی خه ونه که ی بکه وئ، گره وی مه تر سیداری کردبوو. به لām وه ک و شتر سواره که ش گوتی، مردن له سبه یدا هیچ له وه خراپتر نییه له هر پوژیکه تر دا بمری. هه موو پوژیک که سیک له م جیهانه دا ده ژی یا به جی دیلی. هه موو شته کان پشتیان به یه ک وشه به ستووه:

«مه کتوب.»

بەبى دەنگى پىياسەيدەکرد و ھىچ پەشىمان نەبوو. ئەگەر سەبەى
بەردبىا، لەبەر ئەوئەبوو، كە خودا ويستى لەسەر گۆرپىنى داھاتوو
نەبوو. لانىكەم دواى ئەو دەمرد، كە لەدەربەندەكە پەپىيەو،
لەدوكانى كرىستالەكەدا كاريكرد و دواى ئەوئەى بەبىدەنگى بىابانەكە و
چاوەكانى فاتىمە ئاشنابوو. لەو پۆژەوئەى مائەوئەى بەجى ھىشتوو،
ھەر تاكە پۆژىكى بەمەزنى بەسەرىدوو. ئەگەر بەيانى بەردبىا،
كىشە نەبوو، چونكە لەشوانەكانى دىكە زياترى بىنىبوو و شانازىشى
بەوئەو دەکرد.

لەناكاو گوئى لەدەنگى ھەورەتريشقەبوو و بەبايەكى سەير كەوتە
سەر زەوئىيەكە. گەردەلوولكى چر لەتەپوتۆز دروستبوو، كە
بووبوو ھۆى شارەندەوئەى ھەيقەكە. ھەسپىكى زەبەلاح لەبەردەمىدا
و لەسەر دوو قاچى پاشەوئەى وەستابوو و دەنگىكى ترسناكى
دەردەکرد.

كاتى كەمىك تۆزەكە پەوئىيەو، كۆرەكە لەترسى ئەوئەى
بىنى، گيانى كەوتە لەرزە. ئەسپسوارىكى بەرگ پەش بەسوارى
ئەسپەكەوئەبوو و بازىك بەسەر شانى چەپىيەو بوو. سەرىچىكى
پەشى پىچابوو و تەواوى دەموچاويشى، جگە لەچاوەكانى،
بەپەپۆيەكى پەش داپۆشراوو. لەپەيامنىرىكى بىابان دەچوو، بەلام
ھاتنى زۆر لەپەيامنىرىك بەھىزترىوو.

ئەسپسوارەكە شمشىرىكى زەبەلاحى لەكىلاننىك دەرهئىنا، كە
بەزىنى ئەسپەكەيەو جىگىركرابوو. پۆلاى تىغەكەى لەبەر پووناكى
ھەيقەكەدا دەبرىسكاىەو.

گوئى، «كى وئىراى لىكدانەو بۆ فرىنى ھەلۆكان بكات؟»
ھىندە بەدەنگى بەرز ئەمەى گوت، كە وادىاربوو دەنگى لەناو ھەر
پەنجاھزار دارخورماكەى ئەلفەيۇمدا دەنگ بداتەو.

کورپه که گوتی، «ئەو کەسە من بووم.» سانتیاگو ماتۆمۆرۆسی بەبیر هاتەو، کە بەسواری ئەسپەکیەو بوو و بیباوەرەکانیش لەبەر سمی ئەسپەکەدا بوون. ئەم پیاوێش پێک هەمان دیمەنی هەبوو، بەلام ئیستا پۆلەکان پێچەوانە بووبوونەو.

سەری نزمکردەو تا شمشیرێکی پێدا بکێشێ و دووبارە گوتی، «ئەو کەسە من بووم. چەندین ژیان پارێزراو دەبن، چونکە توانیومە لەرۆحی جیهانەو تەماشای شتەکان بکەم.»

شمشیرەکی پیا نەکێشرا. لەجیی ئەو، بەهێواشی هینایە خواری، تا نووکهکی گەیشته سەر ناوچاوانی کورپه که، دلۆپی خۆینی لێهینا.

ئەسپسوارەکەش، هەر بەشیوەی کورپه که، لەشوینی خۆی نەدەجوولا. هەر وایش دەرنەکەوت کورپه که بیهوێ هەلبێ. لەویدا، هەستی بەشادییەکی سەیر دەکرد: خەریکبوو لەپێناو بەدووکهوتنی خەونەکیدەمرد. هەروەها لەپێناوی فاتیمەشدا. لەپاش هەموو شتێکیش، پێشهاڵەکان راستیانکردبوو. ئەو تا لێرەدا پووبەپووی دوژمنەکی بووبوو، بەلام پێویستی نەدەکرد بێر لەمردن بکاتەو - رۆحی جیهان چاوەرێیدەکرد و بەو زووانە دەبوو بەشێک لەو سبەی دوژمنەکەشی دەبوو بەشێک لەو پۆحە.

بێگانه که شمشیرەکی هەر لەسەر ناوچاوانی کورپه که راگرتبوو. «بۆچی لێکدانەوت بۆ فرینی بالەندەکان کرد.»

«تەنیا ئەوێم خۆیندەو، کە بالەندەکان دەیانویست پێمی بلێن. ئەوان دەیانویست مێرگە که پزگار بکەن. سبەی هەمووتان دەمرن، چونکە پیاوانی مێرگە که ژمارەیان لەئێوە زیاترە.»

شمشیرە که لەشوینی خۆی مایەو. «تۆ چیت تا ئەو بگۆپی، کە ئەللا ویستی لەسەرە؟»

کورپه که بیرى وشه کانی و شترسواره که ی هاته وه و گوتى، «ئه لالا سوپا کانی و هه لوکانیشی دروست کردوه. ئه لالا زمانى بالنده کانی فیرى من کردوه. هه موو شتیک له لایه ن هه مان دهسته وه نووسراوه.»

بیگانه که شمشیره که ی له سه ر ناوچاوانى کورپه که لابرده و ئه ویش هه ستى به خوشییه کی زور کرد. به لام هیشتا نهیده توانى بروات. بیگانه که گوتى، «وریای پیشبینیه کانت به. ئه گهر شتى نووسرابی، هیچ ریگه یه ک بو گورینی نییه.» کورپه که گوتى، «ئه وه ی بینیم سوپایه ک بوو. ئه نجامی جهنگه کم نه بینى.»

وادیاریبوو بیگانه که به وه لامه که قایل بی. به لام هیشتا شمشیره که ی به دهسته وه بوو. «بیگانه یه ک له خاکی بیگانه دا چی دهکات؟» «دوای چاره نووسی خۆم که وتووم. ئه وه شتى نییه تۆ لای تیپگه ی.»

بیگانه که شمشیره که ی خسته وه ناو کیلانه که ی و کورپه که ش حه وایه وه.

بیگانه که گوتى، «ده بوو ئازایه تیت تاقى بکه مه وه. ئازایه تی له هه موو شتیکی تر بنچینه ییتره بو تیگه یشتن له زمانى جیهان.» کورپه که سه ری سورما بوو. بیگانه که باسی شتگه لیکی ده کرد، که کم که سان له باره یه وه دهیزانن.

به رده وامبوو، «نابی کۆل بده ی، ته نانه ت له پاش ئه وه ی ئه م پینگه دریزه شت بریووه. پیویسه بیابانه که ت خوش بوئ، به لام هه رگیز به ته واهه تی باوه پری پیمه که. چونکه بیابانه که هه موو مرقه کان تاقى دهکاته وه: ململانیی هه موو هه نگاوێک دهکا و ئه وانه دهکوژئ که چاوپۆشی دهکهن.»

ئەوێ گوتی، پاشا پیرەکە ی بەبیری کۆرە کە هینایەوێ .
 بێگانه کە گوتی، «ئەگەر جەنگاوەرەکان هاتن بۆ ئێرە و هیشتا
 لەکاتی خۆرئاواووندا سەرت بەسەر شانەکانتەوێ بوو، وەرە و
 بندوقزەرەوێ.»

هەمان ئەو دەستە ی شمشیریکی راکیشابوو، ئیستا قامچییهکی
 گرتبوو. ئەسپە کە وتەوێ سەر پاشکۆی و هەوریکی لەخۆ
 دروستکرد.

لەگەڵ دوورکەوتنەوێ ئەسپسوارە کە دا هاواریکرد، «لەکوێ
 دەژییت؟»

ئەو دەستە ی قامچییهکی گرتبوو، ئاماژە ی بۆ باشوور کرد.
 کۆرە کە چاوی بەکیمیایاگرە کە وتبوو.

بەیانێ دواتر دوو هەزار پیاوی چەكدار لەناو دارخورماکانی
 ئەلفەیومدا جیگیر کرابوون. بەر لەوێ خۆر بگاتە بەرزترین
 خالی خۆی، پێنج سەد پیاوی هۆزنشین لەئاسۆوێ دەرکەوتن.
 سوپای ئەسپسوار لەباکوورەوێ هاتنە ناو میژگە کەوێ؛ لەهەڵمەتیکێ
 ئاشتییانە دەچوو، بەلام هەموویان چەکیان لەژێر دشداشەکانیانەوێ
 شارەدبووێ. کاتی گەیشتنە چادری سپییە کە ناوێ پاستی ئەلفەیوم،
 شمشیر و تەنگەکانیان دەرھێنا. پاشان هێرشیانکردە سەر چادریکی
 بەتال.

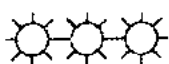
پیاوانی میژگە کە دەوری ئەسپسوارە بیاباننشینەکانیاندا و لەماوێ
 نیو کاتژمێردا، جگە لەیەکیکیان، تەواوی داگیرکارەکان کوژدان.
 منداڵەکان بۆ بێستانی بەشی ئەولای دارخورماکان دوور خرابوونەوێ

و هیچ کام له وانه یان نه ده بینى، که پرویده دا. ژنه کان له چادره کانى
خویاندا مابوونه وه و نژای پاریزگارییان بۆ میړده کانیان ده کړد،
نه وانیش هیچیان له جهنگه که نه بینى. نه گهر جهسته بیگیانه کانى
سهر زه وییه که نه بایه، ههر له پوژیکى ئاسایى میړگه که ده چوو.

تاکه هۆزنشین که پاریزراو بوو، سهرتیپه که بوو. نه و پاشنیوه پویه،
هیندرایه به رده مى سهرۆک هۆزه کان و لیى پرسرا بۆچی سهرپیچی
له نه ریته کاندایه کردووه. سهرتیپه که گوتى، پیاوه کانى برسى و تینور
و ماندووى چهندين پوژى جهنگبون، له بهر نه وه بریاریان دابوو
میړگه که داگیر بکه ن، تا بتوانن بۆ جهنگ بگه پینه وه.

سهرۆک هۆزه که گوتى به زه یى به هۆزنشینه کاندایه دیته وه، به لام
نه ریته کان پیروژن. فه رمانیکرد سهرتیپه که به پرو سیایى بکوژى.
له جیى نه وه ی به تیغیک یا گولله یه که ژیانى کوژتایى پیبهیندرى،
به دارخورمایه کى وشکبوودا له سیداره درا و باى بیابانىش جهسته ی
ده جوولانده وه.

سهرۆک هۆزه که بانگى کوپه که ی کرد و په نجا پارچه ئالتونى
پیدا. چیرۆکى میسر و یوسفى بۆ دووباره کردووه و داواى لیکرد
بیته راویژکاری میړگه که.

کاتى خور ئاوابوو و یه که مین نه ستیره کان ده رکه وتن، کوپه که
به ره و باشوور که وته پى. پاشان چاوى به تاکه چادریک که وت و
کوومه له عه ره بیکیش که به لایدا تیپه رین، به کوپه که یان گوت نه
شوینه پرپه تی له خىو. به لام کوپه که دانیشست و چاوه رییکرد.
هه تا هه یف به به رزایى ئاسمانه وه هه لئه واسرا، کیمیاگه ره که

دەرنەكەوت. دوو ھەلۆی مردارەو ھەبووی لەسەر شانی ھەلگرتبوو.
كۆرەكە گوتی، «لێرەم.»

كیمیایەرە گوتی، «نەدەبوو لێرە بی. یان چارەنووست تۆی
ھێناو ھە بۆ ئێرە؟»

«لەبەر جەنگی ھۆزەكان، زەحمەتە لە بیابانەكە بپەریتەو. لەبەر
ئەو ھاتم بۆ ئێرە.»

كیمیایەرەكە لەسەر ئەسپەكە ی ھاتە خواری و ئاماژەیکرد
كۆرەكەش لەگەڵیا بچیتە ناو چادرەكەو. چادریكبوو ھەك ھەموو
چادرەكانی دیکە ی مێرگەكە. كۆرەكە بۆ فرن و ئەو دەزگایانە ی
دیکە دەگەر، كە لە كیمیادا بەكار دین، بەلام ھیچی نەبینی. تەنیا
كۆمەلە كتیبێك، فرنیكی بچووكی چیشتلێنان و ئەو مافوورانە ی
لێبوو، كە بەنەخشی سەیر داپۆشرا بوون.

كیمیایەرەكە گوتی، «دانیشە. دەبی شتی بخۆینەو و ئەم
ھەلۆیانەش بخۆین.»

كۆرەكە گومانێ ھەبوو گەر ئەوانە ھەمان ئەو ھەلۆیانە بن، كە
پۆژی پێشوو بینیوونی، بەلام ھیچی نەگوت. كیمیایەرەكە ئاگرەكە ی
داگیرساند، ھەر زوو بۆنیكی خۆش چادرەكە ی تەنی. زۆر لەبۆنی
نێرگیلەكان خۆشتر بوو.

كۆرەكە پرسى، «بۆچی ویستت بمبینی؟»

كیمیایەرەكە لەو ھەلامدا گوتی، «لەبەر پێشھاتەكان. باكە پێی
گوتم تۆ دیت و پێویستیشت بە یارمەتی دەبی.»

«ئەو ھە ی باكە باسیكردووە، من نیم. ئەو ھە بیگانە یەكی دیکە یە،

پیاویكی ئینگلیزە. ئەو بەدووی تۆدا دەگەرێ.»

«ئەو دەبی یەكە مجار شتی تر بكات. بەلام لە پێگە یەكی

راستدایە. دەستی بە تیگەیشتن لە بیابانەكە كردووە.»

«ئەي من چي؟»
 «كاتي كه سيك به پاستي شتيكي گهرهكه، تهواوي گهردون
 له به دهستههينانيا يارمه تي ده ده ن،» كيمياگرهكه ئەمەي گوت،
 وشه كاني پاشا پيرهكه دهنگي ده دايه وه. كه سيكي ديكه ش ليتره
 هه بوو، تا له به دوو كه وتني چاره نووسيدا يارمه تي بدات.
 «كه واته راهيئانم پيڊه كه يت؟»
 «نه خيتر. خوت هه موو ئه و شتانه ده زاني، كه پيويسته بيانزاني.
 ته نيا له نيشانداني شويني سامانه كه تدا يارمه تيت ده دم.»
 دووباره كوپه كه گوتي، «به لام جهنگي هوزه كان له ئارادايه.»
 «ده زانم چي له بيا بانه كه دا رووده دات.»
 «تازه سامانه كه مم دوزيوه ته وه. وشترېكم هه يه، ئه و پاره يه م
 پييه، كه له دوكانسي كريستاله كه ده ستم كه تووه، په نجا پارچه
 ئالتونيشم هه يه. به و بره، له ولاته كه ي خوم ده بمه كه سيكي
 ده وله مند.»
 كيمياگرهكه گوتي، «به لام هيچ كام له وانته له هه پره مه كان
 ده ست نه كه وتووه.»
 «هه روو هه فاتي مه شم هه يه. ئه و له هه موو سامانيكي ديكه
 گرنگتره، كه خاوه ني بم.»
 «ئه ويشت له هه پره مه كان نه دوزيوه ته وه.»
 به بي دهنگي نانيان خوارد. كيمياگرهكه بتليكي كرده وه و
 شله يه كي سووري پرشته ناو بهرداغى كوپه كه وه. خوشترين شه راب
 بوو، كه هه تا ئيستا كوپه كه تامي كرد بي.
 كوپه كه پرسى، «ئايا ليتره شه راب حه رام نييه؟»
 كيمياگرهكه گوتي، «ئه و شته خراب نييه، كه ده چيته ده مي
 مروقه كانه وه. ئه وه خراپه، كه له ده ميان ديته ده ري.»

کیمیاگره که که میک بیوره بوو، به لام هر که کوره که شه راهه که ی خوارده وه، حه وایه وه. له پاش نانخواردن، له دهره وه ی چادره که دانیشست، له ژیر هه یقه که دا، که هیئده پووناک بوو، نه سستیره کانی زهره هه لکه پاند بوو.

کیمیاگره که تیبینیکرد کوره که دلخوشتره، گوتی، «بخوره وه و رابویره. نه مشه و به جوریک پشوو بده، و ابرانه جه نگاهه ریت و خوت بو جهنگ ئاماده ده که یت. نه وهت له یار بی، دلت له هه رشوینیک بی، له وی سامانه که ت ده دوزیته وه. ده بی سامانه که بدوزیته وه، تا هه موو نه و شتانه ی له ریگه که تدا فیریان بووی مانایه که بیه خشن. «سبه ی و شتره که بفروشه و نه سپیک بکړه. و شتر ناپاکه: هه زاران هه نگاو دهنی و هه ر ده لئی ماندووش نابی. به لام له ناکاو چوک داده دا و ده مرئ. به لام نه سپ ورده ورده هیلاک ده بی. هه میشه ده زانی. چهنده یان لیداوا بکه یت و ده شزانی که ی ده مرن.»

شه وی دواتر، کوره که به نه سپیکه وه پویشست بو به رده می چادری کیمیاگره که. کیمیاگره که ئاماده بوو، سواری زینی نه سپه که بوو و بازه که ی خسته سه ر شانی چه پی. به کوره که ی گوت، «پیشانم بده له کوئی بیابانه که دا ژیان هه یه. ته نیا نه وانه ی نه و جوره هیما یانه ده بینن ده توانن سامانه کانیا ن بدوزنه وه.»

له سه ر لمه که ده ستیان به غاردان کرد و پووناکی هه یقه که ریگه ی بو پووناک کرد بوونه وه. کوره که له بیرری خویدا گوتی، نازانم نه توانم ژیان له بیابانه که دا بدوزمه وه یان نا. هیشتا به باشی شاره زای بیابانه که نه بوو بوو.

دەبویست ئەو بە کیمیاگەرە بەلێ، بەلام لەو پیاو دەترسا. گەشتە ئەو شوێنە بەردەلانی کۆرەگە ھەلۆکانی لیبینیو، بەلام هیشتا تەنیا بیدەنگبوو و دەنگی باکە دەهات.

کۆرەگە گوتی، «نازانم چۆن لە بیابانەکاندا ژیان بدۆزمەو. دەزانم ژیانی تێدایە، بەلام نازانم کوێ بوو بگەڕێم.»

کیمیاگەرە لەو لاما گوتی، «ژیان ژیان پادەکیشتی.»

ئەوجا کۆرەگە تێگەشت. جەوی ئەسپەکی شلکرد و ئەسپەکی بەناو بەردەلانی بەرەو پێشەو غاری دەدا. ئەسپی کۆرەگە بوو ماوێ نیو کاتژمێر راپکرد و کیمیاگەرەگەش بە دوویدا پوشت. ئیدی نەیان دەتوانی دارخورماکانی مێرگەگە ببینن — تەنیا ھەیفەگە سەر سەریان و رەنگدانەو تیشکەکانی لە بەردەکاندا دەبیندران. لەناکا، بەبێ هیچ ھۆکاریکی تاییەت، ئەسپی کۆرەگە خاوبوووە.

کۆرەگە بە کیمیاگەرەگە گوت، «لێرەدا ژیان ھەیە. من زمانی بیابانەکان نازانم، بەلام ئەسپەگەم زمانی ژیان دەزانم.»

لە ئەسپەکانیان دا بەزین و کیمیاگەرەگەش هیچی نەگوت. بە ھێواشی بەرەو پێش پوشت و ناو بەردەکان دەگەرا. لە پێر کیمیاگەرەگە وەستا و خۆی بوو زەویەگە چەماندەو. کونیک لەناو بەردەکاندا ھەبوو. کیمیاگەرەگە دەستی بە کونەکاندا کرد، پاشان قۆلی و تا شانیشی بردە ناووە. شتیک لەویدا دەجووڵایەو و چاوی کیمیاگەرەگەش — کۆرەگە تەنیا چاوەکانی دەبینی — لەگەڵ خەریکبوونیدا خێل بوو بوو. وادیاریبوو دەستی لەگەڵ ئەو شتە ناو کونەکاندا بچەنگی. پاشان بەجووڵەیک، کە کۆرەگە ترساند، باسکی راکێشا و خۆی ھەلدا بە سەر پێکانی. ماریکی بە کلک گرتبوو. کۆرەگەش بازی دا، بەلام خۆی لە کیمیاگەرەگە دوورخستەو. مارەگە شیتگیرانە دەجەنگا، فیشکەکی دەهات و بیدەنگی بیابانەگە

دەشکاند. ماریکی کۆبرا بوو، کە دەشی ژەهرەکی لەچەند خولەکنیدا مرقوف بکوژی.

کۆرەکە گوتی، «ئاگات لەژەهرەکی بێ». بەلام لەگەڵ ئەوەشدا کیمیاگەرەکە پیشتر دەستی بەکونەکەدا کردبوو، بەدەنیاییشەوه گوتبوو، بەلام پووخساری هیمن دیاربوو. پیاو ئینگلیزەکە پێی چۆن مامەلە لەگەڵ مارەکانی بیابانەکە بکات.

کۆرەکە بینی هاوێڵەکی پۆشت بۆلای ئەسپەکی و شمشیریکی دەرھێنا. بەنووکی شمشیرەکی بازنەیهکی لەسەر لمەکە دروستکرد و مارەکی خستە ناوی. لەناکاو مارەکە حەواپەوه.

کیمیاگەرەکە گوتی، «نیگەرەن مەبە، بازنەکە بەجێ ناهێڵی. تۆ ژیاوت لەبیابانەکەدا دۆزییەوه، ئەوەش ئەو پیشەتەیه، کە من پێویستم بوو.»

«بۆچی هیندە گرنگیو بەلاتەوه؟»

«چونکە هەرەمەکان بەبیابان دەورە دراو.»

کۆرەکە نەیدەویست باسی هەرەمەکان بکات. دلی قورس بووبوو و لەشەوی پیشوووه تووشی دڵتەنگی هاتبوو. بەردەوامبوون لەسەر گەڕان بەدووی سامانەکەیدا، مانای بەجێ هێشتنی فاتیمە بوو.

کیمیاگەر گوتی، «لە بیابانەکەدا راپەریت دەکەم.»

کۆرەکە لەوەلامدا گوتی، «دەمەوێ لەمێرگەکە بمینمەوه. فاتیمەم

دۆزیووتەوه، هەتا ئەویشم هەبێ، زۆر لەسامان گرنگتره.»

کیمیاگەرەکە گوتی، «فاتیمە ژنیکی بیاباننشینە. ئەو دەزانێ

پیاوان دەپۆن و دەگەڕێنەوه. ئەو تازە سامانی خۆی دۆزیووتەوه:

تۆ سامانی ئەویت. ئەو دەیهوێ ئەو شتە بدۆزیتەوه، کە بەدویدا

دەگەڕێی.»

«ئەي چى دەبى گەر بىرپارى مانەوہ بدم؟»
«لېگەرئى پىت بلىم چى پوودەدات. دەبىتە راپوژکاری مىرگى.

ئىستا ئالتوونى تەواوت ھەيە بۆ كړىنى چەند مەر و وشترىك. لەگەل
فاتىمە ھاوسەرگىرى دەكەيت و بۆ سالىك دلخوش دەبن. فېردەبىت
بىابانەكەت خوش بوئ و يەك بەيەكى پەنجاھزار دارخورماك
دەناسيت. تەماشاي گەورەبوونيان دەكەيت و دەبىنى چۆن ھەمىشە
جىهان دەگوړئ. زياتر و زياتر لەپىشھاتەكان تىدەگەيت، چونكە
بىابانەكە باشتري مامۇستايە.

«لە سالى دووہمدا ھەندىكجار بىر لەبىابانەكە دەكەيتەرە.
پىشھاتەكان زياتر باسى دەكەن و توش ھەول دەدەيت پشتگوښيان
بخەيت. زانىارى خۆت بۆ چاودىركردنى مىرگەكە و دانىشتوانەكەى
تەرخان دەكەيت. سەرۆك ھۆزەكان نرخى ئوہ دەزانن، كە ئەنجامى
دەدەيت. وشترەكانىش سامان و دەسەلاتت پىدەبەخشن.
«سالى سىيەمىش پىشھاتەكان باسى سامانەكە و چارەنروست

دەكەن. شەو لەدواى شەو بەمىرگەكەدا دىيت و دەچى، فاتىمەش
غەمبار دەبى، چونكە پىي وادەبى ئو بوو تە ھۆى وەستانن
لەگەرپان بەدووى چارەنروستدا. بەلام خوشت دەوئ و ئوئىش
توى خوشدەوئ. بىرت دەكەوئتەو، كە ھەرگىز ئو ھەولى نەداوہ
بتوہستىنئ، چونكە ژنانى بىابان دەزانن دەبى چاوەرپى گەرانەوہى
پىاوہكانيان بكەن. لەبەر ئوہ سەرزەنشتى ناكەيت. بەلام زۆر
جاران بەلمى بىابانەكەدا پىاسە دەكەيت و بىر لەوہ دەكەيتەو، كە
دەتوانى برۆيت ... دەبوو زياتر باوہر بەخوشەويستى خۆت بكەيت
بەرامبەر فاتىمە. چونكە ئوہى توى لەمىرگەكە ھىشتوہتەو،
ترسى ئوہبوو، كە پەنگە ھەرگىز نەگەرپىتەو. لەو خالەشدا،
پىشھاتەكان پىت دەلین سامانەكەت بۆ ھەتا ھەتايە لەدەست چوہ.

«ئەوجا لەسالی چوارەمدا، هەندیکجار پیشهاتهکان بەجیت دەهێلن، چونکە گویت لییان نەگرتوو. سەرۆک هۆزهکان ئەوەیان بۆ دەردهکهوێ و بەو شیوهیهش، شوینەکهی خۆت وەک پراویژکار لەدەست دەدهی. بەلام دەبیته بازرگانیکی دەولەمەند و چەندین مەر و کەلوپەلت دەبی. باقی ژیاوت بەووه بەسەردهبهی، کە دەزانی دواي چارەنووسی خۆت نەکهوتوویت و ئەو کاتەش زۆر درەنگ دەبی.»

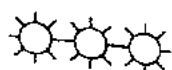
«دەبی بزانی خۆشه‌ویستی هەرگیز پێگەی پۆشتن بەدووی چارەنووسدا لەمرۆف ناگری. ئەگەر لەو شوینەکهوتنە بووستی، لەبەر ئەوەیە خۆشه‌ویستییه‌که راستەقینە نییه ... ئەو خۆشه‌ویستییه‌ی بەزمانی جیهان دەدوێ.»

کیمیایاگرەکه بازنەه‌ی سەر لەکه‌ی سڕییه‌وه و مارەکه‌ش خۆی بەناو بەرده‌کاندا خشاندا. کۆرەکه‌ی بیری کریستالفروشه‌که‌ی کەوتەوه، کە هەمیشە دەیویست بچێ بۆ مەککە و بیری پیاوه ئینگلیزه‌که‌ی کەوتەوه، کە بەدووی کیمیایاگرەکه‌دا دەگەرا. بیری ئەو ژنەه‌ی کەوتەوه، کە برپای بەبیابانەکه‌ هەبوو. هەروەها تەماشای ئەو بیابانەه‌ی کرد، کە بەره‌و ئەو ژنەه‌ی هینابوو، کە خۆشیدەویست. سواری ئەسپەکانیان بوونەوه، ئەمجاره‌ کۆرەکه‌ی دواي کیمیایاگرەکه‌ نەوت، کە بەره‌و میڤرگەکه‌ پێگەیان گرتبوو بەر. باکە دەنگی یرگەکه‌ی بۆ دەهێنان و کۆرەکه‌ش دەیویست گوێی لەدەنگی تێمه‌ بی.

بەلام ئەو شه‌وه، کاتی تەماشای کۆبرا که‌ی ناو بازنەکه‌ی دەکرد، و ئەسپسواره‌ سه‌یره‌ی بازەکه‌ی بەسەر شانەوه‌ بوو، باسی عەشق سامان، کچی بیابانەکه‌ و چارەنووسی بۆ کرد.

کۆرەکه‌ گوتی، «لەگەلت دێم.» هەر پاش ئەو قسه‌یه‌ش هەستی ئامەرانی کرد.

«سبەى بەر لەخۆرەهەلاتن بەپێ دەکەوین،» تاکە وەلامى
کیمیایاگەرەکە بوو.

کورەکە شەویکی بێخەوی بەسەربرد. دوو کاتژمێر بەر لەشەبەق،
یەکیەک لەو کورپانەى خەبەرکردەوه، کە لەچادرەکە لەگەڵى خەوتبۆن
و داواى لێکرد شوێنى ژيانى فاتیمەى پیشان بدات. پۆشتن بۆ
خیمەکەى و کورەکەش بەشى کرپنى مەرپێک ئالتوونى بەهاورپێکەى
بەخشى.

ئەوجا داواى لێکرد بچیتە ناو خیمەکە، فاتیمە خەبەر بکاتەوه
و پێى بۆى لەدەرەوه چاوەروانى دەکات. لاوه عەرەبەکە کارەکەى
جێبەجێکرد و بەشى کرپنى مەرپێکى تریش ئالتوونى وەرگرت.
کورەکە بەعەرەبە لاوهکەى گوت، «ئێستا بەتەنیا بەجێمان
بێلە.» عەرەبەکە گەرپایەوه بۆ چادرەکەى، شانازیدەکرد کە یارمەتى
راویژکاری مێرگەکەى دابوو، دلخۆشبوو بەوهى پارەى بەشى کرپنى
چەند مەرپێک وەرگرتبوو.

فاتیمە لەدەروازەى چادرەکەوه دەرکەوت. پێکەوه پیاسەیان
بەناو دارخورماکاندا دەکرد. کورەکە دەیزانى ئەوهیان سەرپێچیکردنە
لەنەریتەکاندا، بەلام بەلایەوه گرنگ نەبوو.

گوتى، «ئێرە بەجێ دەهێلم، دەشمەوێ بزانی دەگەرپیمەوه.
خۆشەمەدەوێی چونکە ...»

فاتیمە نەیهیشت تەواوى بکات، «هیچ مەلێ. کەسێک کەسێکى
ترى خۆشەدەوێ، لەبەر ئەوهى خۆشى دەوێ. هیچ هۆکارى بۆ
خۆشوێستن پێویست نییه.»

به لام کوره که به رده وام بوو، «خه ونیکم بینى و چاوم به پاشایه ک
کهوت. کریستالم فروشت و بیابانه کهم برى. له بهر جهنگى
هۆزه کانیش پۆیشتم بۆلای بیریک تا کیمیا گهره که بدۆزمه وه. له بهر
ئه وه خوشمده ویت، چونکه ته وای گهر دوون له دۆزینه وهى تودا
هاوکارى کردم.»

باوهشیان پیکدا کرد. ئه وه یه که مجاریانبوو بهر یه کترى بکهون.
کوره که گوتى، «ده گهریمه وه.»

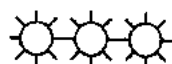
فاتیمه گوتى، «به ره ئیستا، هه میشه به چاوه پروانییه وه ته ماشای
بیابانه کهم ده کرد، به لام له ئیستا وه به هیوا وه سه برى ده کهم. پۆژیک
باوکم دوور که وه، به لام دواتر گه رایه وه بۆلای دایکم، ئیدى له
کاته وه هه میشه گه راوه ته وه.»

بینى چاوه کانى فاتیمه پرپوون له فرمیسک.
«ده گرىت؟»

پووى وه رگپرا و گوتى، «من ئافره تیکى بیابانیم. به لام له سه روو
هه موو شته کانه وه، من ئافره تم.»

فاتیمه پۆیشه وه بۆ چادره کهى، کاتیکیش پووناکی خۆر ده رکهوت،
هاته ده رى بۆ کردنى کارى پۆژانهى، که ماوهى چه ندىن سالبوو
هه مان کارى نه نجام ده دا. به لام هه موو شته کان گۆرابوون. ئیدى
کوره که له میرگه که نه بوو، هه رگیز میرگه کهش ئه و مانایهى نه بوو،
که دوینى ده یبه خشى. ئیدى ئه و شوینه نه بوو، که په نجاهه زار
دارخورما و سیسه د بیری ئاوى لیبوو، ئه و شوینه نه بوو، که
حاجیه کان له کو تایى گه شته که یاندا ده یگه یشتنى و لى ده حه وانه وه.
ئیدى له و پۆژه به دوا وه، میرگه که بۆ ئه و ده بووه شوینیکى چۆل.
له و پۆژه به دوا وه، بیابانه که گرنه ده بوو. هه موو پۆژى
ته ماشایده کرد و هه ولیده دا بیه بلینى کوره که بۆ دۆزینه وهى

سامانەكەى، بەدووى كام ئەستىرە كەوتوو. دەبوو ماچەكان بەبايەكدا
بنىرى، ئاواتىشى دەخواست بايەكە بەر دەموچاوى كۆرەكە بگەوى
و پىيى بلى فاتىمە زىندوو. پىيى بلى چاوەرپى دەكات، چاوەرپى
پياوئىكى ئازا، كە بەدووى دۆزىنەوئى سامانەكەيدا پۆشتوو. ئىدى
لەو پۆژە بەدواو، بىابانەكە تەنبا يەك شتى لەخۆ گرتبوو بۆ
فاتىمە: هىواى گەرانەو.

كاتى بەناو لمى بىابانەكەدا دەستيان بەغاردان كرد، كىمياگەرەكە
بەكۆرەكەى گوت، «بىر لەو مەكەرەو، كە بەجىت هىشتوو.
هەموو شتى لەپۆخى جىهاندا نووسراو و بۆ هەتاھەتاشە لەویدا
دەمىننیتەو.»

كۆرەكە گوتى، «مروڤ زياتر خەون بەوئەو دەبىنى بگەرپتەو
بۆ نىشتان، وەك لەوئەى بەجىي بلى.» بەبىدەنگى بىابانەكە
راھاتبووئەو.

«ئەگەر ئەوئەى مروڤ دەيدۆزىتەو، لەماددەى بىخەوش پىك
ھاتبى، ھەرگىز ھىچى لىنايەت. ھەمىشەش مروڤ دەتوانى بگەرپتەو.
ئەگەر ئەوئەى دۆزىوتەتەو تەنبا ساتىك پووناكى بى، ھەر بەشىوئەى
كشانى ئەستىرەيەك، ئەوا لەگەرانەوئەدا ھىچ نادۆزىتەو.»

ئەو پياو بەزمانى كىميا قسەيدەكرد. بەلام كۆرەكە دەيزانى
مەبەستى لەفاتىمەيە.

زەحمەتبوو بىر لەو نەكاتەو، كە بەجىي هىشتبوو. بىابانەكە،
بە جارسىيە بىكۆتايىيەكەسەو، ئەوئەى دەخستە خەون بىننەو.
كۆرەكە هىشتا دارخورماكان، بىرەكان و دەموچاوى ئەو ئافرەتەى

دەبىنى، كە خوشىدەويست. هېشتا پىاوه ئىنگلىزەكەى لەكاتى
تاقىكرىدەو زانستىيەكانىدا دەبىنى و ئەو وشتىرسوارەى دەبىنى، كە
بەبى ئەوەى خۆى پىبزانى، مامۆستا بوو. كۆرەكە لەبىرى خۆيدا
گوتى، پەنگە ھەرگىز كىمياگەرەكە عاشق نەبووبى.

كىمياگەرەكە لەپىشەو سوارىي دەکرد و بازەكەى بەسەر شانەو
خو. بالەندەكە بەباشى زمانى بىابانەكەى دەزانى، ھەر كاتىكش
دەستان، دەچوو راويدەکرد. يەكەم پۆژ بەكەرويشكىك و دووھ
زىش بەدوو بالەندەو گەرايەو.

لە شەودا لەدورى يەك دەخەوتن و ئاگرەكانىان دەشاردەو.
ەوانى بىابان سارد بوو، لەگەل تىپەپىنى قۇناغەكانى ھەيفىشدا،
يكترو تاريكترو دەبوو. ھەفتەيەك پۆيشتن و تەنيا قسەيان
ارەى وريابوونى خۆيانەو دەکرد، تا خۆيان لەجەنگى نيوان
زەكان پيارىزن. جەنگەكە بەردەوامبوو و ھەندىك جارىش بايەكە
ى ناخۆشى خويى دەھىنا. لەو نزىكانە جەنگ ھەلگىرسابوو،
ئەش بەبىرى كۆرەكەى دەخستەو، كە زمانى پىشەات بوونى
، ھەمىشە ئامادەبوو ئەو شتانە پىشانى كۆرەكە بدات، كە
كانى نەياندەتوانى بىبينن.

، ھەوتەم پۆژدا، كىمياگەرەكە پيارىدا لەكاتى ئاسايى خۆيان
بووەستن. بازەكەى بۆ راوكرىد نارد و كىمياگەرەكەش
يەك ئاوى بۆ كۆرەكە پاكەرت.

ياگەرەكە گوتى، «خەرىكە دەگەيتە كۆتايى گەشتەكەت.
بى بەدووكەوتنى چارەنوسى خۆتت لىدەكەم.»

كە گوتى، «تۆيش لەرپگە ھىچ شتىكت پىنەگوتەم. پىم
ەندىك لەو شتانەم فىرىكەى، كە خۆت دەيانزانى. ماوھىەك
ستا، لەگەل پىاوېك بەبىابانەكەدا گەشتەمكرد، كە كۆمەلېك

کتیبی کیمیایی پیبوو. به لام نه متوانی هیچیان لیوه فیربیم.»
 کیمیاگره که له وه لامدا گوتی، «ته نیا یهک ریگه هیه بو
 فیربوون، نه ویش له ریگه ی کرداره وهیه. هه موو نه و شتانه ی پیویسته
 بیانزانی، له گه شته کانتته وه فیریان بووی. ته نیا پیویسته یهک شتی
 دیکه فیربی.»

کورپه که دهیویست بزانی نه و شته چییه، به لام کیمیاگره که له
 ئاسو بو بازه که دهگه را.

«بوچی پیته دهگوتری کیمیاگر؟»

«چونکه کیمیاگره.»

«نه ی چی به سهر نه و کیمیاگرانه دا هات، که ویستیان ئالتوون
 دروست بکه ن و نه یانتوانی؟»

هاوه له که ی له وه لامدا گوتی، «نه وان ته نیا بو ئالتوون دهگه پان.
 نه وان بو سامانی چاره نووسیان دهگه پان، به بی نه وه ی بیانه وی
 له ناو چاره نووسی خویاندا زیانیان بگوزهرینن.»

کورپه که پرسی، «نه و شته چییه، که ده بی بیزانم؟»

به لام کیمیاگره که له سهر ته ماشا کردنی ئاسو به رده وام بوو.
 له کوتاییشدا بازه که به ژمه خوراکیکه وه گه پایه وه. چالکیان
 مه لکه ند و ناگریان تیدا کرده وه، تا گرپه کانی نه بیندری.

خواردنه که ی ئاماده کرد و گوتی، «من کیمیاگره، زور به ساده یی
 له بهر نه وه ی کیمیاگره. نه و زانسته له باوه گه وره مه وه فیربووم،
 نه ویش له باوکییه وه فیری بوو، به و شیوه یه ش ده پوات و هه
 له سه ره تای دروستبوونی جیهانه وه بۆمان ماوه ته وه. له و ده مه دا،
 ده کرا کاری ناوازه به ساده یی له سهر زمروتیک بنووسری. به لام
 خه لکی دهستیان به رپه تکرده وه ی شتی ئاسان کرد و دهستیان
 به نووسینی کورته وتار و لیكدانه وه و خویندنه یه لسه فه کرد.

پێیان وابوو پێگهیهکی باشتەر له خهڵکانی دیکه شک دهبن. بهلام هیشتا و تا نهمرۆش تابلۆی زمروتهکه ههراوه. «چی لهسهرا تابلۆی زمروتهکه نووسراوه؟» کوپهکه دهیویست بزانی.

کیمیاههکه دهستیکرد بهوینهکیشان لهسهرا لهکه، لهماوهی کهمتر لهپێنج خولهکدا تهواو بوو. کاتی وینهکهی دهکیشا، کوپهکه بیری لهپاشا پیرهکه و نهو گۆرپهپانه دهکردهوه، که نهو پۆژه یهکتریان لیبینیبوو؛ ههرا دهتگوت سالانیکی زۆری بهسهرا تپهپیهوه. کاتی تهواو بوو، کیمیاههکه گوتی، «ئهمه لهسهرا تابلۆی زمروتهکه نووسراوه.»

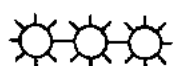
کوپهکه ههولیدا نووسراوی سهرا لهکه بخوینێتهوه. پاشان بهکهمیک هیوا برپاوییهوه گوتی، «ئهوه کۆده. ههرا لهوانه دهچێ، که لهکتیبهکانی پیاوه ئینگلیزهکهدا بینیم.» کیمیاههکه لهوهلامدا گوتی، «نهخێر، لهفرینی ههلوکان دهچێ؛ ناتوانی تهنیا بهبۆنه ی هۆکارهوه لیان تیبگهیت. تابلۆ زمروتیهکه پارهویکی راستهوخویه بهرهو ناو پۆحی جیهان. «زاناکان تیبگهیشتون ئهم جیهانه سروشتیه تهنیا وینه و کۆپییهکی بهههشته. بوونی ئهم جیهانه تهنیا دلناییهکه بو ههبوونی جیهانیکی بێخهوش. خودا ئهم جیهانهی دروستکردوه، تا مرۆف لهپێگه ی شته بهرجهستهکانیهوه لهفیرکارییه پۆحانییهکان و زانسته سهراسور هینه رهکه ی تیبگات. مه بهستم لهوه بوو، که گۆم بهکردار.»

کوپهکه پرسى، «پێویست دهکات له تابلۆ زمروتیهکه تیبگه؟» «پهنگه، گهرا له تاقیگهیهکی کیمیاییدا بایت، باشتترین کات دهبوو بۆ تیبگه یشتن له تابلۆ زمروتیهکه. بهلام ئیستا له بیاباندا یست. له بهر

ئەو تەنیا سەرقالى كارى خۆت بە . بىابانەكە وات لىدەكا لەجىهان تىبگەي؛ لەپاستىدا ھەموو شتىكى سەر پووكارى زەوى ھەمان ئەو كارە دەكات . تەنات پىويست ناكە لەبىابانەكەش تىبگەي: ھەموو ئەو پىويستە بىكەي، تىپرامانە لەدەنكە لمىك، بەو شىوہەش ھەموو شتە سەرسورپەنەرهكانى ئافراندن دەبينى. »

«چۆن دەتوانم لەبىابانەكەدا نوقووم بىم؟»

«گوئى لەدلت بگرە . ئەو ھەموو شتەكان دەزانى، لەپۆجى جىهانەو ھاتووە و پۆژىكىش دى بۆ ئەوئى بگەرپتەوہ.»

دوو پۆژى تر بەبىدەنگى بەبىابانەكەدا پۆيشتن . كىمىاگەرەكە زياتر وريابوو، چونكە لەشوينىك نزيك دەبوونەوہ، كە سەختترىن جەنگى تىدا ھەلگىرسابوو . كاتى دەپۆيشتن، كۆرەكە ھەولیدا گوئى بۆ دلى بگرئ .

كارىكى ئاسان نەبوو؛ پىشتر ھەمىشە دلى ئامادەبوو چىرۆكى خۆى بۆ بگىرپتەوہ، بەلام بەو دوايانە وانەبوو . سەردەمىكبوو بۆ ماوہى چەند كاتژمىرىك باسى غەمبارى خۆى دەكرد، جارەكانى تريش سۆزى بۆ خۆرەلاتنى بىابانەكە دەجوولا و بەو شىوہەش، كۆرەكە ناچار دەبوو فرمىسكەكانى بشارپتەوہ . دلى خىراتر لىيدەدا كاتى باسى سامانى بۆيدەكرد، خاويش دەبووہوہ كاتى چاوى لەئاسۆى بىكۆتاي بىابانەكە دەبرى . بەلام ھەرگىز دلى بىدەنگ نەدەبوو، تەنات ئەو كاتانەش، كە كۆرەكە و كىمىاگەرەكە بىدەنگ دەبوون .

لەو پۆژەدا، كاتى بۆ پشودان وەستان، كۆرەكە پرسى، «بۆچى

دەبى گويى لەدلمان بگريڭ؟»

«چونكە دلت لە ھەر شوينى بى، لەوئى سامانەكەت دەدۆزىتەو.»
كۆرەكە گوتى، «بەلام دلم وروژاۋە. خەونى خۆى ھەيە، سۆزدارە
و عاشقى كچىكى بىاباننشىنە. كاتى بىر لەو كچە دەكەمەو، دلم
داۋاى شتم لىدەكا و چەندىن شەو بى خەوم دەكات.»

«كەۋاتە زۆر باشە. دلت زىندوو. بەردەوام گويى لىبگرە.»

لە سى پۆزى دواتردا، دوو گەشتيارەكە بەلاى كۆمەلىك چەكدارى
ھۆزنشىندا تىپەپىن و كۆمەلىكى دىكەشيان لەئاسۆۋە بىنى.
دلى كۆرەكە دەستىكرد بەباسكردنى ترس. ئەو چىرۆكانەى بۆ
دەگىرپايەو، كە لەپۆخى جىھانەوە بىستىبۈونى، چىرۆكەلىك لەبارەى
ئەو مرقۇئانەو، كە بەدووى سامانەكەياندا پۆيشتوون و ھەرگىز
نەياندۆزىۋەتەو. ھەندىكجار بەو بىرۆكەيە كۆرەكەى دەترساند، كە
پەنگە سامانەكەى نەدۆزىتەو، يان لەۋانەيە لەبىابانەكەدا بمرئ.
ھەندىك جارى تىرىش قايلېۋونى خۆى بۆ كۆرەكە دەردەبېرى:
بەدۆزىنەوەى عەشق دەۋلەمەند بوۋىو.

كاتى راۋەستان تا پشور بەئەسپەكان بدەن، كۆرەكە
بەكىمياگەرەكەى گوت، «دلم خاينە. نايەوئى بەردەوام بىم.»
كىمياگەرەكە لەۋەلامدا گوتى، «جىيى خۆيەتى. سىرۋشتىيانە
لەۋە دەترسى لەبەدووكەوتنى خەۋنەكەتدا ئەۋەى ھەتە لەدەستى
بدەيت.»

«ئەى كەۋاتە بۆچى دەبى گويى لەدلم بگرم؟»

«چونكە جارىكى تر ناتوانى بىدەنگى بگەيت. گەر تەنانەت
وايش خۆت دەريخەيت، كە گويى لى ناگرى، ھەمىشە ھەر لەناو
تۆدا دەبى، ئەۋە دووبارە دەكاتەو، كە لەبارەى ژيان و جىھانەو
بىرى لىدەكەيتەو.»

«مه به سست ئه وه یه گهر ته نانه ت ناپاکیشبوو ههر ده بی گویی لیبگرم؟»

«ناپاکی شتی که و کتوپر دیت. ئه گهر به باشی دلت بناسی، ههرگیز ناتوانی خیانه ت لیبکات. چونکه خه ون و ئاره زووه کانی ده زانیت و ده زانی چۆن مامه له یان له گه لدا بکه یت.

«ههرگیز ناتوانی له دلت هه لیبی. له بهر ئه وه واباشتره گویی لیبگریت. به و شیوه یه ش پیویست ناکا ههرگیز له پیاکیشانیکی له ناکاو بترسی.»

له گه ل تیپه پینیان به بیابانه که دا، کوپه که له سه ر گوئگرتن له دلی به رده وام بوو. له فیله کانی تیگه یشت و وه ک خوی قبولیکرد. ترسی نه ما و پیویستی گه رانه وه ی بو میترکه که له یادکرد، چونکه ئیواره یه کیان پیی گوت شادمانه. دلی گوتی، «گهر چی هه ندیکجار گله یی ده که م، له بهر ئه وه یه من دلی مرۆشم، دلی مرۆفیش به و شیوه یه یه. خه لکی له به دووکه وتنی گرنگترین خه ونه کانیان ده ترسن، چونکه هه ست ده که ن شایانی ئه وه نین، یان ناتوانن پییان بگه ن. ئیمه ی دل، ته نیا به بیرکردنه وه له و خه لکانه ی بو هه میشه ده پۆن، ده ترسین یان به و ساتانه ی ده کرا باش بن و نه بوون، یان ئه و سامانه ی ده کرا بدۆزرا بایه ته وه، به لام بو هه تاهه تایه له ناو ده نکه له که اندا نیژرا. چونکه کاتی ئه و شتانه پووده ده ن، خراپ ئازار ده چیژین.»

شه ویک که ته ماشای ئاسمانه بی هه یفه که یان ده کرد، کوپه که به کیمیاگه ره که ی گوت، «دلم له ئازارچه شتن ده ترسی.»

«به دلت بلی ترسی ئازارچه شتن له خودی ئازارچه شتن خراپتره. ههرگیز هیچ دلکیش به گه ران به دووی خه ونه کانیاندا ئازار ناچیژێ، چونکه ههر چرکه یه کی گه رانه که، چرکه یه کی پیکه وتکردنی خودا و

ئەبەدىيەتە.»

كۆپرەك بەدلى گوت، «ھەموو چركەيەكى گەپان، پېكە وتكردىنى خودايە. كاتى بەپاستى بەدوى سامانەكەمدا دەگەپىم، ھەموو پۇژىكم درەوشاۋەيە، چونكە دەزانم كاتى سامانەكە دەدۇزمەۋە، ھەموو كاتزمىرېك دەبىت بەبەشېك لەو. كاتى بەپاستى بەدوى سامانەكەمدا گەپاوم، شتگەلىكم دۇزىۋەتەۋە، كە ھەرگىز نەمبىنيون و نەمويراۋە بىانكەم، چونكە پىم وابوۋە ئەو شتانە بۇ شوان مەھال بن.»

ئەوجا دلى بۇ تەۋاۋى پاشنىۋەپۇيەك بىدەنگ بوو. ئەو شەۋە كۆپرەك خەۋىكى قوۋلى لىكەوت، كاتىكىش خەبەرى بوۋەۋە، دلى شتگەلىكى پىگوت، كە لەپۇخى جىھانەۋە ھاتىبون. پىى گوت ئەو كەسانەى دىخۇشن، خدا لەناخىاندایە. ۋەك كىمياگەرەكەش گوتىۋى، دەكرى خۇشەۋىستى لەدەنكە لىكى بىابانەكەدا بدۇزىتەۋە. چونكە دەنكە لم ساتىكى ئافراندىنە، گەردوونىش مليۇنان سالى پىچۋە تا ئافراندىۋىەتى. دلى گوتى، «ھەموو كەسىكى سەر زەۋى سامانىك چاۋەپى دەكات. ئىمەى دلى مۇقىش بەدەگمەن شت لەبارەى ئەو سامانانەۋە دەلىين، چونكە ئىدى خەلكى نايانەۋى بەدوۋىاندا بگەپىن. ئەو شتانە تەنیا بەمندالان دەلىين. دواترىش، زۇر بەسادەى پىگە بەژيانىان دەدەين بەئاراستەى خۇيان و بەرەۋ چارەنۋوسى خۇيان تىپەپن. بەلام بەداخەۋە، كەم كەس بەو پارەۋەدا دەپوات، كە بۇيان دىارى كراۋە - پارەۋى چارەنۋوس و شادمانى. زۇرىنەى خەلكى، جىهان ۋەك شتىكى مەترسىدار دەبىنن، لەبەر ئەۋەش جىهان ھەلدەگەپىتەۋە و ھەر بەپاستى دەبىتە شتىكى مەترسىدار.

«لەبەر ئەۋە، ئىمەى دل نىانتەر و نىانتەر قسە دەكەين. ھەرگىز بىدەنگ ناپىن، بەلام ئاۋات دەخۋازىن وشەكانمان نەبىستىرى:

نامانه وی خه لکی له بهر به دوو نه که وتنی دله کانیاں بازار بچیزن.»
کورپه که له کیمیاگره که ی پرسى، «بۆچى دله کان به خه لکی نالین
له به شوین که وتنی خه ونه کانیاں به رده وام بن؟»

«چونکه نه وه له هه موو شتیکی دیکه زیاتر نازارى دله کان ده دا،
دله کانیش نایانه وی بازار بچیزن.»

له وی به دواوه، کورپه که له دلی تیگه یشته. تکای لی کرد هه رگیز
له قسه کردن نه وه ستن. داواى لی کرد کاتى له خه ونه کانى دوور که ونه وه،
دلی هاواربکات و ئاگادارى بکاته وه. کورپه که سویندى خوارد هه
کات گوئی له ئاگادار کردنه وه که بوو، په یامه که ی به جی بیئى.

نه وه هه موو شته کانى به کیمیاگره که گوت. کیمیاگره که ش
تیگه یشته، که دلی کورپه که گه پاره ته وه بۆ پۆحى جیهان.

کورپه که پرسى، «که واته ئیستا ده بی چیبکه م؟»

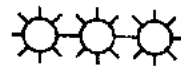
کیمیاگره که گوتى، «به ره وه پره مه کان به رده وام به. وریای
پیشها ته کانیش به. هیشتا دلت توانای نه وه ی هیه شوینى
سامانه که ت پیشان بدات.»

«ئایا نه وه نه وه شته یه، که هیشتا ده بی بیزانم؟»

کیمیاگره که له وه لامدا گوتى، «نه خیر، نه وه ی پئویسته
بیزانى، نه مه یه: بهر له وه ی خه ونى به دی بهیندرى، پۆحى جیهان
له هه موو نه وه شتانه دا تاقیتده کاته وه، که له پریگه که دا فیریان بویت.
نه مه له خراپى خۆیدا ناکات، به لکو ده یه وی له گه ل به دیه پتانی
خه ونه کانمان، به ته واوه تى شاره زای نه وه وانانه بین، که له پریگه ی
خه ونه کانماندا فیریان بووین. زۆرینه ی خه لکی له وه خاله دا کۆل
ده دن. گهر به زمانى بیابان بیلیین، نه وه ش نه وه خاله یه، که
که سیک به هوی تینویتییه وه ده مرى، کاتى دارخورماکان له ئاسۆه
ده رده که ون.»

«ھەموو گەرانىك بە بەختى دەستپىكەر دەست پىدەكات. ھەموو گەرانىكىش بە تاقىكرىدە ھەي تەواۋەتى كەسە سەر كە وتوۋەكە كۆتايى دىت.»

كۆرەكە پەندىكى ولاتەكەي خۇي بىركە وتەۋە. كە دەلى، تارىكتىن كاترۇمىرى شەۋ، پىك بەر لە كازىۋەيە.

پۇڭى دواتر يەكەم نىشانەي پوونى مەترسى دەر كە وت. سى چەكدارى ھۆزنىشىن ھاتنە پىشى و لەكۆرەكە و كىمياگەرەكەيان پىرسى لەۋى چى دەكەن.

كىمياگەرەكە لەۋەلامدا گوتى، «ھاتووم پراۋ بە بازەكەم بگەم.»

يەككە لەپىاۋەكان گوتى، «دەبى بتانپىشكىن، تا بزانىن چەكتان پىيە.»

كىمياگەرەكە بە ھىۋاشى لەسەر ئەسپەكەي ھاتە خوارى و كۆرەكەش ھەمان شتى كرد.

كاتى جانتاي كۆرەكە دەگەر، ھۆزنىشىنەكە گوتى، «بۇچى پارەت لەگەل خۆت ھەلگرتوۋە؟»

گوتى، «پىۋىستم پىيەتى تا بگەمە ھەرەمەكان.»

ئەۋ پىاۋەي شتەكانى كىمياگەرەكە دەگەر، كەمۆلەيەكى پىر لەشلە و شووشەيەكى ھىلكەيى زەردى دۆزىيەۋە، كە كەمىك لەھىلكەي مرىشك گەرەتريۋو.

پىرسى، «ئەمانە چىن؟»

«ئەۋانە بەردى فەيلەسوف و نەمرى ژيانىن. ئەۋە كارى ناۋازەي كىمياگەرەكانە. ھەر كەسپك شلەكە بخواتەۋە، ھەرگىز جارىكى

تر نه خوښ ناکه وئ، يسهک ته له زم له بهرده که ش ده توانئ هه موو
کانزايهک بگوړئ به ئالتوون.»

عه ره به کان پئى پټکه نين و کيمياگه ره که ش له گه لئاندا پټکه نى.
پټيان و ابو و وه لامه که ي سه رسورپه ننه ر بئ، بويه ريگه ياندا کوړه که و
کيمياگه ره که شته کانيان به رن و برؤن.

کاتئ پوښتن، کوړه که له کيمياگه ره که ي پرسى، «تو شيتئ؟
له پټناو چيدا نه وه ت کرد؟»

کيمياگه ره که له وه لامدا گوتئ، «تا وانه يه کى ساده ي ژيان ت
فيريکه م. کاتئ سامانئکى مه زنت پټيه و ده ته وئ به خه لکى بلئى،
به ده گمهن باوه رت پټده کړئ.»

به ناو بيابانه که دا به رده وام بوون. له گه ل تټپه پټنى هه ر پوژيکدا،
دلى کوړه که بټده نگتر و بټده نگتر ده بوو. ئيدى نه يده ويست
شت له باره ي داهاتوو و پابر دووه بزانئ، ته نيا به ته ماشاگردنى
بيابانه که ئاسووده بوو، ده شيويست له گه ل پوحي کوړه که له پوحي
جيهان بخواته وه. کوړه که و دلى بوو بوونه هاوپئ، ئيستا که سيان
نه يانده توانئ ناپاکى له گه ل نه وه ي ترياندا بکه ن.

کاتئ دلى قسه ي بو کوړه که ده کرد، له بهر نه وه بوو هانئ کوړه که
بدات و هيژى پټي به خشئ، چونکه پوژه بټده نگه کانئ ناو بيابانه که
بيزار که ر بوون. دلى باسى تاي به تمه ندييه به هيژه کانئ بو کوړه که
کرد: نازايه تى کوڼدان له مه رپه کان و به دووکه وتنئ چاره نووسى و
په روښييه که ي له کاتئ کارکردندا له دوکانئ کريستاله که.

دلى شتئکى تريشى پټگوت، که هه رگيز کوړه که تټيبنئ
نه کرد بوو: باسى نه و مه ترسيانه ي بو کرد، که نه ويان ترساند بوو،
به لام هه رگيز کوړه که ده رکى پټنه کرد بوو. دلى پټى گوت، که گوايا
جاريک نه و تفه نگه ي شار دبووه وه، که کوړه که له باوکى برد بوو،

چونكى لەئەگەرى ئەو ترسابوو، خۆى پى برىندار بكات. ئەو پۆژەى بىرى كۆپەكە ھىنابووە، كە نەخۆش بووېو و لەناو كىلگەكاندا پشابووە، لەپاش ئەو ش بەقووللى خەوى لىكەوتېو. ئەو پۆژەى دوو دز لەدوورەو پلانىان دانابوو مەپەكانى كۆپەكە بدزن و خۆيشى بكوژن. بەلام لەبەر ئەو ەى كۆپەكە بەرەو پىش نەپۆشتېو، دزەكان پۆشتېون، چونكى پىيان وابوو كۆپەكە رىگەى كۆپىيى.

كۆپەكە لەكىمياگەرەكەى پرسى، «ئايا دلى مرقف ھەمىشە يارمەتى دەدات؟»

«بەزۆرى دلى ئەو كەسانەى دەيانەوئ بەچارەنووسى خۆيان بگەن. بەلام يارمەتى مندا و مەست و بەتەمەنەكانىش دەدەن.»
«ماناى ئەو ە ھەرگىز ناكەومە مەترسىيەو؟»

كىمياگەرەكە گوتى، «ماناى واىە ئەو ەى دل پى بكرى، دەيكات.»

پاشنىو پۆيەك، بەتەنىشت چادرگەى يەكك لەھۆزەكاندا تىپەپىن. عەرەبەكان لەھەموو سووچىكى چادرگەكەدا وەستابوون، كە دىداشەى سېى جوانيان لەبەردابوو و چەكەكانىشيان لەسەر پىبوون. پىاوەكان نىرگىلەيان دەكىشا و چىرۆكيان لەبارەى بەرەكانى جەنگەو دەگىراپەو. كەس گوتى بەدوو گەشتيارەكە نەدا.
كاتى گەشتە پىشتى چادرگەكە، كۆپەكە گوتى، «ھىچ مەترسىيەك نىيە.»

كىمياگەرەكە تووپە دياربوو: «بپوا بەدلت بكە، بەلام ھەرگىز لەيادى مەكە لەناو بىاباندايت. كاتى مرقفەكان بەرامبەر يەكتر دەجەنگىن، پۆخى جىھان ھاوارەكانى شەر دەبىستى. كەس لەئازارچەشتنى ئەنجامى شتەكانى ژىر خۆر پزگارى نابى.»
كۆپەكە لەبىرى خۆيدا گوتى، ھەموو شتەكان يەكن. ئەوجا ھەر

وہک بلّی بیابانہ کہ ویستوویہ تی بیسہ لمینّی کیمیاگەرہ کہ راست
دہکات، دوو ئہ سپسوار لە پشتی گہشتیارہ کانہ وہ دەرکہ وتن.
یہ کیکیان گوتی، «ناتوانن لە وہ زیاتر برۆن. ئیوہ لە ناوچہ ی
جہنگی ھۆزہ کاندان.»

کیمیاگەرہ کہ پّیک تہ ماشای ناو چاوہکانی ئہ سپسوارہ کہ ی کرد و
لە وہ لامدا گوتی، «زۆر دوور نا کہ ومہ وہ.» بۆ ساتیک بیدہنگ بوون
و پازیبوون بە وہی کیمیاگەرہ کہ و کورہ کہ بەردہوام بن.
کورہ کہ بە سہرسورماوی تہ ماشای ئہ و نیگا گۆرینہ وہیہ کرد.
گوتی، «بہ و شیوہ سہیرکردنہ ت توانیت بە سہر ئہ سپسوارہ کاندان زال
بیت.»

کیمیاگەرہ کہ لە وہ لامدا گوتی، «چاوہکانت ھیزی پۆخت دەرہ خەن.»
کورہ کہ لە بیرى خۆیدا گوتی، راستہ. تیبینیکردبوو، کہ
لە ناوہ راستی کۆمەلہ چە کردارہ کہ دا یہ کیکیان چاوی لە و دووانہ
بریبوو. ھیندہ دووربوو، کہ ھەر دہ موچاویشی نہ دہ بیندرا. بە لام
کورہ کہ دلنیا بوو لە وہی تہ ماشای ئہ وانی کردبوو.
لە کوتاییدا، کاتی لە و زنجیرہ چیاہ پەپینہ وہ، کہ بہ تہ واوی ئاسودا
دریژبوو بوو وہ، کیمیاگەرہ کہ گوتی تہ نیا دوو پۆژ لە ھەر پەمہ کانہ وہ
دوورن.

کورہ کہ گوتی، «ئەگەر بہم نزیکانہ جیا دہ بینہ وہ، فیری کیمیا
بکہ.»

«خۆت کیمیا دہ زانی. کیمیا چوونہ ناو پۆحی جیہان و
دۆزینہ وہی ئہ و سامانہ یہ، کہ بۆت داندراوہ.»
«نەخیر، مہ بہ ستم ئہ وہ نییہ. باسی گۆرینی قورقوشم دہ کہم
بہ ئالتوون.»

کیمیاگەرہ کہ ھەر بہ شیوہی بیابانہ کہ بیدہنگ بوو، تا کانی

نانخواردنیش وه لآمی کۆرپه که ی نه دایه وه .

گوتی، «هه موو شتی له گهردووندا گه شه یکردوووه . به لای مرۆفی زیره کیشه وه، ئالتوون ئه و کانهزایه، که باشترین گه شه یکردوووه . مه پرسه بۆ: منیش نازانم . ته نیا ئه وه ده زانم، که هه میسه نه ریته کان پاست ده کهن .

«مرۆف هه رگیز له وشه کانی زاناکان تینه گه یشتوووه . به و شیوه یه ش ئالتوون، له جیی ئه وه ی ببیته هیمای گه شه کردن، بووه ته بنچینه ی ململانی .»

کۆرپه که گوتی، «شته کان به چه ندین زمان قسه ده کهن . کاتیکیبوو ناله ی وشتریک، جگه له ناله ی وشتریک هیه شتیکی تر نه بوو . وای لیها ت بووه نیشانه ی مه ترسی . له کۆتاییشدا ته نیا بووه وه به ناله ی وشتر .»

به لام وه ستا . به دلنیا ییه وه کیمیا گه ره که خۆی ئه و شتانه ی ده زانی .

کیمیا گه ره که به رده وامبوو، «کیمیا گه ری پاسته قینه م ناسیوووه . خۆیان له تاقیگه کانیاندا زیندان یکردوووه، تا ئه وانیش به شیوه ی ئالتوون گه شه بکهن . نه و جا به ردی فه یله سوفیان دۆزیوه ته وه، چونکه تیگه یشتوون له وه ی کاتی شتی گه شه ده کات، هه موو شته کانی چوارده وریشی له گه لیدا به ره و پیش ده چن .

«هه ندیکی تریان به پیکه وت به رده که ده دۆزنه وه . ئه وان خۆیان به هره دارن و پۆحیشیان له پۆحی خه لکانی تر ئاماده تره . به لام ئه وانه حیساب نا کرین . چونکه زۆر ده گمه نن .

«ئه وانه ش هه ن، که ته نیا بایه خ به ئالتوون ده ده ن . هه رگیز نه یینییه که یان بۆ نه دۆزرا وه ته وه . ئه وان له یادیان کردوووه قورقوشم و مس و ئاسنیش چاره نووسی خۆیان یان هیه . کاتیکیش که سی

دەست دەخاتە چارەنۈوسى شىتېكى دىكەۋە، ھەرگىز چارەنۈوسى خۇي بۇ نادۆزىتەۋە.»

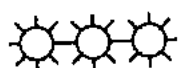
وشەكانى كىمياگەرەكە ۋەك نەفرىنىك دەنگىيان دەداپەۋە. سەدەفېكى لەسەر زەۋىيەكە ھەلگرتەۋە.

گوتى، «ئەم بىابانە پۆژىك لەپۆژان دەريابوۋە.»

كۆپەكە لەۋەلامدا گوتى، «تېبىنى ئەۋەم كىردوۋە.»

كىمياگەرەكە داۋاي لەكۆپەكە كىرد سەدەفەكە بىنىت بەگوپەۋە. لەمندايدا چەندىنچار ئەۋەي كىردوۋە و گوپى لەدەنگى دەريا بوۋە. «دەرياكە لەناۋ ئەۋ سەدەفەدا ژياۋە، چۈنكە ئەۋە چارەنۈوسى خۇي بوۋە. ئەۋەيش ھەرگىز كۆتايى پىنايەت، ھەتا جارىكى تر بىابانەكە بەئاۋ دانەپۆشرىتەۋە.»

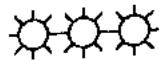
سوۋارى ئەسپەكانىيان بوۋنەۋە و ئاراستەي ھەپەمەكانى مىسپىيان گرتەۋە بەر.

خۆر لەئاۋابوۋندابوۋ كاتى دلى كۆپەكە ئاماژەي بەمەترسى كىرد. بەگرەدەباي زەبەلاح دەۋرە درابوۋن، كۆپەكەش تەماشاي كىمياگەرەكەي كىرد، تا بزانى ھەستى بەھىچ كىردوۋە. بەلام ۋادەردەكەوت ئاگاي لەھىچ مەترسىيەك نەبى. لەپاش پىنچ خولەك، كۆپەكە دوو ئەسپسوۋارى بىنى، كە چاۋەپىي ئەۋانىيان دەكرد. بەر لەۋەي ھىچ بەكىمياگەرەكە بلى، دوو ئەسپسوۋارەكە بوۋن بە دە و پاشانىش سەد دانە. ئەۋجا لەمەموۋ جىگەيەكى نىزىك گرەدەباكان دەبىندران.

ئەۋان پىاۋانى ھۆزنىشىن بوۋن و بەرگى شىنىيان لەبەردابوۋ، بازى پەشيشيان بەدەۋرى عەگالەكانىيانەۋە كىردبوۋ. دەموچاۋيان

به په چه ی شین داپۆشرا بوو و ته نیا چاوه کانیان به ده ره وه بوو.
ته نانه ت له دووریشه وه چاوه کانیان هیزی پۆحیانی ده ره خست.
چاویان باسی مه رگی ده کرد.

مه ردوکیان بران بو ئۆردوگایه کی سه ربازی نه و نزیکانه . کۆره که
و کیمیاگه ره که برانه نه و چادره ی سه رۆکه که له گه ل کۆمه له که یدا
له کۆبوونه وه دا بوو.
یه کێکیان گوته ، «ئه مانه سیخوره کانن.»
کیمیاگه ره که گوته ، «ئیمه ته نیا گه شتیارین.»
«سێ پۆژ پێش ئیستا له سه ربازگه ی دوژمن بیندراون . له گه ل
یه کێک له سوارچاکه کانی نه ویدا قسه تانده کرد.»
کیمیاگه ره که گوته ، «من پیاویکم به بیابانه که دا ده سوپیمه وه و
شاره زاییم له نه ستیره کاندایه یه . زانیاریم له سه ر سوپا و جووله ی
هۆزه کان نییه . زۆر به ساده یی رابه ری هاوپیکه م ده که م.»
سه رتیپه که پرسه ، «هاوپیکه ت کییه ؟» کیمیاگه ره که گوته ،
«کیمیاگه ره . له هیزه کانی سروشت تیده گات . ده شیه وئی هیزه
نااساییه کانیان نیشان بدات.»
کۆره که به بیده نگه گوئی ده گرت . ترسابوو .
یه کێکی تر له پیاوه کان پرسه ، «بیگانه یه ک لیڤه چی ده کات ؟»
به ر له وه ی کۆره که فریاکه وئی یه ک وشه بلێ ، کیمیاگه ره که
گوته ، «پاره ی بو هۆزه که تان هیناوه .» کیمیاگه ره که جانتای
کۆره که ی هه لگرت و ئالتوونه کانی به خشی به سه رتیپه که .
عه ره به که به بێ یه ک وشه قبولی کرد . به شی کرینی کۆمه لێک

چەكى باشى دەکرد.

لەكۆتايیدا پرسى، «كیمیاگەر چىيە؟»

«كەسىكە و لەسروشەت و جىهان تىدەگات. گەر بىهەوى، دەتوانى

تەنیا بەهەيزى باكە ئەم سەربازگەيە ويران بکات.»

پىاوەکان پىكەنن. ئەوان بەکاولکاری جەنگ راهاتبوون،

دەشیانزانی بايەكە زيانكى زۆریان پىناگەيەنى. هیشتاش دلیان

خیراتر لییدەدا. ئەوان پیاوی بیابان و جادووگەری مەترسیدار بوون.

سەرتیپەكە گوتى، «دەمەوى ئەو کارە بکات.»

کیمیاگەرەكە لەوەلامدا گوتى، «سێ پۆزى پىویستە. بۆ سەلماندنى

هەيزەكەى، دەبێ خۆی بگۆرى بەبا. گەر نەیتوانى، لەبەر شانازی

هۆزەكەتان ژيانمان پىشكەشى ئیو دەكەین.»

بەفیزههه گوتى، «ناتوانى شتىكم پىشكەش كەیت، كە خۆم

خاوەنى بىم.» بەلام سێ پۆز مۆلەتى بەگەشتیارەكان دا.

كۆرەكە لەترسا دەلەرزى، بەلام كیمیاگەرەكە یارمەتیدا لەچادرەكە

بچیتە دەرى.

کیمیاگەرەكە گوتى، «پىگە مەدە هەست بەترسەكەت بکەن.

ئەوان مەوۆى ئازادن و ترسنۆكەكان تپۆ دەكەن.»

بەلام كۆرەكە نەیدەتوانى قسە بکات. تا نەگەيشته ناوہ پاستى

سەربازگەكە، نەیتوانى هیچ بلى. پىویستى نەدەکرد زیندانى بکرىن:

عەرەبەكان تەنیا دەستیان بەسەر ئەسپەكانیاندا گرت. جارىكى

دیش، جىهان زمانە زۆرەكانى خۆى ئاشكراکرد: تەنیا چەند خولەكى

بەر لەو كاتە، بیابانەكە ناكۆتا و ئازاد بوو، بەلام ئیستا بووبوو

دیوارىكى داخراو.

كۆرەكە گوتى، «ئەوہى هەمبەو دات بەوان! هەموو ئەوہى

لەتەواوى ژيانمدا پاشەكەوتم كۆرەبوو!»

كىمياگەرەكە لەو ەلامدا گوتى، «جا چ سوودىكى ەيە گەر
بمىرى؟ پارەكەت بۇ ماو ە سى پۇز پزگارى كردين. ەميشە پارە
ژيانى مروف پزگار ناكات.»

بەلام كوپەكە نۇر لەگوتنى وشەى ژيرانە ترسابوو. نەيدەزانى
چۇن خۇى بگۇرپى بەبا. ئەو كىمياگەر نەبووا!

كىمياگەرەكە داواى چاى لەسەربازەكان كرد و ەندىكى بەمەچەكى
كوپەكەدا پرشت. شەپۇلىكى ژيانەو ە پۇخى شتەو ە و كىمياگەرەكەش
چەند وشەيەكى لەبەر خۇيەو ە گوت، كە كوپەكە لىى تىنەگەيشت.
كىمياگەرەكە بەدەنگىكى نۇر نىان گوتى، «مەيلى ترس بەسەرتا
زال بى. گەر پىگە بەيت، ناتوانى لەگەل دلتدا بدوييت.»

«بەلام نازانم چۇن خۇم بگۇرپم بەبا.»

«ئەگەر كەسى لەچارەنووسى خۇيدا بژى، ەمسو ئەو شتەنە
دەزانى، كە پىويستە بيانزانى. تەنيا شتىك دەتوانى نەهتەنە دى
خەونىك مەحال بكات: ترسان لەشكست.»

«لە شكست ناترسم. كىشەكە تەنيا ئەو ەيە، كە نازانم چۇن

خۇم بگۇرپم بەبا.»

«كەواتە دەبى فىرى؛ ژيانى پشتى بەو ەستوو.»

«بەلام ئەى ئەگەر نەتوانم؟»

«ئەوكاتە لەناو ەراستى ەتەنەدى خەونەكەتدا دەمىرى. ئەو ەيش

لەمردنى مليۇنان خەلكى تر باشترە، ئەو كەسانەى ەرگىز
نەيانزانىسو ە چارەنووسيان چيىە.»

كىمياگەرەكە بەردەوام بوو، «بەلام نىگەران مەبە، ەندىكجار

ترسى مەرگ وادەكات، مروف زياتر ورياي ژيانى بى.»

يەكەم پۇز تىپەپى. جەنگىكى جىدى لەو نزيكانە پوويدا و

ژمارەيەك بريندار ەتەندرانەو ە بۇ سەربازگەكە. سەربازە مردوو ەكان

جینگەيان گىرايه وه و ژيان بەردەوام بوو. كۆپەكە لەبىرى خۆيدا
گوتى، مەرگ هیچ شتێ ناگۆيێ.

سەربازێك بەجەستەى بېگيانى يەكێك لەھاوەلەكانى گوت، «دەى
با دواتر بمردبايت. دواى ئەوێ ئاشتى بەرقەرار دەبوو. بەلام ھەر
دەزانى دەمریت.»

لەكۆتايى پۆژەكەدا، كۆپەكە پۆشت تا بۆ كیمیاگەرەكە بگەيێ،
كە بازەكەى بۆناو بیابانەكە ناردبوو.

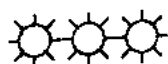
كۆپەكە دووبارە گوتى، «هیشتا نازانم چۆن بىم بەبا.»
«لە يادت بى چىم پێگوتیت: جیهان تەنيا پووختارىكى
ديارى خودايە. كیمياش تەنيا بێخەوشى پۆحانى دەخاتە ناوشتى
بەرجەستەو.»

«چى دەكەیت؟»

«خواردن بەبازەكەم دەدەم.»

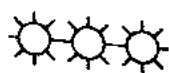
كۆپەكە گوتى، «ئەگەر نەتوانم خۆم بگۆرم بەبا، دەمریت، ئیتەر
بۆ خواردن بەبازەكەت دەدەیت؟»

كیمیاگەرەكە گوتى، «پەنگە تۆ بمەریت. من دەزانم چۆن خۆم
بگۆرم بەبا.»

لە پۆژى دووهمدا، كۆپەكە بەلاپالێكى نزىك سەربازگەكەدا
هەلژنا. پاسەوانەكان پێگەياندا برسات؛ ئەوان بىستبوویان كۆپەكە
ئەو جادووكەرەى، كە دەتوانى خۆى بگۆيێ بەبا، لەبەر ئەو
نەيان دەویست لێى نزىك بكەوێ. لەھەرحالەتێكدا بى، بیابانەكە
شوینى نەبوو بتوانى بەپێى گوزەرى تیا بكەیت.

تەۋاۋى ئەۋ پاشنىۋە پۈيەى بەتە ماشا كىردنى بىابانەكە و گۈيگرتن
لەدەنگى باكە بەسەر بىرد. كۈپەكە دەيزانى بىابانەكە ھەستى
بەترسەكەى كىردوۋە.
ئەۋان ھەردوۋ بەھەمان زمان دەدوان.

لە پۇژى سىيەمدا، سەرتىپەكە لەگەل ئەفسەرەكان كۆبۈۋەۋە.
كىمياگەرەكەى بۇ كۆبۈۋەۋەكە بانگكرد و گوتى، «با بېۋىن سەيرى
ئەۋ كۈپە بگەين، كە خۇى دەگۈپى بەبا.»
كىمياگەرەكە لەۋەلامدا گوتى، «فەرموۋ.»
كۈپەكە بىردنى بۇ ئەۋ لاپالەى، كە پۇژى پىشۋو بۇچۈۋەۋە.
داۋاىكرد ھەموۋىان دابنىشەن.
كۈپەكە گوتى، «ماۋەيەكى پىدەچى.»
سەرتىپەكە لەۋەلامدا گوتى، «پەلەمان نىيە. ئىمە بىاباننىشىنن.»
كۈپەكە تەماشى ئاسۋى كىرد. لەدوۋرەۋە چىا دىارىۋو. لەناۋ
ئەۋ چىايانەدا، كە ژيان تىياندا مەھال بوو، گىرەبا و بەرد و
دەۋەن سۈۋرۈۋەن لەسەر دىرژەدان بەژيانىان. ئەۋ بىابانەى بۇ
ماۋەى چەندىن مانگ پىيدا پۇشتىۋو، لەبەر دەمىدا بوو؛ سەرەپاى
ئەۋ ھەموۋ ماۋەيەش، بەشىكى كەمى شارەزا بوۋەۋو. لەۋ بەشە
بچۈۋەكەشدا، پىاۋىكى ئىنگلىز، كارۋانىك، جەنگى ھۈزەكان و مىرگىكى
دۈزىۋەۋە، كە پەنجاھەزار دارخورما و سىسەد بىرى ئاۋى تىابوۋ.
بىابانەكە لەكۈپەكەى پرسى، «ئەمىرۇ لىرە چىت دەۋى؟ ئاىا
دوۋىنى كاتى تەۋاۋت لەتە ماشا كىردنى مىدا بەسەر نەبىرد؟»
كۈپەكە گوتى، «لە شوۋىنىكى خۇتدا خۇشەۋىستەكەمت

هەلگرتوو. کاتى تەماشای دەنکە لەمەکانت دەکەم، هەست دەکەم
ئەویش دەبینم. دەمەوئى بگەڕێمەو بۆلای، بۆیە دەمەوئى یارمەتیم
بدەیت خۆم بگۆڕم بەبا.»

بیابانەكە پرسى، «خۆشەویستى چیه؟»

«خۆشەویستى فرینى بازەكەیه بەسەر لەمەكەتدا، لەبەر ئەو،
تۆ دەبیتە كۆنگەیهكى سەوز و ئەویش هەمیشە دەتوانى پاری
خۆى بكات. ئەو شارەزای گردهبا و گاشەبەرد و چیاكانتە، تۆش
بەخشندهی بەرامبەرى.»

بیابانەكە گوتى، «دەنووكى بازەكە تۆزقالتىكى لەمن هەلگرتوو.
سالانىكە وریای پاكردنیم، لەو ئاوه كەمەى هەمە، تینویتییهكەى
دەشكێنم، هەمیشەش نیچیری خۆى پیشان دەدەم. پۆژیکیش كەیفم
بەو راستییه هات، كە پاوهكان لەسەر پووکاری من دەكرێن، بازەكە
بەئاسماندا دەفرێ و ئەو دەبات، كە من ئافرانددوومه.»

كۆرەكە لەو ئەمدا گوتى، «هەر لەبەر ئەوەشە پات خولقاندوو.
تا بەو شیۆهیهش بتوانى خواردن بەبازەكە بدەیت. بازەكەش
خواردن بەمرووف دەدات. وردە وردە، مرووفیش خواردن بەدەنكە
لەمەكانت دەدات، ئەو شوینەى دووبارە پاوی لیدروست دەبیتەو.
جیهان بەو شیۆهیه دەپوات.»

«كەواتە ئەو خۆشەویستیه؟»

«بەلێ، ئەو خۆشەویستیه. ئەوێه كە پاودهكات بەباز،
بازدەكات بەمرووف، مرووفیش دەكاتە بیابان. ئەوێه كە قورقوشم
دەكات بەئالتوون و ئالتوونیش بۆ زەوى دەگێڕیتەو.»

بیابانەكە گوتى، «تیناگەم باسى چى دەكەیت.»

«بەلام لانی كەم تیدەگەیت، كە لەشوینىكتدا كچىك چاوهپێى
من دەكات. هەر لەبەر ئەوەشە، كە دەبى خۆم بگۆڕم بەبا.»

بۆ ماوه‌ی چەند خولەکی بیابانەکه وه‌لامی نه‌دایه‌وه .
 پاشان پئی گوت، «ده‌توانم ده‌نکه له‌کانمت پئیبه‌خشم، تا
 یارمه‌تی هه‌لکردنی باکه بده‌م، به‌لام به‌ته‌نیا ناتوانم هیچ بکه‌م.
 ده‌بئی داوای یارمه‌تی له‌باکه بکه‌یت.»
 شنه‌بایه‌ک هه‌لکرد. هۆزنشینه‌کان له‌دووره‌وه ته‌ماشای
 کوپه‌که‌یان ده‌کرد، له‌ناو خۆیاندا به‌زمانیک ده‌دوان، که کوپه‌که
 لێیان تینه‌ده‌گه‌یشت.
 کیمیاگه‌ره‌که بزه‌یکرد.
 بایه‌که له‌کوپه‌که نزیکبووه‌وه و به‌ر ده‌موچاوی که‌وت. ده‌یزانی
 له‌گه‌ڵ بیابانه‌که قسه‌یکردوه، چونکه با ئاگای له‌هه‌موو شتیکه .
 له‌ناو جیهاندا به‌بئی شوینی ده‌ست پیکردن هه‌لده‌که‌ن و کوتاییشیان
 نییه .
 کوپه‌که گوتی، «یارمه‌تیم بده . پۆژیک له‌پۆژان ده‌نگی
 خوشه‌ویسته‌که‌مت بۆ هێناوم.»
 «کئی فێری کردوویت به‌زمانی بیابان و با بدویتی؟»
 کوپه‌که له‌وه‌لامدا گوتی، «دلم فێریکردووم.»
 با چه‌ندین ناوی هه‌یه . له‌و به‌شە جیهاندا پئی ده‌گوترا ته‌په‌با،
 چونکه له‌زه‌ریاکانه‌وه شتی بۆ خۆره‌لات ده‌هێنا . له‌و شوینه‌ دووره‌ی
 کوپه‌که‌ی لێوه هاتبوو، پئی ده‌گوترا بای مه‌شرق، چونکه برۆیان
 وابوو لمی بیابانه‌که و ئالە‌ی جه‌نگی مووره‌کانی هێناوه . په‌نگه
 له‌پشتی نه‌و له‌وه‌رگایانه‌وه، که مه‌په‌کانی لێده‌ژیان، خه‌لکی پێیان
 وابوو بئی باکه له‌ئه‌نده‌لووسیاوه هه‌لده‌کات. به‌لام له‌پاستیدا باکه
 له‌هیچ شوینیکه‌وه نایه و ناشچن بۆ هیچ کوئی؛ هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌یه
 له‌بیابان به‌هێزتره . په‌نگه پۆژیک که‌سیک دار له‌بیابانه‌که‌دا برۆینی،
 ته‌نانه‌ت مه‌پیشی لئ به‌خیو بکات، به‌لام ناتوانی بایه‌که وه‌ده‌رنی.

باکه گوتی، «ناتوانی بیی به با. ئیمه دوو شتی زۆر جیاوازین.»
 کورپه که گوتی، «ئه وه راست نییه. نهینیه کانی کیمیاگره که
 له گه شته کاندا فیڕبووم. با، بیابان، زه‌ریا، ئه‌ستیره و هه‌موو شته
 ئافریندراوه‌کانی گه‌ردوون له‌ناو مندا بوونیان هه‌یه. هه‌موومان
 به‌هه‌مان ده‌ست دروستکراوین و هه‌مان پۆحمان هه‌یه. ده‌مه‌وئ وه‌ک
 تۆ بـم، بگه‌مه هه‌موو سووچیکی جیهان، له‌ده‌ریاکان بپه‌رمه‌وه،
 لمی سه‌ر سامانه‌که‌م لابده‌م و ده‌نگی ئه‌و ژنه هه‌لبگره‌م، که
 خوشمه‌وه‌ئ.»

باکه گوتی، «گویم لی‌بوو پۆژی پیشوو له‌گه‌ل کیمیاگره‌که
 باسی چیتان ده‌کرد. ئه‌و گوتی هه‌موو شتی چاره‌نووسی خۆی
 هه‌یه. به‌لام خه‌لکی ناتوانن خۆیان بگۆڕن به‌با.»
 کورپه که گوتی، «ته‌نیا فی‌رم بکه‌ چهند خوله‌کی بیه‌با.
 دواتریش ده‌توانین باسی ئه‌گه‌ره بیسنووره‌کانی خه‌لک و با بکه‌ین.»
 زانخوازی هه‌ستی بایه‌که‌ی بزواند، ئه‌و شته‌ش پیشتر
 پوینه‌دابوو. هه‌زیده‌کرد باسی ئه‌و شتانه‌ بکا، به‌لام نه‌یده‌زانی
 چۆن مرقۆف بکاته‌با. سه‌یرکه، باکه ده‌یتوانی ئه‌و هه‌موو شته
 بکات! بیابانه‌که‌ی دروستکردوو، که‌شتی نو‌قوو‌م‌کردوو، ته‌واوی
 دارستانه‌کانی پرکردوو ته‌وه و له‌و شارانه‌دا هه‌لی‌کردوو، که‌ پرپوون
 له‌میوزیک و ده‌نگی سه‌یر. واده‌رده‌که‌وت هیچ سنووریکی نه‌بئ،
 به‌لام ئیستا کوپیک ده‌یگوت باکه ده‌توانی شتی تریش بکات.
 بۆی ده‌رکه‌وت بایه‌که‌ له‌به‌خشینی ئه‌وه نزیکبووه‌ته‌وه، که
 داوایکردبوو، کورپه که گوتی، «ئه‌وه ئه‌و شته‌یه، که به‌خۆشه‌ویستی
 ناوی ده‌به‌یت. کاتی خوشده‌ویستری، ده‌توانی له‌جیهاندا هه‌موو شتی
 بکه‌یت. کاتی خوشیانده‌وه‌ی، پی‌ویست نا‌کا بزانی چی پووده‌دات،
 چونکه هه‌موو شتی له‌ناخی خۆتا پووده‌دات و ته‌نانه‌ت مرقۆفیش

دەتوانى خۇي بگۆپى بەبا. بەدلنىيايىيەوۋە ئەگەر بايەكە يارمەتى
بدات.»

باكە بەشكۆ بوو، بەلام ئىستا بەقسەكانى كۆپەكە جاپس بوو بوو.
تووندتر ھەلىكرد و لمى بياپانەكەي بەرزكردەوۋە. بەلام لەكۆتاييدا
بۆيدەركەوت، ئەگەر ھەموو جىھانىش بېرى، ھىشتا نازانى چۆن
مروڧ بگۆپى بەبا. ھىچ شتىكى لەبارەي خوشەويستىيەوۋە نەدەزانى.
باكە شىتگىرىبو بەوۋەي دانى بەسنورەكانى خۆيدا نا، گوتى،
«لە گەشتەكانمدا، زۆرىنەي خەلكىم بينىوۋە باسى خوشەويستىيان
كردوۋە و تەماشاي ئاسمانيان كردوۋە. پەنگە واباشتريى داوا لەخۆر
بگەيت.»

كۆپەكە گوتى، «كەواتە ھاوكارىم بگە. ئەم ناوچەيە
بەگىژەلوۋكەيەكەي لمىنى بەھىز داپۆشە، تا خۆرەكە بشاردريتەوۋە.
ئەوكاتە دەتوانم بەبى چاوداخستەن تەماشاي ئاسمان بگەم.»
باكە بەھەموو ھىزى خۇي ھەلىكرد و ئاسمانى پىر لەلم كرد.
خۆرەكە ۋەك خەپلەيەكى ئالتوونى دەرەكەوت.

زەحمەتبو لەسەربازگەكەوۋە شتى بېيندرى. پياوانى بياپاننشىن
بەو بايە ئاشنا بوون. بەو بايەيان دەگوت سايموم و لەزىيانى دەريا
خراپتر بوو. ئەسپەكان كەوتنە حيلە و تفەنگەكانيان پىرپوون لەلم.
لە بەرزايىيەكانەوۋە، يەككىك لەفەرماندەكان پووى بۆ سەرتىپەكە
ۋەرگىپرا و گوتى، «پەنگە واباشتريى كۆتايى بەمە بھىننىن!»
بەزەحمەت كۆپەكەيان دەبىنى. دەموچاويان بەپەپۆ شىنەكان
داپۆشرا بوو و ترس بەچاويانەوۋە دياربوو.

فەرماندەيەكى تر گوتى، «با بىوۋەستىننىن.»

سەرتىپەكە بەپىزەوۋە گوتى، «دەمەوئى مەزنى ئەللا بىينم.

دەمەوئى بىينم چۆن مروڧ خۇي دەگۆپى بەبا.»

بەلام تېيىنى ناۋى ئەو دوو كەسەى كىرد، كە ترسى خۇيان ئاشىرا كىردى. ھەر كە بايەكە دەۋەستە، لەكارەكانى خۇيان لايدە بىردى، چۈنكە پىاۋانى پەسەنى بىاباننىشىن ھەرگىز ناترسىن. كۈپەكە بەخۇرى گوت، «باكە پىى گوتىم تۆ لەخۇشەۋىستى تىدەگەيت. ئەگەر بەخۇشەۋىستى ئاشنابى، دەبى شەرەزى پۇخى جىھانىش بى، چۈنكە لەخۇشەۋىستى دروستىۋە.»

خۇرەكە گوتى، «لەم شوئەۋە دەتوانم پۇخى جىھان بىنم. لەگەل پۇخمدا دەۋىت و پىكەۋە دەبىنە ھۆكارى گەشەكردى پۈۋەكەكان و پىگە بەمەرەكان دەدەين بگەپىن بەدۋى خۇراكدا. لىرەۋە - ھەرچەندە زۆر لەزەۋىشەۋە دورم - فىرى خۇشەۋىستى بووم. دەزانم گەر يەك تۈزىتر نىك بىمەۋە، ھەموو شتى دەمىت و ئىدى پۇخى جىھان بوونى نامىنى. بەو شىۋەيەش ئىمە بىر لەيەكتەر دەكەينەۋە و يەكتىرمان خۇشەۋى، من ژيان و گەرمى پىدەبەخشم و ئەۋىش ھۆكارم بۆ ژيان دەداتى.»

كۈپەكە گوتى، «كەۋاتە دەزانى خۇشەۋىستى جىيە.»
«پۇخى جىھانىش دەناسم، چۈنكە لەم گەشتە بىكۆتايەى گەردووندا، ھەمىشە قسە لەگەل يەكدا دەكەين. پىم دەلى ھەتا ئىستا گەرەترىن كىشەى ئەۋەيە، كە تەنبا كانزا و پۈۋەكەكان لەۋە تىدەگەن ھەموو شتەكان يەكن. لەبەر ئەۋە پىۋىست ناكە ئاسن ۋەك مس بى، يان مس ۋەك ئاسن بى. ھەر شتە ۋەك ئافەرىدەيەكى بىھاۋتا كارى خۇى دەكات، ھەموو شتىكىش دەۋۋە سەمقۇنىايەكى ئاشتى، ئەگەر ئەۋ دەستەى ھەموو ئەم شتانەى نووسىۋە، لەپىنجەم پۇژى ئافراندىدا بوۋەستابايە.»

خۇر بەردەۋامبوو، «بەلام پۇژى شەشەمىش لەئارادابوو.»
كۈپەكە گوتى، «تۆ ژىرىت، چۈنكە لەدۈۋرەۋە تېيىنى ھەموو

شەكەن دەكەيت. بەلام نازانى خۆشەويستی چيە. ئەگەر پۇژى شەشەم نەبايە، ئەوا مەروۇف بوونى نەدەبوو؛ مەس مەس و قورقوشمەش مەس قورقوشم دەبوو. راستە مەموو شەت چارەنووسى خۇي مەيە، بەلام پۇژى چارەنووسەكە بەدى دىت. بۇيە دەبى مەس شەتەك خۇي بگۇپى بەشەتەكە باشتر، كە چارەنووسىكى نوئ بۇخۇي بىيات بى، مەتا پۇژىك دى، كە پۇجى جىهان دەبىتە تاكە شەت.

خۇرەكە بىرى لەو كەدەو و بىپارىدا پوونتر بدەرەوشىتەو. بايەكە، كە كەيفى بەگفتوگۇكە دەهات، توندتر مەلىكەرد، تا خۇرەكە نەتوانى چاوى كۇپەكە كۇپىر بىكات. كۇپەكە گوتى، «مەس لەبەر ئەو مەيە كىمىا بوونى مەيە. تا مەموو كەسى بەدوى سامانى خۇيدا بگەپى، بىدۇزىتەو و ھەزىكات لەپىشتەر باشتر بۇ. قورقوشم دەورى خۇي دەبىنى، تا ئەو كاتەى جىهان پىئويستى بەقورقوشم نامىنى؛ ئەوجا قورقوشم پىگە دەدات بىكرىتە ئالتوون.

«كىمىاگەرەكان ئەو كارە دەكەن. ئەوان پىشانمان دەدەن، كاتى كۆشش دەكەن تا لەخۇمان باشتر بىن، مەموو شەكەنى چواردەورىشمان لەگەل ئىمەدا باشتر دەبن.» خۇر لەكۇپەكەى پرسى، «ئەى بۇجى گوتتە من نازانم خۆشەويستى چيە؟»

«چونكە خۆشەويستى شەتەك نىيە وەك بىابانەكە جىگىر بى، ئەو شە نىيە وەك بايەكە بەجىهاندا بگەپى. ئەو شە نىيە وەك تۇ مەموو شەت لەدوورەو بىبىنى. خۆشەويستى ئەو مەزەيە، كە پۇجى جىهان بەرەو پىش دەبات و دەيگۇپى. كاتى پىي گەيشتم، پىم وابو پۇجى جىهان بىخەوش بى. بەلام دواتر بۇم دەركەوت، كە مەس وەك

شیوه‌کانی دیکه ئافریندراو، خاوه‌ن سۆز و جه‌نگی خۆیه‌تی. ئه‌وه
 ئیمه‌ین، که خواردن به‌پۆحی جیهان ده‌ده‌ین، باشبوون و خراپبوونی
 ئه‌و جیهانه‌ش که تییدا ده‌ژین، پشتی به‌باشبوون و خراپبوونی
 ئیمه به‌ستووه. ئا له‌ویوه هی‌زی خۆشه‌ویستی دیته ژورئ. چونکه
 کاتی عاشق ده‌بین، هه‌میشه هه‌ول ده‌ده‌ین له‌خۆمان باشتربین.»
 خۆر پرسى، «ئه‌ی چیت ده‌وی له‌من؟»
 کۆپه‌که له‌وه‌لامدا گوتى، «ده‌مه‌وی یارمه‌تیم به‌یت خۆم بگۆرم
 به‌با.»

خۆر گوتى، «سروشتم منى به‌ژیرترین ئافریندراوى گه‌ردوون
 داناوه، به‌لام نازانم چۆن بتگۆرم به‌با.»
 «ئه‌ی له‌کێ بپرسم؟»

خۆره‌که ماوه‌ی خوله‌کێ بیری کرده‌وه. باکه له‌نزیکه‌وه گوێی
 گرتبوو و چه‌زیده‌کرد به‌هه‌موو جیهان رابگه‌یه‌نئ، که ژیری خۆریش
 سنوورداره. ناشتوانئ مامه‌له له‌گه‌ل ئه‌م کۆپه بکات، که به‌زمانی
 جیهان ده‌دوئ.

خۆر گوتى، «له‌گه‌ل ئه‌و ده‌سته قسه بکه، که هه‌موو شتیکی
 نووسیوه.»

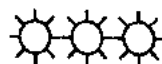
باکه به‌دلخۆشی هاواریکرد و له‌هه‌موو کاتیکی دیکه تووندتر
 هه‌لیکرد. چادره‌کان که‌وتن و ئاژه‌له‌کانیش له‌په‌شمه‌کانیان ئازادبوون.
 له‌پاله‌که‌دا، پیاوه‌کان یه‌کتریان گرتبوو، تا با نه‌یانبات.

کۆپه‌که پووی بو ئه‌و ده‌سته وه‌رگێرا، که هه‌موو شتیکی
 نووسیوه. له‌و کاته‌دا هه‌ستی کرد ته‌واوی گه‌ردوون بیده‌نگ بووه
 و بریاریدا قسه نه‌کات.

ته‌وه‌میکی خۆشه‌ویستی هاته‌ دلی و کۆپه‌که ده‌ستی‌کرد
 به‌نزاکردن. نزیه‌ک بوو، که هه‌رگیز نه‌بیستبوو، چونکه نزیه‌کی

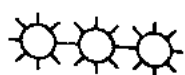
بئ و شه و تکارکاری بوو. نزاکی بۆ سوپاسکردنی مه‌په‌کانی نه‌بوو، له‌به‌رامبه‌ر دۆزینه‌وه‌ی پاوانیککی نویدا؛ بۆ ئه‌وه‌ش نه‌بوو کۆپه‌که‌ بتوانی کریستالی زیاتر بفروشی؛ پارانه‌وه‌ش نه‌بوو بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و ژنه‌ی بینیبووی به‌رده‌وام چاوه‌پێی بکات. له‌بێده‌نگیه‌که‌دا، کۆپه‌که‌ تێگه‌یشت که‌ بیابانه‌که‌، باکه‌ و خۆره‌که‌ش هه‌ولیانده‌دا له‌و هێمایانه‌ تێگه‌ن، که‌ ده‌سته‌که‌ نووسیونی، ده‌یانویست دوا‌ی پاره‌وی خۆیان بکه‌ون و له‌وه‌ تێگه‌ن، که‌ له‌سه‌ر تابلوی زمروته‌که‌ نووسراوه‌. بینى پیشهات له‌سه‌ر زه‌وی و له‌بۆشاییدا بلأوبوو ته‌وه‌ و له‌وه‌ش ناچن، که‌ ده‌بیندرین؛ بۆیده‌رکه‌وت نه‌ بیابانه‌که‌، نه‌ باکه‌، نه‌ خۆره‌که‌ و نه‌ خه‌لکیش نازانن بۆچی دروستکراون. به‌لام ده‌سته‌که‌ هۆکاری هه‌موو ئه‌مانه‌ی ده‌زانى، ته‌نیا ئه‌ویش ده‌یتوانى په‌رجوو بنافرینى، یان ده‌ریا بکاته‌ بیابان ... یان مڕۆف بگۆڕی به‌با. چونکه‌ ته‌نیا ده‌سته‌که‌ تێده‌گه‌یشت، که‌ نه‌خشه‌یه‌کی گه‌وره‌تر گه‌ردوونی بردووه‌ته‌ خالیک، که‌ شه‌ش پۆزی ئافراندن کردویه‌تیه‌ کارى نوازه‌.

کۆپه‌که‌ گه‌یشته‌ ناو پۆحی جیهان و بینى که‌ ئه‌ویش به‌شیکه‌ له‌پۆحی خودا. بینى که‌ پۆحی خودایش پۆحی خۆیه‌تى. خۆیشى ده‌یتوانى په‌رجوو بنافرینى.

ئو پۆژه‌ سایموم به‌شیوه‌یه‌ک هه‌لیکرد، که‌ هه‌رگیز پێشتر وا هه‌لینه‌کردبوو. بۆ ماوه‌ی چه‌ندین نه‌وه‌ی دواتر، عه‌ره‌به‌کان ئه‌فسانه‌ی ئه‌و کۆپه‌یان ده‌گێڕایه‌وه‌، که‌ خۆی گۆڕیبوو به‌با و له‌به‌ره‌نگاری به‌هێزترین سه‌رتیپی بیابانه‌که‌دا، خه‌ریکبوو سه‌ریازگه‌یه‌ک کاول بکات. کاتى سایموم وه‌ستا، هه‌موویان ته‌ماشای شوینی کۆپه‌که‌یان

ده کرد. به لام ئیدی له وئی نه مابوو؛ له به شیکی دوری سهریازگه که و به تهنیشت سهریازیکی به لم داپوشراوه وه بوو. پیاوه کان له جادوه که ی ترسابوون. به لام دوو که س ده خنین: کیمیاگره که، چونکه شاگردیکی بیخه وشی بوخوی دوزیبووه وه، سهرتیپه که ش، چونکه شاگرده که له شکوی خودا تیگه یشتبوو. پوژی دواتر، سهرتیپه که مالئاوایی له کورپه که و کیمیاگره که کرد و کومه لیک خه لکی له گه لدا ناردن، تا ئه و کاته ی خویان ده یانه وئی یاوه رییان بکه ن.

ته وای پوژه که پویشتن. له کو تای ی پاشنیوه پوکه دا گه یشتنه په رستگایه کی قبتی. کیمیاگره که له سهر ئه سپه که ی دابه زی و به کومه له که ی گوت بگه پینه وه بو سهریازگه که. کیمیاگره که گوتی، «ئیتیر لییره وه به تهنیا ده بی. تهنیا سی کاتزمیر له هه ره مه کانه وه دوریت.»

کورپه که گوتی، «سو پاس. تو زمانی جیهانت فیرکردم.» «ته نیا یارمه تی باشکردنی ئه وه م دا، که خوت ده ترانی.» کیمیاگره که له ده رگای په رستگاکه ی دا. په به نیکی به رگ په ش هاته ده ره وه. چهند خوله کی به قبتی قسه یانکرد و کیمیاگره که ش داوای له کورپه که کرد بچینه ژووری.

کیمیاگره که به بزه وه گوتی، «داوام لیک کرد ریگه م بدات ماوه یه ک چیشته خانه که به کار به یتم.»

چوونه چیشته خانه که ی پشتی په رستگاکه وه. کیمیاگره که ناگره که ی داگیرساند، په به نه که ش هه ندیک قورقوشمی بو هیئا،

پاشان کیمیاگره که خستییه ناو مه نجه لیکي ناسنه وه. کاتی قورقوشمه که شل بووه وه، کیمیاگره که هیلکه زرده سهیره که ی له جانتا که ی دهره یئا. ته له زمیکی مووناسای له هیلکه که کرده وه، له هندیک مؤمیه وه ی پیچا و خستییه ناو نه وه مه نجه له ی قورقوشمه که ی تیا تو ابووه وه.

رهنگی تیکه له که سوور هه لگه را، ته قریبه ن سووریکی خوینین بوو. کیمیاگره که مه نجه له که ی له سر ئاگره که لابرده و داینا تا سارد بیته وه. له و کاته دا له گه ل ره به نه که باسی جهنگی مؤزه کانیاں ده کرد.

به ره به نه که ی گوت، «وابزانم زور ده خایه نی.»
ره به نه که چارس بوو. کاروانه کان بۆ ماوه یک له غیزا لایاندا بوو و چاوه پوانی کوتایی جهنگه کان بوون. گوتی، «به لام ویستی خودا ده گاته جی.»

کیمیاگره که له وه لامدا گوتی، «راسته.»
کاتی مه نجه له که سارد بووه وه، ره به نه که و کوپه که به سه رسوپماوی ته ماشایانکرد. قورقوشمه که شیوه ی مه نجه له که ی وهرگرتبوو و وشک بوو بووه وه، به لام ئیدی قورقوشم نه بوو. ئالتوون بوو.

کوپه که گوتی، «نایا پۆژیک فییری نه وه ده بم؟»
کیمیاگره که له وه لامدا گوتی، «نه مه چاره نووسی منه، نه که می تو. به لام ویستم نیشانتیبده م شته که مه حال نییه.»
گه پانه وه بۆ ده روزه کانی په رستگا که. له ویدا کیمیاگره که خه پله که ی کرد به چوار به شه وه.

پارچه یه کی بۆ ره به نه که راگرت و گوتی، «نه مه بۆ تو، بۆ به خشنده بیت به رامبه ر حاجیه کان.»
ره به نه که له وه لامدا گوتی، «به لام نه مه زور له وه زیاتره.»

«جاریکی تر وامه لئی. رهنکه ژیان گوئی لیئی و جاری داهاتوو که مترت پییبه خشی.»

کیمیاگهر که پووی بۆ کورپه که وهرگپرا. «ئهمه یان بۆ تۆ. له جیی ئه وهی به سه رتیپه که ت به خشی.»

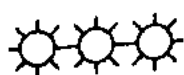
خه ریکبوو کورپه که بلی زۆر له وه زیاتره، که به ژهنه پال کهی به خشیبوو. به لام بیدهنگ بوو، چونکه گوئی لیبوو کیمیاگهر که جی به ره به نه که گوت.

کیمیاگهر که به شیکی مه لگرت و گوتی، «ئهمه ش بۆ من. چونکه ده بی بگه پیمه وه بۆ ناو بیابانه که، ئه و شوینهی جهنگی هۆزه کانی تیایه.»

چواره م به شی بۆ ره به نه که راگرت.
«ئهمه ش بۆ کورپه که. گهر پۆژی له پۆژان پیویستی پیی بوو، بیده ری.»

کورپه که گوتی، «به لام من ده پۆم بۆ سامانه که م ده که پیم.»
کیمیاگهر که گوتی، «منیش دلنایام له وهی ده یدۆزیته وه.»
«ئهی ئهمه بۆ؟»

«چونکه دوو جاران پاره پاشه که وتکراوه که ت له ده ستداوه. جاریک به بۆنه ی دزیکه وه و جاریکی ش به بۆنه ی فه رمانده که وه. من عه ره بیکی پیری برپا پووچم، برپاش به مه موو په نده کان ده که م. په کییک له په نده کانمان ده لئی، شتییک که جاریک پوویدا، ئیدی پووناداته وه. به لام گهر دوو جاران پوویدا، به دلنایاییه وه سیباره ش ده بیته وه.»
پاشان سواری ئه سه په کانیا ن بوون.

كىمياگەرەكە گوتى، «دەمەوئى چىرۆكىكت لەبارەى خەونەوہ بۆ بگىرپمەوہ.»

كۆرەكە ئەسپەكەى نىزىكتىر كۆردەوہ .

«لە سەردەمى پۆمانى كۆندا، كاتى ئىمپراتۆر تىبرىوس، پىاويكى باش ھەبوو و خاوەنى دوو كۆر بوو. يەككىيان لەخزمەتى سەربازىيدا بوو و بۆ دوورتىن ھەرىمەكانى ئىمپراتۆرەكە نىزدىر بوو. كۆرەكەى تىرمانى شاعىرىبوو و تەواوى پۆماى بەدىرە جوانەكانى كامەران كۆردبوو.

«شەويكىيان باوكى خەونى بىنى. فرىشتەيەك دەرگەوتبوو و پىي گوتبوو وشەكانى يەككىك لەكۆرەكانى بەناوبانگ دەبن و نەوہكانى دواتر لەبەرىدەكەن و دەيلنەوہ. باوكەكە بەگريانەوہ لەخەو پاما، چونكە ژيان بەخشندەبوو و شتىكى بۆ دەرخستبوو، كە ھەموو باوكى شانازى پىوہ دەكات.

«لەپاش ماوہيەكى كورت، كاتى باوكەكە دەيوست مندالىك پزگار بكات، گالىسكەيەكى دووچەرخە لىيدا و مرد. چونكە تەواوى ژيانى بەرپىگەيەكى راست و عدالەت گوزەراندىبوو، راستەوخۆ پۆشت بۆ بەھەشت و لەوئى چاوى بەو فرىشتەيەكەوت، كە لەخەونىدا بىنىبووى.

«فرىشتەكە پىي گوت، ھەمىشە پىاويكى باش بوويت. بەخۆشەويستى ژيانى گوزەراندىوہ و بەشكۆوہ مردى. ئىستا دەتوانم ھەر ئارەزوويەكت ھەيە بۆت جىبەجى بكم.»

«پىاوەكە گوتى، ژيان بۆ من باش بوو. كاتى ھاتىتە خەونم، پىم وابوو خەلاتى ھەموو پەنجەكانم كرابم، چونكە گوتت شىعرەكانى كۆرەكەم بۆ ماوہى چەندىن نەوہ دەمىنەوہ. ھىچ شتىكم بۆ خۆم ناوئى. بەلام ھەموو باوكى شانازى بەناوبانگى كۆرەكەيەوہ دەكات.

دەمەوئى لە داھاتووێھەکی دووردا گویم لە وشەکانی کۆرەگەم بئ. «فریشتەگە دەستی لە شانی پیاوھەگەدا و ھەردووکیان پۆیشتن داھاتووھە. لەناو کۆبوونەوھەکی جەنجالدا بوون، ھەزاران خەلکی لیپوو و بەزمانیکی سەیر دەدوان.

«پیاوھەگە لەخۆشیدا گریا.

«بە گوئی فریشتەگەدا گوتی، 'دەمزانی شیعەرەکانی کۆرەگەم نەمرن. تکایە دەتوانی پێم بڵێی ئەو خەلکە کام لە شیعەرەکانی کۆرەگەم دەخویننەوھ؟'

«فریشتەگە لە پیاوھەگە نزیکبووھەو و بەنیانی یارمەتیدا بچیتە سەر کورسییەکی ئەو نزیکانە دابنیشی.

«فریشتەگە گوتی، 'دێرەکانی کۆرە شاعیرەگەت لە پۆمادا زۆر بەناویانگ بوون، ھەموو کەسێ حەزی پێدەکرد. بەلام کاتی پزێمی تیبریوس کوتایی ھات، شیعەرەکانی لەیاد کران. ئەو وشانەی ئێستا گویت لێیە، ھی ئەو کۆرەتن، کە لەخزمەتی سەربازیدا بوو.

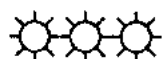
«پیاوھەگە بەسەرسورماوی تەماشای فریشتەگەکی کرد.

«کۆرەگەت لە شوینیکی دوور خزمەتیکرد و بوو ھەرماندە. کەسیکی چاک و عەدالەت بوو. پاشنیوھ پۆیھەک، یەکیک لەخزمەتکارەکانی نەخۆشکەوت و وادەردەکەوت بمری. کۆرەگەت باسی رابییەکی بۆ کرابوو، کە دەیتوانی نەخۆشی چاکبکاتەوھ، ئەوجا سێ پۆژان ئەسپ سواری کرد تا بەدوویدا بگەرێ. لەپێگە بۆیدەرکەوت ئەو پیاوھ بەدوویدا وێڵە، کۆپی خۆدایە. خەلکانی دیکە ی بینی، کە ئەو چاکیکردبوونەوھ و باسی شارەزایی ئەو پیاوھ بۆ کۆرەگەت دەکرا. سەرھەرای ئەوھێ ئەو ھەرماندەھەکی پۆمانیش بوو، بەلام چوھ سەر باوھری ئەوان. لەپاش ماوھەھەکی کورت، گەیشتە شوینیک، کە ئەو پیاوھێ بەدوویدا دەگەرێ، سەردانی دەکرد.

«پیی گوت یه کێک له خزمه تکاره کانت نه خۆشه و پابیه کهش خۆی ئاماده کرد له گه لیدا بپوات بۆ ماله کهی. به لام فه رمانده که پیاویکی باوه پداربوو و به ته ماشا کردنی چاوه کانی پابیه که، ده یزانی له حزوری کوپی خودادایه.

«فریشته که به پیاوه کهی گوت، کۆپه کهت ئه م وشانه ی گوت. ئه مانه ئه و وشانه ن، که له ویدا به پابیه کهی گوت و هه رگیز له یاد نه کران: «خودایا، من هێنده به نرخ نیم تا بێته ژێر بنمیچی خانووه که م. ته نیا وشه یه ک بلی و خزمه تکاره که م چاکده بێته وه.»»
کی میا گه ره که گوتی، «گرن گ نییه له هه رکویه کی، هه موو که سیکی سه ر زه وی پۆلیکی گرن گ له میژووی جیهاندا ده بینێ. زۆر به ئاساییش که سه که خۆی ئه وه نازانی.»

کۆپه که خنی. هه رگیز پیی وانه بوو پرسیار له باره ی ژیا نه وه هێنده بۆ شوانیک گرن گ بی.
کی میا گه ره که گوتی، «مالئاوا.»
کۆپه کهش گوتی، «مالئاوا.»

کۆپه که بۆ ماوه ی چه ند کاتژمی ریک به ناو بیابانه که دا پۆیشت و به باشی گوپی بۆ دلی گرتبوو. ئه وه دلێبوو که پیی ده گوت سامانه که ی له کوئی شاردراره ته وه.
کی میا گه ره که پیی گوتبوو، «سامانه کهت له هه رکوی بی، دلێشت له و شوینه ده بی.»

به لام دلی باسی شتی تری ده کرد. به سه ره رزی چیروکی ئه و شوانه ی ده گێرايه وه، که میگه له که ی به جی هیشته بوو و دوا ی خه ونه

دووباره که ی که وتبوو. باسی چاره نووس و ئەو هەموو مەوێی بۆ کرد، که بە دووی زهوی دور و ئافرهتی جواندا گەرابوون، بەبیرۆک پیشینه لەسەرەکانیان بەرەنگاری خەڵکی ئەو دەمەیان کردبوو. باسی گەشت و دۆزینەوهی کتیب و گۆرانیکاری دەکرد.

کاتی دەیویست بەسەر گرده بایه کی تردا هەلبزنیّت، دلی چرپاندی، «وریای ئەو شوینە به، که دەتخاته گریان. من و سامانه گەشت لهوین.»

کۆرە که به هیواشی به گرده باکه دا سەرکهوت. هەیفیکی پر، به ئاسمانه پر له ئەستێره که وه هەلواسرابوو: مانگیک به سەر به جی هیشتنی میڕگه که دا تیپه پریبوو. پووناکی هەیفه که سیبهری به نار گرده باکاندا دروستده کرد و شیوهی ده ریا به کی شه پۆلاوی ده خولقاند؛ ئەو پۆژهی به بیرى کۆرە که خسته وه، که له بیابانه که دا ئەسپه که وتبووه سەر پاشکۆی و کیمیاگره که ی ناسی. هەیفه که ش که وت قوولایی بیدهنگی بیابانه که و گەپانی پیاویک به دووی سامانه که یدا. کاتی گەشته سەر گرده باکه، خەریکبوو دلی له سینهی بێته دهره وه. تیشکی هەیفه که و پووناکی بیابانه که، هەپه مه مه زن و سامناکه کانی میسر دهرکه وتن.

کۆرە که که وته سەر ئەژتوکانی و گریا. سوپاسی خودای کرد، که وای لیکردبوو دواى چاره نووسی خۆی بکهوئ، که رابه ریکردبوو تا پاشایه ک، بازرگانیک، پیاویکی ئینگلیز و کیمیاگرێک ببینئ. له سه روو هەموو ئەو شتانه شه وه، بۆ ناسینی ئەو ئافره ته بیاباننشینهی پێی گوتبوو خوشه ویستی مەوێ له خه ونه که ی دوورناخته وه.

ئەگەر بیویستبا، ئیستا دهیتوانی بگه رپته وه بۆ میڕگه که، بچینه وه بۆلای فاتیمه و وه ک شوانیکی ئاسایی ژیان بگوزهرینئ. له پاش هەموو شتیکیش، کیمیاگره که هەر له بیابانه که ده ژیا، گەرچی له زمانى

جیهانیس تیده گیشیت و ده شیتوانی قورقوشم بگورپی به ئالتوون. پیویستی نه ده کرد زانست و هونه ره که ی پیشانی هیچ که سیک بدات. کوره که به خوی گوت، که له پیگی به دیهینانی خه ونه که یدا، هه موو نه و شتانه فیرووه که پیویستی بووه و نه زموونی هه موو نه و شتانه ی کردووه، که رهنگه خونی پیانیه بینیبی.

به لام ئیستا، له ساتی دۆزینه وه ی سامانه که یدا، به بیرری خوی هینایه وه، که هیچ پرژه یه که هتا گیشتن به ئامانجه که ی ته وای نابی. کوره که ته ماشای چوارده وری کرد و بینی قالدونچه یه کی رهش به ناو له که دا پوده چیته خواری. کاتی له بیابانه که بوو، بیستبووی که له میسر، قالدونچه ی رهش هیمای خودایه.

پیشهایتیکی ترا کوره که دهستی به هه لکه ندنی گرده باکه کرد. کاتی خه ریکبوو، نه وه ی بیرکه وته وه، که جاریک کریستالفرۆشه که ی گوتبووی: که گویا هه موو که سی ده توانی له خه وشه ی ماله که یدا هه ره میک دروست بکات. ئیستا کوره که بویده ره که وت، نه گه ره له باقی زیانیشتدا به رد له سه ره به رد دابینی، ناتوانی دروستی بکه یت.

به دریزایی شه و کوره که نه و شوینه ی هه لکه ند، که هه لیباردبوو، به لام هیچی نه دۆزییه وه. ههستی به زه حمه تی نه و سه دانه ده کرد، که هه ره مه کانی تیدا دروستکراون. به لام نه وه ستا. له سه ره هه لکه ندن به رده وامبوو و له گه ل نه و بایه دا ده جهنگا، که زوو زوو چاله که ی پرده کرده وه. دهسته کانی سوابوون و شه که ت بووبوو، به لام گوپی له دلی ده گرت. پیی گوتبوو نه و شوینه هه لکه نی، که فرمیسه که کانی لیده پرژینه خواری.

کاتی خه ریکی هه لکه ندی نه و به رده بوو، که هاتبووه به ره دهستی، گوپی له دهنگی پیبوو. چند شکلیک لیی نزیکبوونه وه. پشتیان له پروناکی هه یف بوو، به و شیوه یه ش کوره که نه چاویان

و نه پروخساریانی نه ده بینى .
 یه کیک له شگلەکان پرسى، «لیره چى ده کهى؟»
 چونکه ترسابوو، کوپه که وه لامى نه دایه وه . شوینی سامانه کهى
 دۆزیبوه وه و ده ترسا شتیک پرویدات .
 شکلیکی تریان گوتى، «ئیمه په نابهرى جهنگى هۆزه کانیز و
 پیوستمان به پاره یه . چیت لیره دا شار دوو ته وه؟»
 کوپه که له وه لامدا گوتى، «هیچ ناشارمه وه .»
 به لام یه کیکیان کوپه کهى گرت و هه لیدایه دهره وهى چاله که .
 یه کیکی تریان که جانتای کوپه که ده گه را، پارچه ئالتوونه کهى
 دۆزییه وه .

گوتى، «ئالتوونى تیا یه .»
 هه یف به پرووى ئه و عه ره به دا دره وشایه وه، که کوپه کهى گرتوو،
 له چاوه کانیدا مهرگى به دیده کرد .
 «به دلنیا ییه وه ئالتوونى زیاترى له زه وییه که دا شار دوو ته وه .»
 پێگه یاندا کوپه که له سه ر هه لکه ندن به رده وام بى، به لام هیچی
 نه دۆزییه وه . له گه ل خۆره لاتندا، ده ستیان کرد به لیدانى کوپه که .
 بریندار بوو و خوینی لیده چۆرا، جله کانی دپان و هه ستیده کرد مهرگ
 لى نزیکبوو ته وه .

کیمیاگه ره که گوتبووى، «پاره سوودى چیه گه ر بمرى؟ هه میشه
 پاره ناتوانى ژيانى مروّف پزگار بکات .» له کوّتا ییدا کوپه که قیزاندى،
 «بۆ سامان ده گه پیم!» گه رچى ده مى خوینی لیده هات و ئاوسابوو،
 به لام به هه ترشبه ره کانی گوت، که دوو جار ان خه ونى به سامانیکی
 شاراوهى نزیك هه ره مه کانی میسره وه بینيووه .

ئه و پیاوه ی له رابه رى کوّمه له که ده چوو، پى گوتن: «لێگه پین .
 هیچی تری پینیه . ئه لبه ته ئه م ئالتوونه شى دزیوه .»

کورپه که که و ته سهر لمه که و خه ریکبوو له هوش خوی ده چوو.
 رابه ره که کورپه که ی رپاوه شاند و گوتی، «نیمه ده پوین.»
 به لام بهر له وهی برپوات، که راپه وه بولای کورپه که و گوتی، «تو
 نامریت. به لکو ده ژیت و فیرده بی، که نابئی مروف هینده که مژه
 بی. دوو سال پیش ئیستا، ریک له م شوینه دا منیش خه ونیکی
 دوو یارم بینی. له خه ونمدا داوام لیکرا برپوم بۆ کیلکه کانی ئیسیپانیا
 و بۆ ئه و کلێسه پووخواوه بکه ریم، که شوان و مه رپه کانیان شه وی
 تیدا ده که نه وه. گویا له وی دارچناریک له ژووری که لوپه له پیروژه کان
 هیه، پیم گوترا ئه گهر نزیک ره که کانی ئه و دار چناره هه لکه نم،
 سامانیکی شاراوه ده دۆزمه وه. به لام هینده که مژه نیم بیابانیکی
 ته واه له پیناو خه ونیکی دوو یارمه دا بپریم.»

ئه وجا له بهر چاو ونبوون.

کورپه که به جه سته ی له رزیوه وه هه ستایه سهر پیکانی و جاریکی
 تر ته ماشای هه رپه مه کانی کرد. واده رده که وت پیکه نن، ئه ویش
 له که لیان پیکه نی، له خوشیدا دلی خه ریکبوو ئاگری ده گرت.
 چونکه ئیستا ده یزانی سامانه که ی له کوپیه.

گوتاپی

له گهل هاتنى شه ودا، كوپه كه گه يشته كلّيسه چۆله كه . هيشتا دار
چناره كه له ژوودى كه لوپه له پيرۆزه كاندا بوو، هيشتاش ئه ستيره كان
له بنمچه نيمچه پوخواوه كه وه ده بيندران . ئه و كاته ي بيركه وته وه،
كه له گهل مه ره كانيدا له وى بووبوو؛ ئه و شه وه ي پيشووى هيمنبوو
... به لام ئه گهر ئه و خه ونه ي تيا نه بايه، كه بينبووى .

ئه مجاره ميگه له كه ي نه هيئابوو، به لكو خاكه نازيكي پيئوو .
دانىشت و ماوه يه كي دريژ ته ماشاي ئاسمانى كرد . ئه و جا بته
شه رايكي له كۆله پشته كه ي ده ره يئا و كه ميكي ليخوارد وه . ئه و
شه وه ي بيركه وته وه، كه له گهل كيمايگه ره كه له بيا بانه كه بوون،
پيگه وه شه رايان خوارد بووه وه و ته ماشاي ئه ستيره كانيان كرد بوو .
بيري له وه موو پيگه يه كرده وه، كه گه شتى پيئاندا كرد بوو و سه ري
له و پيگه سه يره سوپما بوو، كه خودا بو دۆزينه وي سامانه كه ي
بويه لبرارد بوو . ئه گهر برپاي به خه ونه دووباره كه ي نه كردبا، ئه و
چارى به ژنه قه ره جه كه، پاشا كه، دزه كه، يان ... به خو ي گوت،
«ئه وه يان خسته يه كي دريژه . به لام پيشهاته كان له ناو پار وه كه دا
نوسرابوونه وه و نه مده توانى هه له ي تي دا بكه م.»

خه وي ليكه وت، كاتيكيش به ئاگا هات، خور له به رزايى ئاسماندا
بوو . لاي قه دي چناره كه وه ده ستي به هه لكه ندى زه وييه كه كرد .
كوپه كه به پووى ئاسماندا قيژاندى، «ئه ي جادووگه ري پير،
خوت هه موو چيروكه كه ت ده زانى . ته نانه ت كه ميك ئالتوونىشت

لە پەرستگاگە بۆ بەجئ هیشتم، تا بتوانم بگەریمەووە بۆ ئەم
 کلێسەیه. پەبەنەکە پێکەنی کاتئ بینی بەفرمیسکەووە گەر پراومەتەووە.
 باشە نەیدەتوانی پیم بلایی؟»
 لەناو باکەدا گوئی لەدەنگی کبزو گوئی، «نەخیر. گەر پیم
 بگوتبایت، هەر پەمە کانت نەدەبینی. جوان بوون، وانیه؟»
 کورەکە خنی و لەسەر هەلکەندن بەردەوامبوو. لەپاش نیو
 کاترەمیر، خاکە نازەکە ی بەر شتیکی رەق کەوت. لەپاش کاترەمیر،
 یەک سینه بەند پارە ی ئالتوونی ئیسپانی لە بەردەمدا بوو. هەر وەها
 بەردی بەنرخیشی تیا بوو، دەمامکی ئالتوون، کە بە چەرمی سوور
 و سپی پازیندرا بوونەو، پەیکەری لەزمروت و گەوهر دروستکراویش
 لەناویاندا هەبوو. ئەمە ئەنجامی داگیرکاری ولاتیکی لەبیرکراوە،
 یەکیک لە ئیسپانییه گەشتیارەکانیش نەیتوانیوو بە مندالەکانی بلێ،
 کە ئەو سامانە ی بۆ بەجئ هیشتوون.
 کورەکە ئوریم و تومیمی لە جانتاکە ی دەرھێنا. تەنیا یە کجار
 ئەو بەردانە ی بەکارھێنا بوو، بەیانیهک، کە لەناو بازارە کەدا بوو بوو.
 هەمیشە ژیان و پارەووەکە ی پێشھاتی تەواویان پیشان داو.
 ئوریم و تومیمی لە سینه بەندە کەدا جیگیرکرد. ئیستا ئەوانیش
 بە شیک بوون لە سامانە کە ی، چونکە یادخەرەووە ی پاشایەکی پیر
 بوون، کە هەرگیز جاریکی تر چاوی پێی نەدەکەوتەووە.
 کورەکە لەبیری خۆیدا گوئی، راستە؛ ژیان بەخشندە یە لە گەل
 ئەو کەسانەدا، کە دوا ی چارەنووسی خۆیان دەکەون. ئەوجا بیری
 کەوتەووە، کە دەبێ لەسەر بەلێنەکە ی خۆی بپروات بۆ تاریفە و
 لە دەیا یەکی سامانە کە ی بدات بەژنە قەرەجە کە. لەبیری خۆیدا
 گوئی، «بەراستی قەرەجەکان زرنگن.» پەنگە هەر لەبەر ئەووە بێ،
 کە زۆر گەشت بە جیھاندا دەکەن.

با هه‌لیک‌ده‌وه . بای مه‌شرق بوو، ئه‌و بایه‌ی له‌ئه‌فه‌ریقاوه ده‌هات .
 نه‌ بۆنی بیابانه‌که و نه‌ بۆنی داگیرکاره مووریشه‌کانی له‌گه‌ڵ خۆی
 نه‌ده‌هینا . له‌جیی ئه‌وه، ماچ و بۆنیکی بۆ هینا، که به‌باشی پیی
 ئاشنابوو - ماچیک، که زۆر له‌دووره‌وه هاتبوو، هیواش هیواش، تا
 له‌سه‌ر لیوه‌کانی نیشته‌تووه‌ته‌وه .

کوچه‌که بزه‌ی کرد . ئه‌وه یه‌که‌مجار بوو فاتیمه ماچی بۆ بنێری .
 گوتی، «ئه‌وه هاتم، فاتیمه .»

